

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Segon període

Sèrie P - Número 9

Dimecres, 31 de març de 2004

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió plenària núm. 17

Í N D E X

Composició

de la Mesa del Parlament (tram. 398-00001/07) (p. 6)

Declaració institucional

amb motiu del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004 (tram. 401-00003/07) (p. 7)

Declaració institucional

d'adhesió a la IV Setmana de la Seguretat Viària, declarada per les Nacions Unides
(tram. 401-00005/07) (p. 8)

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei orgànica
per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del poder judicial
(tram. 271-00001/07) (p. 8)

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei orgànica
de transferència dels serveis meteorològics situats a Catalunya que depenguin de l'Estat
(tram. 271-00002/07) (p. 8)

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació
de la disposició final segona de la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat
(tram. 271-00003/07) (p. 8)

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació
de l'article 53 de la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat
(tram. 271-00004/07) (p. 8)

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació
de l'apartat 1 de l'article 38 de la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat
de l'Estat (tram. 271-00005/07) (p. 8)

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació
de la Llei orgànica 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, pel que fa als maltractaments
d'animals de companyia i a altres conductes que els provoquin patiment (tram. 271-00006/07) (p. 8)

→

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació de la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (tram. 271-00007/07) (p. 8)

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei orgànica, per via de l'article 150.2 de la Constitució, de transferència a la Generalitat de Catalunya de les competències en matèria d'autorització per a la convocatòria de referèndum (tram. 271-00008/07) (p. 8)

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei orgànica de transferència a la Generalitat de Catalunya de les competències en matèria notarial (tram. 271-00009/07) (p. 8)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la conflictivitat institucional amb el Govern de l'Estat (tram. 300-00365/07) (p. 9)

Composició

de la Mesa del Parlament (tram. 398-0001/07) (continuació) (p. 14)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les polítiques d'ensenyament (tram. 300-00348/07) (p. 14)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la xarxa d'oficines del Departament de Benestar i Família (tram. 300-00012/07) (p. 18)

Interpellació

al Consell Executiu sobre el finançament local especialment pel que fa referència als instruments de cooperació local (tram. 300-00219/07) (p. 23)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la política teatral (tram. 300-00261/07) (retirada) (p. 25)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les infraestructures ferroviàries (tram. 300-00270/07) (p. 25)

Interpellació

al Consell Executiu sobre el desenvolupament de la societat de la informació (tram. 300-00178/07) (p. 31)

Preguntes

al Consell Executiu sobre quines mesures concretes pensa impulsar a favor de la millora de l'atenció domiciliària a la gent gran (tram. 310-00035/07) (retirada) (p. 36)

al Consell Executiu sobre el canvi de programes de Microsoft per Linux a l'Administració de la Generalitat (tram. 310-00025/07) (retirada) (p. 36)

al Consell Executiu sobre el nombre d'aspirants inscrits en les proves d'accés al Cos de Mossos d'Esquadra (310-00042/07) (retirada) (p. 36)

al Consell Executiu sobre els ajuts al sector de l'oli (tram. 310-00063/07) (retirada) (p. 36)

al president de la Generalitat sobre el balanç polític dels primers cent dies del Govern (tram. 317-00021/07) (p. 36)

al president de la Generalitat sobre les prioritats de l'acció del Govern (tram. 317-00022/07) (p. 37)

al president de la Generalitat sobre l'actual situació política a Catalunya (tram. 317-00023/07) (p. 39)

al president de la Generalitat sobre el balanç dels primers cent dies del Govern (tram. 317-00024/07) (p. 39)

al president de la Generalitat sobre els criteris que el Govern té previst adoptar per a la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 317-00025/07) (p. 40)

al Consell Executiu sobre el balanç de la readmissió a la carrera en l'àmbit de la funció pública dels alts càrrecs de l'anterior Govern (tram. 310-00044/07) (retirada) (p. 41)

al Consell Executiu sobre els propòsits del Departament de Medi Ambient i Habitatge quant al foment de la mobilitat sostenible (tram. 310-00068/07) (p. 41)

al Consell Executiu sobre la previsió que té el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per al pagament dels ajuts previstos en el Pla de recuperació de les oliveres (tram. 310-00108/07) (p. 42)

al Consell Executiu sobre la situació administrativa del projecte constructiu del col·lector en alta d'aigües residuals dels polígons industrials Pintors sud i Mas d'en Bosc al municipi de Ripoll (tram. 310-00046/07) (p. 43)

al Consell Executiu sobre el col·lector en alta dels polígons industrials de Pintors nord i Mas d'en Bosc al municipi de Ripoll (tram. 310-00047/07) (p. 43)

al Consell Executiu sobre la modificació de la normativa de matriculació d'alumnes en les escoles públiques i les concertades (tram. 310-00043/07) (p. 45)

al Consell Executiu sobre quina és la posició del conseller de Política Territorial i Obres Públiques amb relació al desdoblament de la N-340 al pas per les Terres de l'Ebre (tram. 310-00048/07) (p. 46)

al Consell Executiu sobre els períodes d'espera tècnica en les llistes d'espera sanitàries (tram. 310-00049/07) (p. 47)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les energies renovables (tram. 300-00362/07) (p. 48)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els seus propòsits de capteniment pel que fa a la política d'habitatge (tram. 302-00012/07) (p. 52)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la contaminació atmosfèrica (tram. 302-00013/07) (p. 55)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment pel que fa als horaris comercials (tram. 302-00014/07) (p. 59)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment pel que fa als ajuts a les famílies en l'àmbit educatiu (tram. 302-00015/07) (p. 64)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'infraestructures, amb especial referència al túnel de Bracons (tram. 302-00016/07) (p. 68)

NOTA

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 17

La sessió s'obre a les deu del matí i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i el lletrat Sr. Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, el conseller de Relacions Institucionals i Participació, els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, la consellera d'Interior, el conseller de Governació i Administracions Públiques, les conselleres d'Ensenyament i de Cultura, el conseller de Comerç, Turisme i Consum, la consellera de Benestar i Família, i el conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Composició de la Mesa del Parlament (tram. 398-00001/07). Ple del Parlament. Elecció d'un secretari/ària quart de la Mesa del Parlament.
2. Declaració institucional amb motiu del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004 (tram. 401-00003/07). Junta de Portaveus. Substanciació.
3. Declaració institucional d'adhesió a la IV Setmana de la Seguretat Viària, declarada per les Nacions Unides (tram. 401-00005/07). Junta de Portaveus. Substanciació.
4. Proposició de llei de creació del Col·legi d'Higienistes Dentals de Catalunya (tram. 202-00001/07). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la presa en consideració.
5. Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei d'horaris comercials (tram. 270-00001/07). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la presa en consideració.
6. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del poder judicial (tram. 271-00001/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.
7. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica de transferència dels serveis meteorològics situats a Catalunya que depenguin de l'Estat (tram. 271-00002/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.
8. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la disposició final segona de la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat (tram. 271-00003/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.
9. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de l'article 53 de la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat (tram. 271-00004/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.
10. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de l'apartat 1 de l'article 38 de la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat de l'Estat (tram. 271-00005/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.
11. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei de

modificació de la Llei orgànica 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, pel que fa als maltractaments d'animals de companyia i a altres conductes que els provoquin patiment (tram. 271-00006/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.

12. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (tram. 271-00007/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.

13. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica, per via de l'article 150.2 de la Constitució, de transferència a la Generalitat de Catalunya de les competències en matèria d'autorització per a la convocatòria de referèndum (tram. 271-00008/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.

14. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica de transferència a la Generalitat de Catalunya de les competències en matèria notarial (tram. 271-00009/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.

15. Interpелlació al Consell Executiu sobre les polítiques d'ensenyament (tram. 300-00348/07). Sr. Josep Maria Freixanet i Mayans, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació pel procediment d'urgència.

16. Interpелlació al Consell Executiu sobre la conflictivitat institucional amb el Govern de l'Estat (tram. 300-00365/07). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació pel procediment d'urgència.

17. Interpелlació al Consell Executiu sobre la xarxa d'oficines del Departament de Benestar i Família (tram. 300-00012/07). Sr. Josep Lluís Cleries i González, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

18. Interpелlació al Consell Executiu sobre el finançament local especialment pel que fa referència als instruments de cooperació local (tram. 300-00219/07). Sr. Alfons Quera i Carré, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

19. Interpелlació al Consell Executiu sobre la política teatral (tram. 300-00261/07). Sra. Dolors Camats i Luis, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa. Substanciació.

20. Interpелlació al Consell Executiu sobre les infraestructures ferroviàries (tram. 300-00270/07). Sr. Josep Rull i Andreu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

21. Interpелlació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de la societat de la informació (tram. 300-00178/07). Grup

El president

S'obre la sessió.

Senyores diputades, senyors diputats, honorables membres del Govern, s'obre la sessió.

La llista de preguntes que s'han de respondre oralment en el Ple és inclosa dins el dossier de la sessió. D'acord amb l'article 133.3 del Reglament, seran substanciades aquesta tarda a les quatre.

D'altra banda, la presidència, d'acord amb l'article 62.4 i acollint una sol·licitud de tots els Grups Parlamentaris i una altra del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, proposa l'assentiment de la Cambra per posposar respectivament per a una altra sessió plenària els punts números 4 i 5 de l'ordre del dia. Si no se suscita cap objecció, es consideraran acceptades aquestes propostes. Entenc, doncs, que queden el punt 4 i el punt 5 posposats per a una altra sessió.

Composició de la Mesa del Parlament (tram. 398-00001/07)

El primer punt de l'ordre del dia és l'elecció d'un secretari/secretària quart de la Mesa del Parlament.

Atesa la renúncia de la secretària de la Mesa del Parlament, correspon cobrir aquest càrrec. La candidata proposada a la secretaria quarta de la Mesa del Parlament és la il·lustre senyora Bet Font i Montanyà. D'acord amb la norma supletòria de l'article 81.1 del Reglament, la votació serà electrònica i secreta.

Prego els serveis de la cambra que posin la votació electrònica a punt i que sigui, alhora, secreta. *(El Sr. Puig i Godes demana per parlar.)* Senyor Puig.

El Sr. Puig i Godes

Senyor president, disculpi. En raó d'aquesta votació, voldria demanar a la Mesa del Parlament si existeix algun supòsit d'inelegibilitat que pugui afectar algun diputat d'aquesta cambra en aquesta votació.

El president

Ho diu per alguna cosa? *(Rialles.)*

El Sr. Puig i Godes

Sí, senyor president, intento sempre que les meves intervencions tinguin algun fonament. *(Rialles.)* Li demanaria en tot cas, que per part de la Mesa es pogués procedir a la lectura de la norma supletòria, el criteri interpretatiu de l'article 35, de la pàgina 430, de l'apèndix del Reglament. *(Pausa.)*

El president

El cas que ens ocupa és un cas de renúncia voluntària. Per tant, el que es va valorar en el seu moment és que l'article 35, que és al que vostè fa referència, no era d'aplicació en aquesta qüestió, en tant que era una renúncia voluntària.

L'article 35..., aquesta interpretació es va fer en un determinat moment, l'any noranta i no sé quant, però noranta i poc, i també responia a un fet concret i puntual. Per tant, la interpretació que es va fer en el seu moment era aquesta: hi ha una renúncia d'un membre de la Mesa, una renúncia que, a més a més, és voluntària, per tant, la substitució s'ha fet per aquest camí.

El Sr. Puig i Godes

Si em permet, senyor president, la lectura de l'article 35 no distingeix en cap cas els supòsits o les motivacions

de la provisió de les vacants. Només parla, l'article 35, sobre les vacants que es produeixin a la Mesa durant la legislatura, que serà proveïda d'acord amb el procediment que estava previst d'efectuar en aquest punt de l'ordre del dia. Però la norma interpretativa o criteri –perdó– norma supletòria o criteri interpretatiu a l'article 35 especifica que: «per cobrir les vacants que es produeixin en la Mesa d'una legislatura són inelegibles els diputats que no siguin membres del Grup Parlamentari al qual pertany el membre de la Mesa cessat en el moment de ser elegit.» Cessat a petició voluntària o cessat per altres motivacions. *(Pausa.)*

El president

En qualsevol cas, la qüestió quina seria, senyor Puig?

El Sr. Puig i Godes

Senyor president, aquest diputat entén que no existeix cap problema per proveir la substitució de la plaça que ha quedat vacant a la Mesa, però nosaltres entenem que s'està especificant que ha de ser, en tot cas, del mateix Grup Parlamentari al qual pertanyia la persona o el càrrec que ha cessat.

El president

Aquella interpretació que es va fer en el seu moment anava lligada a un cessament –i en tot cas hem demanat l'acta, la baixaran d'aquí a un moment–, anava lligada a un cessament, en funció de la Llei, del president, etcètera. Per tant, no correspondria a la interpretació que vostè fa. I, en qualsevol cas, sempre es pot fer un raonament de la qüestió, com s'ha fet en d'altres ocasions.

El Sr. Puig i Godes

Segueixo insistint, senyor president, que es tracta d'una norma supletòria amb criteri interpretatiu de l'article 35, i l'article 35 no fa distinció.

En tot cas, si aquesta és la interpretació, el que demanaria seria una resolució motivada de la Mesa sobre aquest punt.

El president

Per descomptat que la resolució motivada hi serà. I si vol li llegeixo l'acta de la Mesa amb el text exacte del que es va quedar.

«La secretària, senyora Maria Llansana, fa avinent que lliurement i voluntàriament renuncia al seu càrrec de secretària quarta de la Mesa del Parlament. El president li expressa el seu agraïment per la tasca feta des de l'inici de la legislatura.

»La Mesa entén que el criteri interpretatiu de l'article 35 del Reglament de 8 d'abril de 1993 és vinculat exclusivament al que disposa l'article 18, de la Llei 8/1985, del 24 de maig, de modificació de la Llei 3/82, del 25 de març del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en la seva redacció actual. Conseqüentment, no s'aplica a una substitució per renúncia.»

»Signat: secretària primera, president del Parlament.»

Per tant, senyor portaveu, en qualsevol cas, jo prenc nota de la demanda que fa el seu Grup Parlamentari. Farem una resolució motivada i procedirem a la votació.

El Sr. Puig i Godes

Entenc, senyor president, que es procedirà d'acord amb l'ordre que vostè ha esmentat, o sigui es proveirà primer la resolució motivada i després es procedirà a la votació?

El president

Així m'ho demana?

El Sr. Puig i Godes

Crec que seria el que és procedimentalment correcte.

El president

Doncs, se suspèn la sessió.

La sessió se suspèn a un quart d'onze del matí i es reprèn a un quart d'onze i tretze minuts.

El president

Es reprèn la sessió.

Alteració de l'ordre del dia

Senyores i senyors diputats, atès que la resolució motivada es vol fer amb tots els precedents que hi ha a la cambra, algun dels quals es remunta a bastants legislatures anteriors, i per no perdre més temps, els proposo una alteració de l'ordre del dia, de manera que quan tinguem la resolució motivada, amb tota la seva argumentació, reprendriem aquest punt, i, mentrestant, que puguem continuar el desenvolupament normal del Ple. Els portaveus hi estan d'acord? Podem fer-ho així?

Doncs deixem el primer punt de l'ordre del dia per a un altre moment del Ple, el qual anunciarem oportunament, i passem al segon punt de l'ordre del dia.

Declaració institucional amb motiu del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004 (tram. 401-00003/07)

El segon punt de l'ordre del dia, que és la declaració institucional amb motiu del Fòrum Universal de les Cultures 2004.

«Declaració institucional amb motiu del Fòrum Universal de les Cultures 2004. Quan manquen menys de cinquanta dies per a la inauguració del Fòrum Universal de les Cultures de Barcelona, el Parlament de Catalunya vol reconèixer la importància d'aquest esdeveniment per al país, i fer seus els valors que promou.

»Els valors de la pau, la diversitat cultural, i el desenvolupament sostenible, juntament amb els drets humans, el diàleg, la participació, l'intercanvi i la solidaritat, són valors democràtics que estan recollits com a

principis i objectius de les Nacions Unides, que és la més alta instància política de diàleg mundial.

»Els ciutadans de Catalunya s'han caracteritzat sempre per la participació activa i generosa en mobilitzacions per causes solidàries i altruistes. El Fòrum representa una fita en aquest sentit: un nou esdeveniment d'abast internacional, pensat a Barcelona, que té per objectiu convocar l'opinió pública mundial al voltant d'una idea tan simple com ambiciosa i, al mateix temps, plena de sentit comú: fer del món un lloc millor.

»El Fòrum Barcelona 2004 és la primera malla d'una xarxa que ha d'aportar la societat civil mundial, en successives edicions, a fer sentir la seva veu davant els grans reptes que té plantejats la humanitat, i arribar, així, als més alts nivells de diàleg internacional.

»Més enllà del legítim orgull per aquesta iniciativa, els ciutadans de Catalunya, amb el suport de les seves institucions, tenen ara el repte de demostrar en la pràctica el seu esperit cívic i el seu tarannà obert i generós en acollir els participants i els visitants del Fòrum, i, alhora, el de projectar-nos, com a societat d'acollida, al món.

»En l'actual context mundial i, molt recentment, en el de la tragèdia que ens ha colpit arran de l'atemptat de Madrid, de l'11 de març, és més urgent que mai determinar les causes de fons de la violència i l'odi al món, i actuar-hi en conseqüència, amb el benentès que, fins que no siguem capaços d'eliminar-les, no hi haurà pau al món, sinó tan sols intervals entre actes de terrorisme i hostilitats a gran escala.

»És per això que el Fòrum Barcelona 2004 adquireix, més que mai, rellevància com a punt de trobada entre persones, pobles i cultures. Perquè la convivència entre nosaltres, els humans, que som diversos per definició, però que, per damunt de tot tenim en comú la nostra condició humana, és ara mateix un dels nostres reptes més inajornables. I la convivència és, sens dubte, un objectiu que compartim majoritàriament els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya i del món, i que no depèn tant de ningú com de nosaltres mateixos –de tots nosaltres.

»Fa milers d'anys el savi xinès Xuang Tzu va escriure: "El cel, la terra i jo vivim junts, i totes les coses i jo formem una unitat inseparable." Els últims desenvolupaments de la ciència estan redescobrint i confirmant aquesta intuïció mil·lenària. El que ens cal ara és que cada ciutadà i cada ciutadana, individualment, també la redescobreixi i la reconfirmi. És per a això que ha de servir el Fòrum, i és per això que, des del Parlament de Catalunya, volem expressar el nostre suport a aquest nou gran esdeveniment internacional la primera edició del qual el nostre país té el privilegi d'acollir.

»Palau del Parlament, 31 de març de 2004.»

———— Declaració institucional d'adhesió a la IV Setmana de la Seguretat Viària, declarada per les Nacions Unides (tram. 401-00005/07)

El tercer punt de l'ordre del dia és la declaració institucional d'adhesió a la IV Setmana de la Seguretat Viària, declarada per les Nacions Unides. Prego a la secretària segona que llegeixi l'esmentada Declaració.

La secretària segona

«La setmana del 5 a l'11 d'abril ha estat declarada IV Setmana de la Seguretat Viària per la Comissió Econòmica per Europa de les Nacions Unides. Aquest any l'objectiu és combatre els comportaments agressius en la conducció, i per això el seu lema és: "Respecte és seguretat".

»Els comportaments agressius en la conducció tenen diverses causes. Solen estar relacionats amb aspectes culturals, emocionals, presses, consum d'alcohol o altres drogues, o, senzillament, amb l'actitud agressiva cap a altres conductors. Les actituds agressives al volant solen anar acompanyades d'excés de velocitat, canvis insegurs de calçada, no-respecte per semàfors i altres senyals de trànsit, o actituds grolleres vers altres conductors. Les conductes agressives en la conducció són, al capdavant, les causants de molts accidents de trànsit.

»Els accidents de trànsit segueixen la vida cada any de prop de vuit-cents catalans i catalanes, i en deixen prop de trenta mil més de ferits, massa sovint amb danys irreversibles: paraplegies, comes vegetatius, discapacitats severes. Deixen també moltes altres ferides en les víctimes dels accidents i en els seus amics i familiars, que potser surten menys a les estadístiques, però que afecten greument les seves vides: trastorns del son, pèrdua d'iniciativa i d'interès pel treball, els estudis, la vida personal, atacs d'ansietat, depressions, pors...

»El Parlament vol que tots els catalans i les catalanes prenguin consciència que, si bé des de les instàncies públiques hi ha molta feina a fer a favor de la seguretat viària, aquesta feina no tindrà el resultat esperat si, a l'últim, tots i cadascun de nosaltres no desterrem els comportaments agressius en la conducció.

»La setmana vinent és la IV Setmana de la Seguretat Viària i el Parlament s'hi adhereix. I el dia 7 és també el dia que l'Organització Mundial de la Salut dedica a la seguretat viària. La setmana entrant, però, també és Setmana Santa, i molts catalans i catalanes sortiran a la carretera per gaudir d'uns dies de festa. Volem que tots tornin sans i estalvis. Per això els demanem que conduïxin amb respecte i evitin qualsevol comportament agressiu al volant, perquè, a la carretera, respecte és seguretat.»

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

———— Modificació de l'ordre del dia

Els punts 4 i 5 de l'ordre del dia han estat posposats, i passem a la substanciació dels punts números 6 al 14 de l'ordre del dia, tots ells consistents en les designacions dels diputats que han de defensar davant del Congrés dels Diputats diverses proposicions de llei que consten a l'ordre del dia.

———— Designacions dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats diverses proposicions de llei (tram. 271-00001/07 a tram. 271-00009/07)

D'acord amb l'article 140.3 del Reglament, prèviament el Ple ha de determinar per majoria absoluta el nombre de diputats que s'han de designar. La proposta dels grups parlamentaris és de tres. Aquesta proposta, si no suscita cap objecció per part dels grups, pot ser aprovada per assentiment. Atès que hi ha presents més de seixanta-vuit diputats i diputades, els demano que pugem substanciar del punt 6 al 14 de manera conjunta. I demanaria al secretari tercer que llegeixi el membres proposats per defensar-les.

El secretari tercer

Moltes gràcies, senyor president. La proposta és la següent:

«Proposició de llei orgànica per la qual es modifica la llei orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del poder judicial; se proposen els següents membres: honorable senyora Maria Eugènia Cuenca, il·lustre senyora Lúcia Santos, il·lustre senyor Joan Ridao.

»Per a la Proposició de llei orgànica de transferència dels serveis meteorològics situats a Catalunya que depenguin de l'Estat, els proposants són: il·lustre senyor Josep Rull, il·lustre senyora Teresa Carrera, il·lustre senyor Xavier Vendrell.

»Per a la Proposició de llei de modificació de la disposició final segona de la llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat: l'honorable senyora Núria de Gispert, il·lustre senyor David Pérez, il·lustre senyor Jaume Bosch.

»Per a la Proposició de llei de modificació de l'article 53 de la llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat: l'honorable senyora Núria de Gispert, il·lustre senyor David Pérez, il·lustre senyor Jaume Bosch.

»Pel que fa referència a la Proposició de llei de modificació de l'apartat primer de l'article 38 de la llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat de l'Estat, estan proposades: l'honorable senyora Núria de Gispert, il·lustre senyor David Pérez, il·lustre senyor Jaume Bosch.

»Proposició de llei de modificació de la llei orgànica 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, pel que fa referència als maltractaments d'animals de companyia i altres conductes que els provoquin patiments; estan proposats: il·lustre diputat senyor Josep Rull, il·lustre senyor Joan Roma, il·lustre senyor Joan Ridao.

»Pel que fa referència a la Proposició de llei de modificació de la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, els membres proposats són: honorable senyora Maria Eugènia Cuenca, il·lustre senyora Lidia Santos, il·lustre senyor Joan Ridao.

»Per a la Proposició de llei orgànica per via de l'article 150.2 de la Constitució, de transferència a la Generalitat de Catalunya de les competències en matèria d'autorització per a la convocatòria del referèndum, són proposades: l'honorable senyora Maria Eugènia Cuenca, la il·lustre senyora Lidia Santos i l'il·lustre senyor Joan Ridao.

»I per a la Proposició de llei orgànica de transferència a la Generalitat de Catalunya de les competències en matèria notarial: l'honorable senyora Maria Eugènia Cuenca, la il·lustre diputada senyora Lidia Santos i l'il·lustre senyor Joan Ridao.»

El president

D'acord amb la norma supletòria de l'article 81.1. primer del Reglament, la votació pot ser per assentiment.

Estem d'acord? Es poden considerar, doncs, designades per assentiment totes les persones que han estat esmentades per a la defensa d'aquestes proposicions a Madrid? (*Pausa.*) Doncs, queden designades.

———— Alteració de l'ordre del dia

Hi ha hagut una petició per canviar l'ordre del dia, i el Govern demanaria que el punt número 16 de l'ordre del dia fos substanciat abans del punt número 15. No hi ha inconvenient? (*Pausa.*)

———— **Interpellació al Consell Executiu sobre la conflictivitat institucional amb el Govern de l'Estat** (tram. 300-00365/07)

Doncs, per tant, passariem al setzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Consell Executiu sobre la conflictivitat institucional amb el Govern de l'Estat; presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Francesc Homs.

El Sr. Homs i Molist

Senyor president, senyores i senyors diputats, permetin-me abans de presentar aquesta interpellació fer notar que..., com que és la primera vegada que intervinc en aquesta cambra, expressar el meu orgull, diguem-ne, per poder-ho fer, per poder-ho fer en nom del Grup de Convergència i Unió, però sobretot per poder-ho fer amb esperit de servei al conjunt dels ciutadans d'aquest país, i aprofitar l'avinentesa per posar-me a la seva disposició per tot allò que considerin convenient i oportú.

Feta aquesta petita consideració de caràcter estrictament personal, entro en el tema de la interpellació que el Grup de Convergència i Unió, per la via d'urgència, ha considerat oportú presentar el dia d'avui.

És veritat que algú podria tenir la temptació que..., a pocs dies de les eleccions del dia 14 de març, podia

tenir la temptació de pensar que és precipitat presentar una interpellació per la via d'urgència amb el títol de quin és el capteniment en relació amb la conflictivitat institucional amb el Govern de l'Estat espanyol, perquè és criteri d'aquest Grup que en aquests moments jo represento, i personal meu també, que hi ha un horitzó esperançador en relació amb la situació que s'ha obert amb la nova composició política a nivell de les Corts espanyoles, no? I, per tant, vagi per endavant que en aquest sentit el Grup de Convergència i Unió ho veu amb optimisme, i fins i tot jo li diria amb il·lusió, especialment, evidentment, pel que fa al progrés de l'autogovern i al desenvolupament..., al major desenvolupament de l'autogovern del nostre país i de les nostres institucions davant de l'escenari polític fruit de les últimes eleccions.

És cert que a Catalunya, amb aquest procés electoral recent, ens hem tret un pes de sobre, des d'aquest punt de vista, però no és menys cert, també, que el nou Govern espanyol, que es configurarà en les properes setmanes, està ple d'interrogants. Sigui dit que no només ho diem la gent de Convergència i Unió, això, sinó que ho diuen, diguem-ne, inclits representants d'opcions polítiques que donen suport, en aquest cas, per exemple, al Govern de la Generalitat.

Val a dir també, i és una constatació òbvia que en moltes ocasions s'ha repetit en aquesta cambra, que hi ha un gran consens per la major part de les forces polítiques representades en aquesta cambra en relació amb la necessitat de fer un salt substancial en matèria d'autogovern. I no només això, sinó també en tot allò relatiu a millorar les relacions entre Catalunya i Espanya, no pas precisament a base de renunciar, com s'ha fet massa vegades, ja li ho admeto, sinó a partir d'un major reconeixement institucional, polític i fins i tot simbòlic del que és Catalunya, del que representen les seves institucions i de la voluntat de dirigir el nostre propi futur.

És, per tant, en aquest context que Convergència i Unió presenta aquesta iniciativa parlamentària, amb l'objectiu, no cap més, que, davant d'aquest futur que s'obre, volem conèixer quina és la voluntat del Govern de la Generalitat de Catalunya per mirar de superar aquest lamentable i tradicional sistema de relació conflictiu a nivell institucional entre el Govern de Catalunya i el Govern espanyol, perquè nosaltres entenem, creiem, que hi ha una situació que el permet superar d'una manera important.

És veritat que la relació entre el Govern de la Generalitat i els diferents governs espanyols al llarg de tot aquest període democràtic en què estem ha tingut vaivens. I és veritat també que aquest procés de vaivens ha anat molt lligat, íntimament lligat, amb les situacions en què a Madrid no hi ha hagut majoria absoluta per part de la força política, diguem-ne, governant, no?

En aquest sentit, vol dir que fins ara la història ens ha demostrat que ni els diputats del Partit Popular de Catalunya quan hi havia majoria absoluta a Madrid ni els diputats del Partit Socialista quan també hi havia majoria absoluta a Madrid eren determinants per evitar que hi hagués aquest nivell de conflictivitat. Perquè jo ara tampoc es tracta d'anar a rascar la ferida, però sí que val la pena que no oblidem que, tant en l'època del

PSOE com en aquesta època més recent del Partit Popular, exemples de conflictivitat institucional entre el Govern de Catalunya, entre la expressió institucional catalana, i els governs de Madrid han estat més que coneguts i han estat realment cruents. Jo no sé si... Les del PP són molt més recents i tots les tenim presents en el cap, no?, però en el cas del PSOE, durant la dècada, per exemple, dels vuitanta, més de dos recursos de mitjana mensuals per part del Govern de Madrid contra el Govern català al Tribunal Constitucional. I això és evident que era una mostra d'expressar una relació institucional no pas, diguem-ne, exemplar.

En aquest context, el Grup de Convergència i Unió els voldríem plantejar, al Govern, voldríem plantejar al Govern, aspectes com els següents. Pensen demanar la retirada de tots els recursos al Tribunal Constitucional presentats per Madrid contra normes aprovades a Catalunya i que en aquests moments estan vius? En tenen –suposo que sí– la llista feta?

Pensen presentar davant del nou Govern alguna mena d'iniciativa que suposés un acte de desgreuge concret, evident, palpable, davant de les agressions polítiques institucionals rebudes pel Govern de Catalunya durant tot aquest temps, amb l'objectiu de superar aquesta conflictivitat institucional, quasi crònica, una vegada per totes?

Estarien d'acord a reclamar, com a gest de confiança mútua, per exemple, i amb l'objectiu de passar pàgina, que se'ns retornin els arxius de Salamanca?

Demaranen el traspàs urgent –i urgent vol dir urgent, immediat– de les vuitanta-vuit transferències pendents que l'actual Estatut d'autonomia ja preveu?

Demaranen una reelecció del marc constitucional i estatutari d'acord amb els estudis i treballs fet per institucions com l'Institut d'Estudis Autònoms?

Com hem de llegir la premsa, per exemple, d'avui, senyor conseller, en què una força política que dona suport..., la principal força política que dona suport al Govern de la Generalitat expressa que la interpretació que s'ha de fer respecte a la Constitució espanyola queda limitada només a una hipotètica possible reforma entorn del Senat, quan altres grups que també donen suport al Govern de la Generalitat serien partidaris d'aprofundir molt més aquests processos de reforma?

Impulsaran la reforma d'aquelles lleis que han laminat o impedit el normal desenvolupament de l'autogovern de Catalunya, com, per exemple, l'última reforma sobre la Llei d'immigració, o sobre temes que afecten l'interès ciutadà immediat, com el cas dels horaris comercials, com el tema fins i tot de l'estabilitat pressupostària? Però també lleis del PSOE; hi ha lleis, que són vigents encara, de l'època del PSOE que afecten negativament el normal desenvolupament de l'autogovern de Catalunya.

I, fins i tot, si vol, i no amb ànim de polemitzar, simplement d'identificar coses concretes. Pensa el Govern donar suport a les seleccions esportives nacionals? Pensa presentar algun tipus d'iniciativa davant del Govern espanyol, del proper Govern espanyol, amb relació a aquesta qüestió? Pensa el Govern recórrer, tal com va

anunciar el secretari general de l'Esport de la Generalitat de Catalunya, contra la Llei esportiva a nivell espanyol?

Pensa plantejar el PSOE la necessitat de disposar de competències en matèria d'immigració?

Miri, senyor conseller, interpreti, i li ho dic sincerament, tot i que pel to directe de les interpellacions que li acabo de formular..., interpreti aquesta iniciativa parlamentària, senyor conseller, més com un vot de confiança que com un plantejament de retret. És evident que hi ha elements objectius, coneguts per tothom, alguns els acabo de citar ara, que avalarien una raonable desconfiança per part nostra.

Interpreti també aquesta interpellació d'avui com la voluntat de generar un context de formulació de grans consensos per fer un salt real endavant en el nostre autogovern i en la nostra merescuda dignitat com a país.

Jo ja li avanço, en tot cas li ho podré avançar després en la rèplica, si és el cas, que expresso en nom de Convergència i Unió la voluntat de consensuar al màxim la moció posterior a aquesta interpellació, amb el benentès que és legítim i fins i tot necessari en aquests moments situar d'una manera clara i nítida quins són els posicionaments polítics de cadascun dels grups representats en aquesta cambra.

Per ara res més.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per a la resposta, té la paraula l'honorable senyor Joan Saura.

El conseller de Relacions Institucionals i Participació (Sr. Joan Saura i Laporta)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, senyores i senyors diputats, agraeixo al senyor Homs el to de la seva intervenció. Diu que no és una interpellació amb ànim de retret; li ho agraeixo, perquè se'ns poden retreure poques coses, en tres mesos, d'algunes de les qüestions que vostè planteja, que hi ha hagut vint-i-tres anys per fer-les, eh?, o sigui, han tingut vint-i-tres anys per fer-les. I la seva interpellació no només fa referència a la conflictivitat institucional, que jo m'hi referiré, sinó que vostè ha fet al final una sèrie d'interpellacions o de preguntes que serien pròpies més de les perspectives o el capteniment del Govern amb relació al nou Estatut, que jo amb molt de gust puc contestar un altre dia, tot i que avui també hi faré referència, no?

Dir-li que algunes de les qüestions que vostè ha dit..., primer, dir-li una qüestió importantíssima, no? Vostè deia: «El PP ha anat molt malament des del punt de vista de l'Estatut, i en el mandat del Partit Socialista Obrer Espanyol les coses tampoc van anar molt bé.» Jo recordo perfectament, assegut en aquesta cadira, com a Grup d'Iniciativa, demanar recursos d'inconstitucionalitat que vostès i el Partit Socialista votaven en contra. En podria dir alguns, eh? Per tant, des d'aquest punt de vista, senyor Homs, coincideixo, no només avui, sinó que en el moment de votar els temes de la Llei de for-

ces i cossos de l'Estat, a la Llei de règim d'hisendes locals, en totes aquestes lleis, aquest Parlament no va presentar recursos, perquè en aquell moment –en aquell moment– hi havia una majoria, que era Convergència i el Partit Socialista, que impedia que aquest Parlament, en definitiva, plantejés recursos d'inconstitucionalitat. O, per exemple, quan vostè diu, amb relació a la Llei d'immigració: «La nostra posició ha estat clara a tot arreu, aquí, però ho ha estat a Madrid», eh? El nostre Grup, en aquest cas, jo, com a representant del Grup d'Iniciativa en aquell moment, a Madrid vaig votar a favor de la Llei del 2000 i en contra de la segona. No tothom va fer el mateix, no?

Per tant, el que li vull dir és que no es tracta de parlar del passat, sinó que es tracta de parlar del futur i de la conflictivitat constitucional. Opinió del Govern: que la cosa és greu i és alarmant. És a dir, el nivell de conflictivitat institucional és importantíssim.

Vostè em deia si els teníem comptats i si en teníem la relació. Els tenim comptats i en tenim la relació. El Parlament de Catalunya, com a Parlament, en aquests moments té en tràmit catorze recursos d'inconstitucionalitat; el Govern català en té catorze, i, en aquests moments, el Govern català en té en procediment de presentar tres més. Lleis tan importants com la Llei del sector ferroviari, del poder judicial, la Llei d'estabilitat, la Llei del soroll..., lleis importantíssimes en què hem plantejat recursos d'inconstitucionalitat perquè vulneren, les lleis de l'Estat, competències de Catalunya. I, alhora, el Govern de l'Estat ens té plantejats dotze recursos d'inconstitucionalitat: protecció civil, associacions, universitats, el Codi civil de Catalunya..., en moltes –moltes– lleis importantíssimes per a Catalunya, el Govern central ha plantejat els recursos d'inconstitucionalitat.

Per tant, diagnòstic nostre: no ens podem permetre aquest nivell de conflictivitat. No el volem –no el volem.

Quina serà la política del Govern? Doncs, miri, desconflictitzar. Si hagués de..., en una sola paraula, desconflictitzar. Què vol dir, això? Primera, que, independentment de la mirada cap al passat que es pugui fer, crec que de les seves paraules es desprèn, i de les meves ja li ho dic claríssimament, que la situació política de l'Estat permetrà desconflictitzar. És a dir, el nivell..., evidentment, amb l'anterior Govern del Partit Socialista Obrer Espanyol hi va haver molts problemes, però la política centralista del vulneració continuada, de retallada de l'autogovern, del Partit Popular està en totes les lleis que ha legislat al Congrés dels Diputats. I, per tant, estem convençuts que, en el nou marc polític de l'Estat espanyol, és possible avançar cap a la desconflictització.

Vostè em preguntava què pensàvem fer. Dir-li: utilitzar les vies polítiques, les instàncies que haurien d'haver funcionat per a aquesta qüestió, que no han funcionat. Vostè sap, segur, millor que jo que l'any 87 es va crear una comissió bilateral de cooperació entre el Govern central i el Govern català per prevenir conflictes institucionals i constitucionals. Aquesta Comissió, 87, 88, 89, va funcionar, però d'aquesta Comissió, per exemple, la darrera reunió s'ha fet l'octubre del 2001. És a

dir, en els darrers dos anys i mig, de màxima conflictivitat institucional, aquesta Comissió no s'ha reunit. No sé per què, ni m'interessa; és igual, això és del passat, eh? El que sí que li expresso claríssimament és la nostra voluntat de reunir-la immediatament. El Govern ja ha pres l'acord de nomenar els membres d'aquesta Comissió, que són el conseller d'Economia, el conseller de Governació, el secretari general del Govern i jo mateix presidint aquesta Comissió. I, per tant, ja li puc dir que tinc la carta feta que demana aquesta reunió, i em falta només el nom del ministre, que segurament ja el sabem, però vull que sigui oficial, eh? Per tant, tenim la carta feta al ministre d'Administracions Públiques per demanar-li la reunió de la Comissió Bilateral de Cooperació.

D'altra banda, espero que en la primera reunió que tinguem amb el Govern central, des del punt de vista del..., amb el ministre d'Administracions Públiques, la proposta nostra serà molt clara: ens agradaria poder avançar en el fet que el Govern central desisteixi d'alguns recursos que ha presentat, que per nosaltres són absolutament..., no tenen cap justificació. Segurament cap en té, de justificació; però hi ha un seguit de recursos d'anticonstitucionalitat que, al nostre parer, el Govern del Partit Popular, l'anterior Govern del Partit Popular, els va presentar més en la batalla preelectoral de les eleccions autonòmiques. I, per tant, volem anar al Govern central a dir-li claríssimament que determinats recursos d'inconstitucionalitat, que sabem quins són... –per exemple, n'hi ha un que és claríssim: és el dret civil català–, que el Govern central desisteixi, en definitiva, d'aquest recurs d'inconstitucionalitat que ha plantejat.

D'altra banda, un altre element que no és tan propi de prevenir de recursos, però sí de fer possible un desenvolupament del nostre autogovern que permeti i eviti conflictivitat, és la Comissió Mixta de Transferències. Vostè ho ha dit, eh? Hi ha vuitanta-vuit transferències, que podem agrupar en cinc blocs, però n'hi ha algunes, en concret hi han sis transferències que tenen sentències del Tribunal Constitucional que ens donen la raó, en què encara no s'ha adequat la llei. Per exemple, tot el tema de les mútues de treball, eh? Per tant, la primera nostra intenció és, en aquestes vuitanta-vuit transferències pendents..., les tenim agrupades de menor a major dificultat, i plantejarem immediatament que de forma urgent i immediata totes aquelles transferències pendents que en aquests moments tinguin ja sentència del Constitucional que dóna la raó a Catalunya s'apliquin immediatament.

I avui mateix crec que hi ha una..., avui hem fet la designació que diputats i diputades del Parlament català defensin a Madrid una modificació de la Llei del Tribunal Constitucional que és molt important. És a dir, en aquests moments, el Govern català o el Parlament català estem indefensos davant del Govern central quan el Govern central es nega a admetre transferències. I una de les propostes, una proposició de llei aprovada en aquest Parlament en l'anterior legislatura i que avui hem designat diputats i diputades per defensar-la a Madrid, és precisament aquesta, amb què es tracta que les comunitats autònomes, en aquest cas Catalunya, puguem plantejar un conflicte negatiu de competències.

es davant del bloqueig del Govern central, en negar-se a traspassar competències i serveis que segons l'Estatut són, claríssimament, competències nostres.

Per tant, senyor Homs, sóc optimista. El marc polític de l'Estat és més favorable; no és absolutament favorable, evidentment que no, eh? –evidentment que no–, i segur que tindrem dificultats i problemes amb el Govern central –segur. Però li ben asseguro –i vostè mateix ho deia– que la situació, especialment dels darrers quatre anys, en tot allò que ha legislat el Partit Popular, era una situació ja pràcticament irresistible, no es podia aguantar.

Per tant, marc polític positiu. La nostra voluntat del Govern és deconflitivitzar. Tenim –li ho ben asseguro– estudiades les transferències, agrupades per blocs, feta la carta de la Comissió Bilateral... I la nostra voluntat és que de forma immediata s'iniciï un procés de desconflictivització amb el Govern central, que per nosaltres passaria perquè el Govern central, en primer terme, desistís d'alguns dels recursos d'inconstitucionalitat que ha plantejat.

I acabo dient-li que, més enllà de la relació política, jo crec que és importantíssim establir amb el Govern central un protocol interadministratiu que permeti ja una comunicació molt ràpida entre els dos governs, quan qualsevol dels dos governs cregui que s'estan vulnerant competències. És a dir, que si hi ha un director general d'un ministeri de Madrid que està elaborant un projecte de llei que coneixem i veiem que hi ha problemes, que automàticament establím un protocol amb el Govern central d'establiment de relacions.

I acabo dient-li, senyor Homs, que davant de la seva oferta de consens, que ja li dic que sí. Jo vaig dir a la meua compareixença que en alguns temes, especialment els temes institucionals, d'Estatut i de millora de l'autogovern, la voluntat del Govern no és només, ell, aparèixer defensant els interessos de Catalunya, sinó que volem aconseguir un gran acord entre totes les formacions polítiques de Catalunya.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Gràcies, honorable conseller.

Els comunico que, acabada aquesta interpellació –i prego als portaveus que en prenguin nota–, procedirem a la lectura de la resolució motivada demanada pel Grup de Convergència i Unió, i previsiblement, per tant, també procedirem a la votació per elegir la secretària quarta. També els comunico que aquesta votació serà feta per papereta i urna i per crida pública.

Té la paraula seguidament, per fer la rèplica, l'il·lustre diputat senyor Francesc Homs.

El Sr. Homs i Molist

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Senyor conseller, com es diu cordialment, «de bon rotllo», la interpellació, la faig al Govern de la Generalitat de Catalunya, no al representant d'Iniciativa del Govern de la Generalitat de Catalunya. I ho dic perquè ara em feia notar que nosaltres havíem votat no sé quin tipus d'oposició amb relació a un plantejament

de conflicte davant del Tribunal Constitucional juntament amb el Partit Socialista, no? Vostè m'ho deia ara, això, i em manifestava que Iniciativa per Catalunya, en aquest cas, diguem-ne, havia tingut un sentit en el vot diferent. Jo, la interpellació, la faig al Govern de la Generalitat, i espero del Govern de la Generalitat una resposta com a institució; no espero, per tant, la resposta d'Iniciativa.

Per mi és una mica desconcertant, no? Suposo que ens hi anirem acostumant tots plegats, tot i que jo crec que hi ha uns punts que, diguem-ne, no podem acceptar de cap manera, que és que la configuració d'un govern plural, que és un èxit de la democràcia –no li ho nego ni li ho qüestiono–, no pot ser que es converteixi, diguem-ne, en una diversitat de veus que acabin fent que un no sàpiga quina és la voluntat del Govern com a institució, no la voluntat d'un o un altre representant d'un dels partits polítics que hi dona suport.

Jo ja m'esperava que vostè em diria que no sé què dels vint-i-tres anys i que... És un recurs recurrent –valgui la redundància– per part de vostès, durant aquests mesos que portem d'aquesta nova legislatura, que, cada cop que obrim la boca per fer algun tipus de plantejament nou, ens diguin que: «Escolti, què vénen a dir vostès ara, si han estat vint-i-tres anys i no han fet no sé quantes coses», no?

Jo li voldria fer notar, diguem-ne, no perquè ara m'ho reflecteixi en la seva intervenció que pugui fer a continuació de la meua, però li voldria fer notar que Convergència i Unió, de fa bastants mesos i, per cert, de bastant abans d'aquest cicle electoral, va fer un procés de renovació interna i de relleu generacional molt important, sense cap vocació de tallar el que és el nostre passat. És evident que no; ho hem explicat per activa i per passiva. Però també és veritat que nosaltres hem posat sobre la taula una ambició de fer plantejaments radicalment nous. I suposo que, com a opció política democràtica que fa un plantejament, diguem-ne, de renovació d'idees i de renovació de persones, deu tenir dret a poder plantejar coses noves, i que això pugui entrar, en alguns punts concrets, si més no en una certa aparença de contradicció amb el que s'havia fet fins aleshores, doncs, no impedeix el fet de poder-ho fer. No sé si m'entén.

Jo li prego a vostè..., i de fet és un missatge que dirigeixo a la resta de grups d'aquesta cambra, excepte, evidentment, el de Convergència i Unió: prenguin nota que Convergència i Unió respon a un projecte renovat, respon a un procés de relleu generacional important. No per res, en aquests moments, qui es dirigeix a la cambra és qui els parla; i ho dic amb tota la humilitat i tota la modèstia. Ja m'entén, suposo, no?

També és veritat –i jo ara no vaig més enllà del que és estrictament aquesta legislatura– que és, certament, desconcertant observar –m'hi referia abans de passada– en els mitjans de comunicació, per exemple, d'avui, però també d'aquest cap de setmana, advertències del tipus: «Haurem d'actuar amb responsabilitat davant del fet que hi ha un nou govern, molt més predisposat a escoltar les propostes que vinguin de Catalunya, que no pas en la situació que tothom considerava que s'hagués produït de normal.» Em refereixo que quan es diu que

s'haurà d'actuar amb molta més responsabilitat, i això ho diu el president de la Generalitat, un no sap massa ben bé com ho ha d'interpretar; si és que el que s'ha d'interpretar és que des d'aquí ja hem de sortir amb plantejaments a la baixa que siguin acceptats i probablement puguin ser multiplicats per disset, o simplement és una descripció d'una responsabilitat que, per altra banda, estic segur que tots els grups d'aquesta cambra, com a mínim els que estem a favor d'incrementar realment l'autogovern d'aquest país, hauríem exercit, no?

Jo insisteixo, en resum, a tornar-lo interpellar sobre el que li deia abans, no?, i si vol ho matiso i ho preciso una mica més, no?, que és, exactament –més enllà de les declaracions d'intencions que ara ha manifestat, amb relació a la conflictivitat institucional que fins ara ha presidit, en massa ocasions, la relació entre el Govern de Catalunya i el Govern espanyol–: quina és la visió que presidirà l'acció governamental en aquest apassionant procés constituent que s'obre, senyor Saura? Quina és la visió que presidirà aquesta situació, la del document signat, per exemple, la del document signat al Saló del Tinell o la nova configuració que es va veient, que es va observant que cada cop qui talla més el bacallà en aquest Govern és el Partit Socialista?

Vostè, com a membre d'aquest Govern, no com a membre d'Iniciativa, com a membre d'aquest Govern, pot assumir, d'una manera clara i nítida, que els acords arribats a aquesta cambra seran radicalment defensats, amb tota la seva lletra i amb tot el seu esperit, per part del Govern de la Generalitat davant del Govern de Madrid?

Aquest és el plantejament d'aquesta interpellació, no cap altra. Insisteixo un cop més, encara que, a vostè, li pugui sobtar, des de l'ànim de buscar el consens i des de l'ànim, diguem-ne, d'oferir-se per a tot allò que sigui convenient i estar, evidentment, al costat del Govern de la Generalitat, perquè aquesta situació de conflictivitat institucional, doncs, no es torni a reproduir en aquests propers temps.

Moltes gràcies, senyor president, senyors diputats i senyores diputades.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Relacions Institucionals i Participació

Senyor Homs, quan inicialment he fet una prèvia per a dir les votacions d'Iniciativa, l'important no eren les votacions d'Iniciativa, l'important és què feia el Govern de vostès abans, en contraposició al que farem nosaltres ara. És a dir, l'important no era què votava Iniciativa, era dir-los que el Govern de Convergència i Unió molt sovint no va recórrer al Constitucional perquè tenia uns acords amb el Govern central que impedia això. Això és l'important.

De tota la resta de coses que li he dit, són totes del Govern i vostè no m'ha dit si hi està d'acord o no. Su-

poso que vostè està d'acord que hi ha excessiva conflictivitat; hi ha d'estar d'acord. Hi estem d'acord? (*Veus de fons.*) D'acord. Suposo que està d'acord a desconflicтивitzar, segur. Suposo que està d'acord que no pot ser que passi el que ha passat aquests darrers tres anys, que la instància que s'havia de reunir per desconflicтивitzar ni tan sols s'ha reunit. 10 d'octubre del 2001 –10 d'octubre del 2001–, és a dir, en els darrers dos anys s'ha produït la màxima conflictivitat amb el Govern del Partit Popular i vostès no l'han reunit. Per què? Perquè vostès depenien de qui, no ho sé, però el que és un fet és que en els darrers dos anys no s'ha reunit aquesta Comissió Bilateral. I jo li dic, vostè em pregunta: «Què pensa el Govern?», doncs, miri, fer allò que vostès no han fet, tenir la carta redactada al ministre que surti per demanar la reunió de la Comissió Bilateral de Cooperació per plantejar un procés de desconflicтивització, que no vol dir disminuir els nostres arguments. Li he dit més, fins i tot li he dit que demanarem la desestimació de determinades lleis. Fixi's si sóc concret, i aquesta és la posició absoluta del Govern, absoluta.

En el tema de transferències. Senyor Homs, vostè sap millor que jo –no ho ha volgut dir aquí perquè potser alguns diputats i diputades no ho saben– quantes transferències s'han aconseguit en els darrers quatre anys. Quantes? Dues, dues transferències, des de que no s'ha reunit. I reconec una cosa: el treball de la Comissió de Transferències, que presidia la senyora Núria de Gispert, ha estat un excel·lent treball; ha estat un excel·lent treball, i ella ho sap, perquè li ho vaig dir des del primer moment i la vaig felicitar, eh?, sense cap mena de dubtes. Però aquí ha passat alguna cosa, perquè el Govern central des del febrer –des del febrer– del 2003 no ha reunit la Comissió de Transferències.

Per tant, què és el que estic dient, senyor Homs, què és el que estic dient? Que el Govern del Partit Popular en aquests darrers quatre anys no ha volgut ni fer transferències ni reunir les comissions, i que vostès estaven condicionats per la necessitat de recolzament aquí. I la meva resposta com a Govern és clara: volem desconflicтивitzar, volem reunir la Comissió Bilateral, volem reunir la Comissió de Transferències.

Aquesta és la voluntat claríssima del Govern, i li puc ben assegurar –li puc ben assegurar– que vostè pot especular amb relació a les paraules de tothom, del president mateix. Vostè diu que el senyor Maragall ha dit: «Hem d'actuar amb responsabilitat.» Suposo que no voldrem actuar irresponsablement. És a dir, volem actuar amb responsabilitat? Clar que volem actuar amb responsabilitat, ara, li ben asseguro –i, si vostès van per aquesta línia, hi poden anar, però s'equivocaran– que les propostes d'autogovern que aquest Govern farà no seran rebaixades en funció de res, ni tampoc de qui té el Govern central, tingui-ho clar, això; és a dir, no hi haurà cap mena de disminució de les demandes d'autogovern.

Res més i moltes gràcies.

El president

Gràcies, honorable conseller.

Composició de la Mesa del Parlament (tram. 398-0001/07) (continuació)

Seguidament, doncs, procedirem a la lectura de la resolució motivada de la Mesa.

«La Mesa del Parlament, per majoria, es ratifica en el criteri expressat en l'acte de la sessió tinguda el dia 24 de març, segons la qual el Criteri interpretatiu de l'article 35 del Reglament del Parlament no és aplicable a un supòsit de renúncia voluntària, atès que l'esmentat Criteri fou dictat per a desenvolupar l'article 18 de la Llei 3/1982, del 23 de març, del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat, que es refereix a supòsits de cessament acordats per majoria absoluta i no als supòsits de renúncia voluntària, que és el cas que es planteja avui. Es tracta, doncs, d'una norma garantista per impedir que una majoria absoluta alteri la composició de la Mesa.»

Feta la lectura, cridem a votació. *(El Sr. Puig i Godes demana per parlar.)* Senyor Puig...

El Sr. Puig i Godes

Gràcies, senyor president. En primer lloc, vull deixar molt clar que no tenim, per part del Grup de Convergència i Unió, cap voluntat obstructionista, no... *(remor de veus)*, ni tampoc tenim cap objecció, des d'un punt de vista personal o polític, amb la persona que es pugui presentar o que es pugui proposar. Sí que volem remarcar que hem fet al·lusió a una norma supletòria, a un criteri interpretatiu que, clara i específica, literal i textualment, afecta l'article 35 del Parlament, no l'article 18 de la Llei, i que també volem dir-li que en cap cas la interpretació semàntica de l'acció de cessament ha de..., ni queda adscrita específicament a un cessament per voluntat aliena o a un cessament per decisió pròpia.

D'altra banda, també, tenim dubtes sobre els referents històrics i, en qualsevol dels casos, el Grup de Convergència i Unió creu que aquesta cambra hauria de ser la institució més curosa i més rigorosa amb la interpretació i amb l'aplicació de la seva pròpia normativa, motiu pel qual ja li comentem, senyor president, li avancem que ens reservem el dret a presentar els recursos o les iniciatives pertinents, perquè continuem creient que aquesta interpretació no s'adiu, ni tan sols amb l'esperit ni amb el redactat literal d'aquesta norma i del propi Reglament del Parlament.

I, per tant, anuncio que en aquesta votació, senyor president, ens veiem obligats a abstenir-nos.

El president

Senyor Puig, dir-li dues coses. Primer, la norma interpretativa és una opció absolutament voluntària, és a dir, no tenim cap obligació com a Mesa de fer-la. L'hem feta per una qüestió d'estricta cortesia parlamentària, en deferència al seu Grup Parlamentari, primera qüestió. Segona qüestió, és evident que si hem donat aquesta norma interpretativa és perquè hi ha hagut un assessorament jurídic, del qual, jo suposo que vostè ni cap dels diputats d'aquesta cambra no en dubten, entre altres coses perquè són els mateixos lletrats que fan tota la tasca jurídica que, en fi, jo penso que és una de les de més alta qualitat de tots els parlaments de tot l'Estat.

Terçer, atès que vostès, evidentment, si tenen algun dubte, la seva obligació és presentar el recurs, penso que no hi ha cap motiu per no retardar més la votació.

Per tant, procedirem a la votació immediatament. Ho farem com he dit abans, per crida pública i amb papereta.

(Pausa.)

Procedirem, doncs, a la votació.

Demano a la secretària primera que comenci a cridar els diputats i diputades.

(Les secretàries primera i segona criden per ordre alfabètic les diputades i els diputats perquè dipositin llur papereta a l'urna.)

(Es procedeix a l'escrutini.)

El president

El resultat de la votació ha estat el següent: 72 vots a favor, cap vot en contra, 59 abstencions, o vots en blanc.

Queda, doncs, elegida secretària quarta de la Mesa del Parlament, la senyora Bet Font i Montanyà, a qui prego que ocupi el seu lloc en aquesta Presidència.

(Pausa. Aplaudiments perllongats.)

Interpel·lació al Consell Executiu sobre les polítiques d'ensenyament (tram. 300-00348/07)

El següent punt de l'ordre del dia, que és el quinzenès, és la interpel·lació al Consell Executiu sobre les polítiques d'ensenyament, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula l'illustre senyor Josep Maria Freixanet, per a la seva exposició.

(Remor de veus.)

Té la paraula, senyor diputat...

El Sr. Freixanet i Mayans

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorable consellera, la interpel·lació que aquest diputat presenta, avui, sobre temes educatius es basarà especialment en el tema de la LOCE, una llei en què aquest Parlament el dia 13 de març de 2003 va acordar, de forma majoritària, interposar recurs d'inconstitucionalitat, i que fa pocs dies, tots, o quasi tots, amb els resultats electorals del 14 de març esperem que no s'arribi a aplicar mai amb aquestes característiques. Seria difícil d'entendre per a la major part de la comunitat educativa que el nou Govern estatal no actués en conseqüència.

Deixi'm dir, de passada, que vostè, senyora consellera, el Govern de la Generalitat, manifestava la decisió de no aplicar aquesta Llei, fet que aplaudim; en la mateixa direcció s'hi han manifestat els governs d'Euskadi i de Canàries.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Permeti'm, però, que trobi lògiques, dintre de la seva lògica, les reaccions de la ministra en funcions, la senyora Pilar del Castillo. Al mateix temps, però, hem trobat sorprenents, contradictòries, les manifestacions d'alguna exconsellera del Govern anterior de la Generalitat que qualificava de preocupant el rumb de la conselleria, que li exigia, senyora consellera, rigor i seriositat. No entenem com es pot votar a favor d'un recurs d'insconstitucionalitat d'una llei i llavors no alegrar-se'n de la no-aplicació.

Sabem que el Govern i la seva conselleria han treballat de valent en diferents àmbits: decret d'admissió d'alumnes, oficines de matriculació, millora de les subvencions a centres sostinguts amb fons públics, Pla de xoc dels anomenats barracons, noves construccions, acords amb el MUCE, etcètera; però, com li he dit, li parlarem bàsicament de la LOCE, de l'anomenada Llei orgànica de qualitat del sistema educatiu.

Si analitzem bé aquesta Llei hi haurien raons polítiques que ens farien pensar que no n'és aconsellable l'aplicació, perquè d'alguna manera està desmantellant l'incipient estat del benestar, construït amb prou feines durant les últimes dècades, i és en aquesta línia privatitzadora i desmantelladora dels serveis públics essencials que cal situar aquesta Llei, perquè els consells escolars de Catalunya, de les illes, els diferents sindicats, els moviments de renovació pedagògica, etcètera, i diferents governs autonòmics, evidentment també s'hi han manifestat en contra i clarament contraris.

Hi ha una qüestió d'aspecte nacional: aquesta Llei envaeix competències, constitueix per a Catalunya un gran retrocés de la capacitat per dur a terme una política educativa pròpia, envaeix nombroses competències pròpies. Així, allà on la LOGSE expressava el genèric «administració educativa» o «comunitats autònomes», ara majoritàriament diu: «el Estado, el Gobierno o el Ministerio». Perquè la llengua catalana, ara, amb aquesta Llei, resta com una simple opcionalitat complementària; és del tot inacceptable la no-obligatorietat de la llengua catalana en els territoris on és la pròpia. Sabem també que aquest Parlament va interposar, en el seu moment, mocions per demanar la inconstitucionalitat d'aquest punt.

Hi han raons socials que també la desacrediten, perquè, buscant com a objectiu fonamental de qualitat l'excel·lència, abandona un altre objectiu del sistema educatiu que sense menystenir aquest és tan important o més. La funció educativa compensatòria de les desigualtats socials és també un indicador fonamental de veritable qualitat educativa, tal com reconeix l'Informe de la Comissió de les Comunitats Europees en el seu document «Futurs objectius precisos dels sistemes educatius».

El model que ens proposa la Llei és jerarquitzant, regressiu pel que fa a la participació dels diferents sectors de la comunitat educativa, on els claustres de professors i els consells escolars de centre acaben de perdre les poques competències que encara tenien i passen a ser purament consultius i informatius. Perquè també introdueix la religió com a matèria escolar, fet que a més de ser contradictori amb els principis d'un estat aconfessional pot esdevenir font de nous problemes afegits a la

institució escolar. Perquè també pretén establir criteris de mercat per a l'educació, i, evidentment, l'educació no pot estar al servei dels vaivens del mercat, que són contradictoris i incompatibles amb les polítiques socials, universalistes i de justícia social pròpia d'un estat de benestar europeu.

Per raons educatives..., aquí en podríem dir moltíssimes, però, deixi'm que en faci alguna menció, no estableix una política educativa adequada a l'atenció i a l'acollida de l'alumnat immigrant. L'assumpció d'una coresponsabilitat real entre tots els centres sostinguts amb fons públics amb l'objectiu de facilitar la integració i d'evitar concentracions d'aquest tipus d'alumnat en centres concrets que tenen el risc de convertir-se en guetos, millorar els programes d'acollida i seguiment dels alumnes immigrants amb mitjans i personal suficients, i un treball especialment important, que hauria de ser interdepartamental, per coordinar i optimitzar les intervencions socials amb les del centre educatiu, són només alguns dels elements indispensables per afavorir la futura cohesió social del país. Evidentment, la Llei, molt lluny d'aquests plantejaments, no hi aporta cap solució, perquè desapareix –i és molt important també– el caràcter educatiu del fins ara primer cicle d'educació infantil zero - tres, que esdevé, bàsicament, assistencial.

Ja li ho anuncio, ja ho sap vostè, però, la Ponència de la iniciativa legislativa popular aquest Parlament ben aviat la tindrà a punt d'aprovació perquè des de la conselleria puguin actuar.

Els itineraris que es proposen a l'ESO per si mateixos no contribueixen a cap solució a l'actual problemàtica d'aquesta etapa educativa. Les agrupacions rígides d'alumnat segons el seu nivell de rendiment i de conflictivitat, a més d'una mesura segregadora, pot agreujar la conflictivitat de determinats grups de baix rendiment.

La situació que avui viuen els instituts de secundària a Catalunya necessita, evidentment, canvis molt més profunds, que incideixin realment en el dia a dia de la tasca docent i convivencial de la comunitat educativa. En aquest sentit, l'Administració educativa catalana s'ha de comprometre decididament en la dotació de recursos suficients i eficaços per fer front als nous reptes d'un alumnat que és l'exponent de la situació i de les transformacions de la nostra societat actual.

Permeti'm que li citi algunes de les mesures que, des del nostre punt de vista, caldria aplicar, i que sembla que són presents ja en els seus ideals de pressupostos de la conselleria; és a dir, concretament l'augment pressupostari per a l'ensenyament, en especial atenció per a l'educació pública. S'ha dit més d'una vegada que el Govern de la Generalitat té com a prioritat l'educació. Crec que un lloc on es manifesta aquesta ideologia és evidentment en els pressupostos.

La creació d'una xarxa pública de llars d'infants zero a tres. N'he parlat abans, i ben aviat, doncs, tindrà aquesta Proposició de llei damunt la taula.

La reforma de la formació inicial del professorat. Cal una formació docent inicial diferent, una formació permanent del professorat que incideixi realment en la tas-

ca directa de l'aula. Evidentment, respectar les ràtios per grups establerts i rebaixar-les allà on les característiques de l'alumnat ho aconsellin. La disminució del nombre de professorat que, bàsicament a secundària, intervé en un mateix grup d'alumnat, perquè realment, a vegades, això crea problemàtiques a l'hora que els mateixos alumnes sàpiguen o vegin el tutor unes determinades hores. Cal que el tutor agafi una part important de responsabilitat a dintre del que és l'educació secundària.

El treball en equip i la potenciació de la coordinació horitzontal dels equips docents, amb disponibilitat d'hores suficients per al professorat per a aquestes tasques.

També, la dotació –i penso que és important– de més personal psicopedagògic i de suport, i ampliació dels equips d'assessorament pedagògic, amb l'augment, evidentment, de la seva plantilla, i la incorporació de treballadors/treballadores, educadors/educadores socials que possibiliti una intervenció més directa al centres educatius, per facilitar el desdoblament de grups, sobretot en matèries instrumentals.

La diversificació curricular per al tractament de la diversitat, la potenciació de la formació professional específica com a via formativa de qualitat i de prestigi, alternativa a la via universitària, són només algunes de les mesures que caldria aplicar juntament amb plans d'inversió social amb l'alumnat objector escolar des de l'exterior i en coordinació amb el professorat en aquells entorns socioeconòmicament deprimits.

Anem a consideracions finals: les solucions que dibuixa la Llei, la LOCE, els problemes que avui dia té plantejats l'ensenyament difícilment aportaran res de nou. Tots aquests aspectes fan que la Llei ens generi una gran preocupació, que poden portar a un greu retrocés en l'ensenyament i afectar greument el poder de decisió de Catalunya.

El vicepresident primer

Perdó, senyor Freixanet, ja ha exhaurit el seu temps.

El Sr. Freixanet i Mayans

Acabo...

El vicepresident primer

Gràcies.

El Sr. Freixanet i Mayans

En conclusió, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana que jo represento rebutja la LOCE convidant el Govern espanyol a la seva retirada o a la seva moratòria, perquè no detecta una part significativa dels problemes que avui té plantejats el sistema educatiu.

El nostre Grup proposa l'inici d'un debat asserenat amb el conjunt de la comunitat educativa i el Departament d'Ensenyament per arribar a un pacte social per a l'educació amb l'objectiu de millorar el sistema educatiu sobre la base d'un ensenyament públic de qualitat com a servei fonamental que garanteixi el dret a l'educació.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Freixanet. (*Veus de fons.*) Senyora Rigau, em demana la paraula per...?

La Sra. Rigau i Oliver

Senyor president, per al·lusions, perquè el diputat en la seva intervenció, doncs, m'ha citat. Jo crec que...

El vicepresident primer

Té un minut. Té un minut, senyora Rigau.

La Sra. Rigau i Oliver

Jo crec que la manera millor de rebutjar una llei com ha estat la LOCE ha estat portar-la al Tribunal Constitucional. I això és el que va fer el Govern de Convergència i Unió. Altra cosa és dir que no s'aplica, té molta més contundència recórrer-la davant del Tribunal. I això és el que va fer el Govern, i voldria que quedés clar.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Rigau. (*Veus de fons.*) Senyor Freixanet, trenta segons...

El Sr. Freixanet i Mayans

Només m'agradaria, en tot cas, si amb això vol dir que la senyora Rigau està d'acord que s'apliqui la Llei de qualitat. En tot cas, hauria de dir això, en tot cas...

El vicepresident primer

Bé. Gràcies. Em fa l'efecte..., no, i ara, senyora Rigau, ara ja no és moment de fer els posicionaments aquí. Ara el posicionament el fa l'honorable consellera, senyora Marta Cid, en resposta a la interpellació. Té la paraula, senyora consellera.

La consellera d'Ensenyament (Sra. Marta Cid i Pañella)

Gràcies, senyor president. Bon dia, senyores i senyors diputats... En primer lloc, agraeixo aquesta interpellació del diputat Freixanet, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, perquè crec que aquest és un bon moment per clarificar quin és el posicionament del Govern de la Generalitat i quins han estat els criteris expressats públicament per aquesta consellera.

I estariem d'acord amb l'exposició de per què el rebuig a la Llei de qualitat de l'ensenyament que ha exposat el diputat, i estariem d'acord amb la seva intervenció i amb les seves consideracions respecte a això. Tan davant del Parlament de Catalunya com a través de diversos mitjans de comunicació el capteniment del Departament d'Ensenyament ha estat exposat a bastament pel que fa a les grans línies d'actuació del Departament; unes línies que també va exposar el meu antecessor en el càrrec, l'honorable senyor Josep Bargalló, en la seva compareixença davant de la Comissió de Política Cultural, compareixença en la qual va expressar un seguit de posicionaments que subscriu plenament, com no podria ser d'una altra manera.

Com vostès recordaran, la Llei orgànica de la qualitat educativa, la LOCE, va ocupar una part destacada del debat en aquella compareixença. Era lògic que fos així atès que l'anterior Govern i el Parlament van presentar respecte a això recursos davant del Tribunal Constitucional. La LOCE era, encara ho és, una llosa damunt del nostre sistema educatiu per moltes consideracions algunes de les quals el diputat ha esmentat aquí. És una llei, d'entrada, al nostre entendre, elaborada de manera unilateral, sense els necessaris suports polítics que la legitimen; contestada per la majoria de consells escolars d'arreu de l'Estat i especialment pel Consell Escolar de Catalunya, que, per nosaltres, crec que representa un greu retrocés pel que fa als plantejaments educatius i socials integradors que han fonamentat la nostra legislació educativa, a més a més d'envair competències, no respectar la plurinacionalitat lingüística i cultural de l'Estat, etcètera.

Davant de tot això, i mercès al nou context polític que es deriva dels resultats electorals del passat 14 de març, en nom del Govern, del Departament d'Ensenyament, vull fer les següents consideracions: ens trobem en un moment en què la LOCE encara no s'ha començat a aplicar de manera efectiva. Ens les circumstàncies actuals, i la circumstància és que una majoria dels grups polítics representats al Congrés dels Diputats ha manifestat públicament i reiteradament la seva voluntat de canviar la LOCE, mantenir la seva aplicació com si res no hagués passat pot provocar molts inconvenients, no aporta cap benefici al sistema i dificulta qualsevol canvi en el futur.

Nosaltres el que volem, l'objectiu que perseguim, és l'estabilitat del sistema educatiu, aquesta estabilitat és necessària per tal que els centres, les famílies i l'alumnat puguin realitzar en bones condicions la seva tasca educativa. Per tal d'evitar la incertesa i garantir aquesta estabilitat que el sistema requereix, el Govern de l'Estat, el nou Govern de l'Estat cal que assenyali amb claredat les seves intencions immediates i futures.

Perquè vostès, crec que estaran d'acord amb mi en el fet que el calendari que pengem a la paret està molt bé, que el setembre sembla que està lluny, però, a efectes educatius avui el setembre el tenim a les portes, i aquesta és la realitat. El Departament d'Ensenyament ja havia manifestat l'endemà mateix del 14 de març quin era el nou marc que se'ns obria amb els resultats electorals que s'havien produït.

Per tot això, i amb el convenciment i la voluntat de beneficiar la comunitat educativa i garantir el bon funcionament del sistema educatiu en la situació actual, proposem, hem proposat i continuem proposant establir una moratòria d'un mínim de dos anys per a la LOCE, així com la derogació dels reials decrets que la despleguen. Ho repeteixo: aquesta és la proposta que aquesta consellera i aquest Govern han fet avinent.

Aquesta moratòria ha de permetre recompondre el consens polític i social necessari per a tot el sistema educatiu i al mateix temps ha d'evitar que hipotequem de manera irreversible el nostre futur. Per tal d'aconseguir això, i des de la responsabilitat de govern en aquesta proposta d'estabilitat i de tranquil·litat que necessita tota la comunitat educativa i també en molta part la in-

dústria editorial d'aquest país i de l'Estat..., vostès ja estan al corrent de l'enrenou que tot això pot significar per a la indústria editorial si no s'actua amb rapidesa, eficàcia i claredat, perquè el setembre –ho repeteixo– ja és aquí..., en aquest sentit i amb la confiança plena que es confirmarà la moratòria, el Departament d'Ensenyament demana que, al més aviat possible, s'clareixin les condicions del desenvolupament de determinats aspectes de la Llei, i és des d'aquesta responsabilitat que ho fem. I dictem, dictem públicament els criteris que creiem, i els assumim i els traspassem, que haurien d'estar presents en aquestes condicions, i és la nostra proposta a la interlocució que sabem que hi ha a l'altre costat.

Vull deixar ben clar, per algunes de les afirmacions que s'han fet, que el Departament d'Ensenyament ha elaborat tot el desplegament normatiu que preveu la LOCE. Evidentment que l'ha desplegat, per tant, dir que podem estar en inseguretat jurídica o que estem transgredint normatives d'aplicació és del tot fora del context, perquè, fins i tot –fins i tot–, ho repeteixo, el decret d'admissió d'alumnat, que esperem que demà faci tràmit d'executiu de govern, està fet sota aquesta normativa.

També és ben cert, i ho he dit reiteradament, que des del Departament hem estat treballant, i molt a fons, per mirar de sortir-nos-en amb el possible d'aquesta Llei, no de la Llei com a legalitat, sinó de totes les seves possibilitats perquè afectessin el menys possible els nostres criteris propis.

Per tant, el que vaig anunciar dilluns va ser que, evidentment, alentiem, paralitzàvem, congelàvem –posin l'adjectiu que els sembli– l'activitat normativa en determinats aspectes del desenvolupament de la LOCE, i que resten al calaix –resten al calaix– la tramitació d'aquests. Això respon a una actitud prudent davant dels canvis anunciats pel futur Govern de l'Estat, per evitar prejudicis a diferents sectors de la comunitat educativa.

Al nostre entendre, per tant, l'aplicació de la moratòria suposarà mantenir l'estructura educativa i curricular actual, i aquests són els criteris que vam donar a conèixer, perquè així entenem, nosaltres, la moratòria. I, per tant, garantir l'ensenyament de les llengües oficials a Catalunya amb la distribució horària actual, i, per tant, garantir la continuïtat dels programes d'immersió lingüística.

No obstant això, i també per clarificar a la comunitat educativa qüestions que podrien afectar aquesta moratòria, vam deixar clar que, amb caràcter general, iniciarem a partir del curs vinent en el cicle inicial d'educació primària l'ensenyament de la llengua anglesa. Al mateix temps que manteníem el compromís, el compromís de concert de P3 i l'increment de subvenció de P4 com reiteradament, des d'aquest mateix lloc on sóc ara, he anat informant a aquest Parlament.

Lògicament, i en aquest context, quins són els criteris que diu el Departament? Que quedaran ajornats els itineraris a l'ESO, que la prova general del Batxillerat i els programes d'iniciació professional, els PIP, també, que l'ensenyament de religió confessional serà de caràcter voluntari i transitòriament aquest ensenyament i

la seva alternativa es continuaran realitzant de la mateixa manera que s'anava fent fins ara.

I vull també, perquè ja veig que se m'acaba el temps, deixar molt clar que aquest Govern està fent els deures; fa el que cal que faci que és governar i prendre decisions; que ha mantingut, manté i mantindrà obert el diàleg amb d'altres comunitats autònomes que es veuen afectades, i que, curiosament, no deixa de ser sorprenent que altres comunitats autònomes de color polític ben distint a la nostra ja hagin pres mesures respecte a això, que a més a més surten publicades en butlletins oficials, com podria ser el cas de la Comunitat Foral de Navarra, pel que fa a la seva no-aplicació de la norma de selecció de directors en centres públics. És a dir, hem fet també aquesta feina de política comparada, si vostès volen, a fi i a efecte de mantenir, apropar i fomentar un diàleg que creiem que és imprescindible i que es produeix en l'escenari posterior a les eleccions del passat 14 de març.

Per tant –ho repeteixo–, diguin-li congelar, diguin-li aturar, diguin-li com en vulguin dir, però el que sí que hem deixat clar és que no hipotecarem el futur educatiu perquè esperarem –ho esperarem– que qui hagi de legislar amb les intencions que ha fet públiques ho faci, i ens doni les indicacions clares i precises respecte a això.

El vicepresident primer

Senyora consellera, perdoni, el seu temps s'ha exhaurit.

La consellera d'Ensenyament

Sí, moltes gràcies, senyor president. I si hi ha algun aclariment més el faré.

El vicepresident primer

Gràcies a vostè. Em diu el senyor Freixanet que no torna a intervenir.

————— **Interpellació al Consell Executiu sobre la xarxa d'oficines del Departament de Benestar i Família** (tram. 300-00012/07)

Passem, per tant, al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Consell Executiu sobre la xarxa d'oficines del Departament de Benestar i Família, la presenta el Grup de Convergència i Unió, i, per a la seva exposició, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Lluís Cleries.

(El Sr. Camps i Rovira demana per parlar.)

Senyor Camps, digui'm...

El Sr. Camps i Rovira

Senyor president, li demanem un segon de flexibilitat, si m'ho permet, perquè el senyor Cleries ara ja s'incorpora a l'hemicicle i podrà intervenir. Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Camps. Senyor Cleries, té vostè la paraula.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorable consellera, el motiu d'aquesta interpellació és sobre el capteniment del Govern respecte a la xarxa d'oficines de Benestar i Família.

L'Administració, en general, és percebuda pels ciutadans i ciutadanes com un organisme de difícil accés, i això sempre ha estat així, i especialment per a la gent que té més necessitats, per a les persones més desfavorides. I aquesta ja va ser una preocupació del Govern de la Generalitat en els anys passats, i per això, fa vint-i-un anys, es va crear la xarxa d'oficines amb la finalitat d'apropar els serveis de la Generalitat als ciutadans i ciutadanes, especialment els de Benestar i Família. Però aquestes oficines de Benestar i Família no solament atenen aquest Departament, sinó que fan de finestreta única com a registre auxiliar de la Generalitat de Catalunya.

Com he dit, fa vint-i-un anys que funciona, aquesta finestreta única, i s'ha fet amb visió..., es va fer amb visió de futur, perquè després moltes i moltes vegades s'ha parlat de la importància de tenir una finestreta única i ja existeix.

A més a més, aquesta xarxa d'oficines ha permès un tractament homogeni a tot Catalunya de la informació que reben els ciutadans i ciutadanes, independentment del municipi, de la comarca, del barri on estiguin, on visquin les persones concretes. Aquesta xarxa està formada, en l'actualitat, per setanta-una oficines, creades amb una voluntat de descentralització del Departament de Benestar i Família, feta amb criteris de proximitat i feta també amb la previsió que totes les capitals de comarca en tinguessin una. Precisament s'estava en aquesta redistribució. Recordo l'última que vàrem inaugurar, l'oficina de Móra d'Ebre, l'oficina de Cervera, a Tàrrrega, etcètera. I en aquests moments, doncs, estaven en procés –ara no sé si aturat o no– d'obrir-se la de Sant Feliu de Llobregat, etcètera.

Molts ajuntaments, moltes associacions i entitats demanaven precisament la implantació en el seu municipi d'una oficina de benestar i família. Per què, això? Doncs molt senzill, perquè aquestes oficines han treballat sempre en col·laboració estreta amb els ajuntaments i els consells comarcals, especialment amb els serveis socials de les dues institucions, dels ajuntaments i dels consells comarcals, per poder consultar, conèixer, facilitar el funcionament de les diferents convocatòries, com he dit, en especial del Departament de Benestar i Família.

Per tant, aquestes xarxes són xarxes que sumen; fins i tot jo diria que multipliquen. No es contraposen. I això també ho demostra que no hi ha oficines a tots els municipis, ni cal que hi siguin. Perquè és una xarxa de suport, és una xarxa d'assistència directa a la gent i a la vegada també és una xarxa d'assistència directa als mateixos municipis i als consells comarcals.

La xarxa d'oficines ha fet i fa una tasca importantíssima en la tramitació dels complements de les pensions de viduïtat, dels ajuts a les famílies amb infants, la tramitació dels títols de família nombrosa, les sol·licituds de compra o lloguer en les noves promocions d'habi-

tatge públic, els ajuts en temes d'habitatge per a tot tipus de subvencions, l'atenció a la immigració, l'atenció a les persones amb disminució, programa «Viure en família», programes de vacances i termalisme per a gent gran. Tot això, d'atenció directa a les persones. Però també un element importantíssim de suport a l'associacionisme, perquè també les entitats i associacions, especialment les petites, les de barri, les associacions de veïns, els centres culturals necessiten el suport directe de l'Administració, facilitar-los les coses amb les subvencions, amb materials, amb cartells, amb exposicions, amb campanyes cíviques, la celebració dels anys internacionals, etcètera. I, alhora, també, com un element per a la promoció del civisme en el mateix territori; perquè el civisme va molt més enllà de no tirar papers a terra, que sembla que ara sigui la moda que es porta amb el civisme. No es tiren papers a terra, perquè abans hi ha una educació cívica d'arrelament, de pertinença al barri, a la ciutat, al país.

(El vicepresident segon substitueix el president en la direcció del debat.)

Com s'ha fet possible tot això, amb aquests instruments que poden semblar tan febles de setanta-una oficines? Doncs jo diria que per una cosa molt important: per l'equip de persones que hi treballen, pels responsables i tècnics d'oficines de benestar i família, gent que estima la institució –la Generalitat–, no altres coses que vostès els diuen quan vostès fan reunions amb un cert mal gust; gent que creu en la seva feina, personal especialitzat en l'atenció i la informació, amb una formació permanent, general i tècnica de les convocatòries concretes, una gent que sap la importància de saber escoltar, fent una administració més humana i menys burocràtica, que ens sembla, des de Convergència i Unió, que és el que cal: una administració més humana.

També una administració que sap transmetre l'estimació per la nació, dient que la gent se senti atesa, escoltada pel seu Govern, no distanciant-se'n ni transmetent insensibilitat sinó proximitat i atenció.

Tot això ho veiem amb preocupació. Avui mateix, mentre estem parlant aquí, vint-i-tres tècnics d'oficina van al carrer. No se'ls renova el contracte. Aquests vint-i-tres tècnics d'oficina s'havien contractat gràcies a un conveni amb l'Imsero que es va signar l'any 2000 perquè la Generalitat, en una prova de responsabilitat des de Convergència i Unió, vàrem promoure tramitar el reagrupament familiar d'immigrants no comunitaris i els permisos d'acollida per ajudar aquestes persones. Perquè de vegades és molt fàcil anar a una manifestació, posar una pancarta, però després no ajudar-los. I això va ser una opció per ajudar-los. I en tots aquests anys el que ha passat és que ha anat creixent el nombre de persones contractades amb aquest conveni amb l'Imsero, perquè les oficines un dels sectors que atén més és la immigració, i a més a més també s'atenen, i molt, persones grans que fan servir, doncs, els programes de l'Imsero –que haurien de traspasar-se a la Generalitat, però fan servir aquest programes de l'Imsero del termalisme social o de les vacances per a gent gran.

I ara que el Departament de Benestar i Família, si no hi ha cap canvi més, té la Secretaria per a la Immigració,

també seria normal, doncs, que mantingués aquestes vint-i-tres persones en aquesta tasca dedicada a les persones immigrants. I, per tant, és estrany, i segueixen demostrant la poca sensibilitat que tenen en la gestió dels recursos humans. I és trist que avui, com dic, vint-i-tres persones se'n vagin al carrer. I això no ho dic jo, ho diu també Comissions Obreres, la UGT –la UGT ha fet un manifest en contra de l'extinció laboral de vint-i-tres llocs de treball. Per tant, doncs, els sindicats estan preocupats per aquesta manera de fer del Departament, que també s'ha produït perquè vostès, des que van entrar a la Generalitat, vostè especialment, consellera, ha anat sempre amenaçant les oficines que es tancaràn, l'altre dia es traspasaran, depèn de l'humor que es tenia en aquell moment de fer les declaracions. I el cert és que ha anat sortint desaparició, traspàs, i sense informar en els primers temps els mateixos treballadors.

Això jo li vaig dir el dia..., si no m'equivoco era el dia 4 de febrer, en la seva compareixença. Dic: «Vostès no estan informant els treballadors i treballadores i els estan donant inseguretats laborals, estan donant una pressió psicològica als treballadors.» Vostè va dir: «No, no, ja els hem vist, ja n'hem parlat.» Doncs la reunió es va produir el vint-i-tres de febrer. No s'havia produït abans. Va ser el vint-i-tres de febrer que els va rebre el secretari general i el director general corresponent.

I, per tant, doncs, avui, amb aquesta inseguretats laboral, amb aquesta pressió segueixen treballant les persones de les oficines de benestar i família. A més a més, vostè en treu vint-i-tres, quan ara té totes les convocatòries en marxa i, per tant, li preocupa molt poc com s'està atenent els ciutadans i ciutadanes. És a dir, en el moment de més cua, de més gent, vostè treu vint-i-tres persones al carrer.

Cal dir que les oficines estan dotades amb noves tecnologies per facilitar molt la feina. Permet atendre per videoconferència en llenguatge de signes des dels Serveis Centrals; permet moltes coses. Permet tantes coses que en aquests moments –en aquests moments no, l'any 2003– mig milió de registres varen tenir aquestes oficines i prop d'un milió de persones van utilitzar-les per fer demandes d'informació.

Avui vostè es troba amb una pressió interna, la mateixa Direcció General de la que depenen les oficines, la Direcció General de l'ICASS, no entén aquest traspàs. Per què? Doncs perquè a l'ICASS se li fa una muntanya pensar que li entren tots els milers d'expedients tal com li entren ara; si no li entren, com li entren ara, que li entren completament processats, registrats i amb tota la feina feta; només han de resoldre. I, per tant, ara vostè es troba amb una pressió interna. Però vostè prioritza la pressió del tripartit, i sàpiga que per davant del tripartit i dels partits hi ha el país, la gent, que és qui necessita que se'ls atengui adequadament, les persones. I per això, ara que totes les forces polítiques parlem d'una nova llei de serveis socials, parlem de drets socials, parlem d'universalització de serveis socials, com a contrapartida tallem el que facilita el dret, que és la informació. És el més bàsic, que la gent estigui informada, i especialment aquella vídua que necessita aquella informació, aquella persona amb disminució que

necessita aquella informació, aquell jove que necessita la informació sobre un pis. I ara vostè vol traspasar això trencant aquesta homogeneïtzació o desapareixent, no ho sabem.

I, per tant, d'aquí ve el motiu d'aquesta interpel·lació...

El vicepresident segon

Senyor diputat, hauria d'acabar, si us plau.

El Sr. Cleries i González

Acabo. I, per tant, doncs, creiem que s'ha de potenciar l'Administració oberta, moltes coses, però aquesta Administració, aquesta atenció personalitzada, aquesta atenció presencial és necessària, perquè el que necessita Catalunya, si vol millorar en qualitat humana, és seguir atenent les persones amb qualitat humana, no tant amb noves tecnologies, que segur que ho hem de fer per a la gent més jove...

El vicepresident segon

Senyor diputat...

El Sr. Cleries i González

...per a aquelles persones, doncs, que tenen més necessitat cal aquesta atenció més personalitzada.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Correspon ara la intervenció del Govern. Té la paraula l'honorable consellera de Benestar i Família, senyora Anna Simó.

La consellera de Benestar i Família (Sra. Anna Simó i Castelló)

Moltes gràcies, senyor vicepresident. Senyor diputat, primer de tot agrair-li l'extensa explicació del que són les oficines de benestar i família, les seves funcions i la tasca que han dut a terme fins al moment. I un cop dit això, dir-li, doncs, que nosaltres també compartim que tant el principi de funcionament democràtic com el de millora de qualitat de vida de les persones exigeixen que els serveis socials estiguin propers a la ciutadania, i que les comunitats locals participin en la planificació i en el control dels serveis, sempre assegurant, com ja he dit en altres ocasions, que unes prestacions mínimes i homogènies estiguin garantides, independentment del lloc on es visqui.

Per tant, totalment d'acord a apropar els serveis, totalment d'acord a facilitar l'accés a la ciutadania, com vostè mateix ha comentat.

És més, la Llei, la darrera Llei de serveis socials, ja preveu al seu article 3 que un dels principis operatius que ha de regir la prestació dels serveis socials ha de ser la descentralització i la desconcentració.

Aleshores, com a resposta a la primera gran pregunta, sobre el capteniment amb relació a la xarxa d'oficines, li diré que en aquest sentit creiem fermament en la viabilitat i en l'oportunitat de descentralitzar en favor dels

serveis territorials, en tant que significa apropar a la ciutadania la presa de decisions públiques, facilitar la seva participació i avançar en democràcia. I per això el Departament de Benestar i Família té previst descentralitzar les oficines de benestar i família, actualment dependents de la Direcció General d'Actuacions Comunitàries i Cíviques, que passaran a integrar-se dins dels serveis territorials del Departament, des d'on podran articular mecanismes més propers de col·laboració amb el món local, per exemple.

També li anuncio que aquest traspàs es farà en diverses etapes, la primera de les quals és el Pla pilot del Camp de Tarragona, que un cop el tinguem implementat serà avaluat per portar el model a la resta de serveis territorials.

I en aquest sentit li vull..., per concretar més aquestes propostes, pel que fa a les oficines de benestar i família, aquestes línies d'actuació, em referiré primer de tot, per tant, a aquest concepte de descentralització. Per començar hem de tenir present que la situació heretada es caracteritza per dos elements. Per una banda, que la direcció funcional i operativa de les oficines de benestar i família s'ha caracteritzat per un elevat grau de centralització, a la pràctica, perquè totes les decisions i directives partien dels serveis centrals i eren trameses per comunicacions internes formals. I el segon element és que la distribució estructural i competencial establerta en la normativa vigent diguem que no s'adequa a l'organització funcional real de la Direcció General ni dels serveis territorials.

Un cop feta aquesta anàlisi, vam prendre aquesta decisió. Per això ja vam anunciar-ho a la compareixença a què vostè feia referència, del dia 4 de febrer: durant aquest any les oficines de benestar i família passaran a dependre dels serveis territorials.

Estem iniciant ja, doncs, la implementació de les mesures oportunes per al traspàs de les funcions de coordinació i suport a les oficines, que fins ara s'executaven des dels serveis centrals de la Direcció General d'Actuacions Comunitàries i Cíviques.

Entenem que aquesta descentralització comportarà diversos avantatges. Per una banda, permetrà racionalitzar recursos, conjugant els serveis que ofereix el Departament també amb els de la resta d'administracions, i avaluar, alhora, les necessitats locals i la incardinació d'aquestes oficines al municipi a l'entorn.

També, la descentralització afavorirà la coordinació i l'entesa amb les institucions del món local. Permetrà oferir els serveis a la ciutadania de manera molt més simplificada i permetrà una millora en l'adequació del servei a la demanda.

Ara bé, som conscients que una mesura de descentralització com la que ara s'impulsa necessita un aprofundiment que ens permeti, d'una banda, delimitar exactament l'abast del seu impacte, i de l'altra, minimitzar les dificultats i reticències que tot canvi organitzatiu comporta. I és per això que les cinc oficines de Benestar i Família que hi ha al Baix Camp, a l'Alt Camp, la Conca de Barberà, el Priorat, el Baix Penedès i el Tarragonès passaran a dependre directament de la Delegació Territorial de Tarragona, i aquesta experiència pilot ara està

en el moment d'estudi i anàlisi de mecanismes de participació, per dissenyar aquest model.

Una altra línia d'actuació és la continuïtat de les tasques assignades a les oficines de Benestar. Des del Departament de Benestar i Família continuem amb les tasques assignades pel que, al cap i a la fi, diu l'article 1 del Decret 338/1995, on s'indica, com vostè molt bé ha dit, que les oficines de Benestar i Família són dependències administratives d'atenció directa a la ciutadania, la finalitat de les quals és apropar de forma desconcentrada l'Administració de la Generalitat, individualment, a cada ciutadà o ciutadana i al teixit associatiu. I en aquest mateix sentit, també, potenciarem de forma efectiva el servei de gestió territorial dels Serveis Territorials, en el marc de les competències que tenen aquests Serveis Territorials, tal com estableix l'article 6 del Decret 409/2000, que preveu que coordinin i donin suport a les oficines de Benestar i Família ubicades en el seu territori.

Una altra qüestió és el manteniment de les instal·lacions. Millorarem els espais de treball de les oficines obsoletes per una manca de manteniment dels darrers anys, i això comporta la redacció d'un pla de manteniment, que està començant a elaborar el Gabinet Tècnic del Departament, sota la direcció del Servei de Coordinació i Suport Tècnic de la Direcció General d'Actuacions Comunitàries i Cíviques, perquè hi ha oficines que necessiten una forta inversió econòmica en manteniment encara. Estic parlant de Lloreda, a Badalona; de Sants - Hostafrancs, a Barcelona; Gavà, o Vilanova i la Geltrú.

També hi farem millores tècniques. Millorarem el suport i el seguiment de les incidències informàtiques, que n'hi ha hagut, i s'adequaran els mitjans tècnics a les necessitats existents, perquè hi ha oficines de Benestar que no disposen encara de material informàtic adient o no tenen la instal·lació en condicions per poder fer ni tan sols les connexions.

I, a més a més, impulsarem la formació continuada, perquè respectem els professionals del Departament i la seva feina, quan es fa amb lleialtat i amb professionalitat, que és la grandíssima majoria de les vegades, i per això entenem que han de poder tenir accés a un procés de formació continuada del personal, per incrementar especialment la seva capacitat d'autonomia en la gestió.

I finalment, referit a aquestes línies de futur que ja comencen a ser present, reestructurarem l'antiga unitat, que no era estructural, sinó que era mitjançant un programa, una persona eventual, el Programa de la xarxa pública d'informació, de la Direcció General d'Accions Comunitàries i Cíviques, per millorar el suport d'informació a les oficines, especialment per a les consultes que per la seva complexitat no es poden resoldre des d'aquestes mateixes oficines. I per això optimitzarem els canals de coordinació i derivació.

En tot cas, demostrar la meva sorpresa per aquest profund coneixement de la suposada pressió interna que tinc al Departament –després, si de cas, en el torn de rèplica m'hi referiré–; agrair-li la profunda preocupació pels serveis a la ciutadania que demostra i perquè hi hagi un bon funcionament; sorprendre'm pel comentari de reunions de mal gust al qual ha fet referència, i dir-

li, en tot cas, que en la Llei de serveis socials nova, a la qual vostè també ha fet referència i que, si no ens fallen les previsions, entrarà en aquesta cambra a finals de l'any vinent, a finals de l'any 2005, un dels aspectes que, com vostè deu saber, estan previstos és el d'afinar les competències de tots els nivells de l'Administració que intervenen en matèria de serveis socials i parlar de la municipalització de casals d'avis i equipaments cívic; en tot cas, en cap moment no s'ha parlat d'equipaments de caire administratiu. I això serà en el marc de tot aquest procés, llarg, de consens i diàleg que ens ha de portar a elaborar, primer, l'avantprojecte de llei de serveis socials i, després, la llei de serveis socials aquí al Parlament, i, per tant, tot aquest temps de consens i de diàleg amb el món local i amb totes i cadascuna de les administracions per anar acostant posicions, perquè és així com hem de fer les coses. I a això em remeto, a tot aquest procés.

I si em permet, fent referència a la qüestió de les vint-i-tres persones que vostè ha comentat, breument –i si de cas, després, en el torn de rèplica continuaré, si se m'acabés el temps ara–, diguem-ne que això és fruit d'una mala gestió dels recursos del conveni Imsero per contractar persones a les oficines de Benestar i Família. I si de cas en el torn de rèplica ja m'hi estendré amb una mica més de concreció, atès que el temps se m'està acabant.

Gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, honorable senyora consellera. Correspon ara el torn de rèplica. Té la paraula l'il·lustre senyor diputat Josep Lluís Cleries.

El Sr. Cleries i González

Gràcies, senyor president. Honorable consellera, bé, les coses que comenta..., a veure, que els serveis administratius es vulguin traspasar o eliminar, ho van dir vostès, hi ha diferents diaris que ho diuen; per tant, no m'ho trec jo de la màniga. En tot cas, sí que es veu com una obsessió d'aprimar la Generalitat en tot i per tot, cosa que nosaltres creiem que no és bona, perquè queda molta feina per fer en el tema de la nostra nació. I, per tant, ara per ara, en segons quins aspectes creiem que no s'ha d'aprimar la Generalitat, i menys en aquests terrenys tan importants, com és la proximitat a la ciutadania. És cert que l'Administració local és la més propera, però la Generalitat de Catalunya no ha de ser la més llunyana; hi ha un intermedi. I per això hi ha d'haver una col·laboració estreta entre uns i altres, com hi ha hagut en el passat.

És clar, no m'ha parlat dels vint-i-tres tècnics d'oficina; després m'ho dirà, i així jo no li podré dir res més, no? Però, a veure, en el tema laboral ens preocupa el Departament de Benestar i Família. Jo ja li vaig fer una pregunta: vostè va acomiadar dues persones amb baixa per maternitat, i, creiem, per molt que una fos interina i l'altra fos personal eventual, respectar una baixa per maternitat és el menys que pot fer un departament que es diu «de benestar i família», perquè després podrem parlar molt de conciliar vida laboral i familiar si fem això.

També en una resposta per escrit, vostè em diu que vol crear una xarxa de punts d'atenció i informació a les persones amb discapacitat, «que s'anirà desplegant», diu vostè, «al llarg de la legislatura, per tal d'aproximar l'Administració al territori». Escolti, consellera, ja els té; té setanta-una oficines en el territori que atenen les persones amb disminució. Si creu que no ho fan bé, modifiqui el que calgui, però ara en canviarà setanta-una per cinc? Jo crec que hi sortiran perdent.

També parla del projecte pilot de Tarragona, de descentralitzar amb les delegacions territorials. Què és que les oficines de Girona no depenen de la Delegació Territorial de Girona? Que les de Barcelona no depenen de la Delegació Territorial de Barcelona? Per tant, vostès ara diuen que les descentralitzen on ja pertanyen, perquè hi ha uns serveis centrals, com molt bé vostè ha dit, que atenen aquelles consultes més complicades, hi ha una direcció general que ho coordina tot... Per què? Perquè les convocatòries són diferents per a Tarragona que per a Girona? O son les mateixes? Per tant, si les convocatòries són les mateixes, és normal que tinguin el mateix assessorament, perquè les preguntes seran les mateixes. En el moment en què vostè ho divideixi per delegacions territorials, vol dir que, el personal d'assessorament, l'ha de multiplicar per cinc, per les cinc delegacions territorials o les que es creïn en un futur.

Perquè jo també li podria dir: i per què no traspasa les residències de les delegacions territorials? Jo li ho diré: doncs, perquè ja ho són, perquè depenen de l'ICASS, però en el territori depenen de la delegació territorial. I això sempre ha estat així. Per tant, vostè fa una descentralització que ja existeix, perquè les oficines, per definició, són descentralització, són proximitat a les persones.

Per tant, creiem, consellera, que, pel bé de Catalunya, correspon treballar amb sensibilitat social. Per exemple, aquests dies, sorprèn sentir, aquestes persones grans, vídues, que els reclamen que tornin cinquanta euros, quan vostès els els han adjudicat malament. A una persona vídua, ara, reclamar-li cinquanta euros –estic parlant de vídues de pensions baixíssimes–, doncs, és una mica ridícul. I, per tant, ens sembla que el Departament ha de tenir més sensibilitat social, que per això és de benestar i família; més sensibilitat laboral amb els seus treballadors i treballadores, no acusar-los de coses, perquè veig que vostè ho segueix insinuant... Té un equip de gent magnífic, de lleialtat institucional, gent que estima la institució, i creiem que pot fer una molt bona feina, qui sigui, el conseller o la consellera, perquè en aquest sentit, sí que hi ha un equip de persones que creu en el que fa i, sobretot, creu en el país, creu en la gent i sap que un departament de benestar i família és per aconseguir cohesió social perquè la gent se senti ciutadà de primera.

Moltes gràcies.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable consellera, senyora Anna Simó.

La consellera de Benestar i Família

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, ara mateix procediré a explicar-li el tema d'aquestes vint-i-tres persones. Simplement, abans dir-li que crec que m'he explicat prou a bastament pel que fa al pilotatge i a quines són les polítiques que es duran a terme amb aquesta descentralització, i que no coincideixen en absolut amb el que vostè comenta. I, per altra banda, dir-li que ja tindrem oportunitat, igual que ho vaig poder fer, de respondre per escrit, de parlar sobre l'acomiadament d'aquestes dues persones que vostè comentava, o el tema de les vídues que vostè també comentava. I permeti'm que em situï en la qüestió que ens ocupa.

Deia «la mala gestió dels recursos del conveni de l'Imsero per contractar personal a les oficines de Benestar» perquè ens trobem que el finançament de personal per a les OBF es va fer en base al conveni d'acollida bàsica a immigrants, signat per l'Imsero i el Departament de Benestar i Família. Per tant, aquí no hi havia cap partida per a gent gran. L'Imsero gestiona d'altres qüestions, però en aquest cas era en base a un conveni d'acollida bàsica a immigrants. I aquest primer conveni es va signar l'any 2000, i una de les activitats que precisament preveia aquest conveni finançar eren els serveis d'informació i acollida bàsica. Correcte.

Paral·lelament, el Departament, en el seu moment, va negociar amb la Subdelegació del Govern de l'Estat que les oficines de Benestar gestionessin les sol·licituds de reagrupament familiar i les de permisos de residència, que amb la regularització que va preveure la Llei d'estrangeria, la 4/2000, i els acords posteriors, per regularitzar les persones tancades a les esglésies, provocaven cues molt llargues a les seus de les subdelegacions. Aquest acord va comportar que el personal de les oficines de Benestar rebés formació per part de funcionaris de la Subdelegació, i l'increment del nombre de professionals d'aquestes oficines, que eren finançats pel conveni de l'Imsero al qual em refereixo.

Des de llavors, i fins al 2003, aquest conveni s'ha anat renovant amb els mateixos criteris, amb un increment anual que ha comportat un increment també de les persones contractades. Val a dir que l'increment per al finançament d'aquestes persones és només una part del total del conveni, que també han pagat d'altres qüestions, com convenis amb Càritas i Creu Roja, l'acollida temporal de persones tancades a les esglésies, etcètera.

En tot cas, el 22 de desembre de l'any passat va entrar en vigor la Llei orgànica 14/2003, del 20 de novembre, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, de l'11 de gener –la Llei d'estrangeria, per entendre'ns–, que estableix que l'únic lloc on es poden fer els tràmits de sol·licitud de retrobament familiar i de permís de residència són les subdelegacions del Govern. Això suposa la desaparició del motiu que va donar lloc a la contractació d'aquestes persones, ja que difícilment els seus sous podrien ser justificats de cara al conveni de l'Imsero. I permeti'm que digui que, arribats a aquest punt, ja s'havia rebut algun toc des de l'Estat a la secretària per a la Immigració per demanar-li què estava passant amb això.

El passat mes de desembre s'acabava el contracte d'aquests treballadors i treballadores, però, a l'espera de trobar una fórmula que en fes viable la continuïtat

dins la plantilla orgànica del Departament, vam formalitzar nomenaments com a interins del cos administratiu de l'1 de gener al 31 de març –em remeto al que li acabo de comentar de, diguem-ne, la desaparició del motiu que va donar lloc a això. Per fer front a aquesta situació, deguda a una gestió inadequada, estem duent a terme la reorganització dels recursos humans. Avui, 31 de març, finalitza el nomenament d'aquest personal interí, i això suposarà una pèrdua d'efectius que es compensarà mitjançant una reestructuració de personal que té assignada la seva plaça a una oficina de Benestar.

I, en aquest punt, dir-li que els sindicats, els representants del personal, han estat informats des del primer dia, de fet van participar en la presa de la decisió d'aquest, diguem-ne, nomenament interí de tres mesos, i que s'incorporarà aquestes persones a la borsa de treball de laborals del Departament, que a partir del dia 1 d'abril d'enguany també formaran part de la borsa de treball interdepartamental d'interins.

De moment, a dia d'avui –i així es va comunicar ahir als sindicats–, l'1 d'abril, d'aquestes vint-i-tres persones, n'hi hauran nou de recol·locades a altres oficines de Benestar on hi havia vacants, al mateix Departament de Benestar i Família com a conseqüència de les places que queden vacants pel concurs de canvi de destinació d'administratius, i, places d'auxiliar administratiu, una a la Secretaria per a la Immigració, i una altra per a la substitució d'una baixa a l'Assessoria Jurídica. La resta de les catorze persones estan a la borsa pròpia del Departament de personal laboral per cobrir possibles vacants substitucions, així com a la bossa interdepartamental de personal del Cos d'administratius de la Generalitat, i que facilitarà que puguin ser recol·locats. Això s'ha fet, ho repeteixo, en tot moment, amb un diàleg i un consens amb els sindicats, i ahir mateix, ahir a la nit, el secretari general del Departament i el director de serveis del Departament van estar parlant amb els sindicats d'aquesta qüestió, i se'ls va informar, i a mi no em consta que hi hagués cap queixa al respecte.

Aquesta és la qüestió. I resto a la seva disposició per a qualsevol altra pregunta o interpellació d'aclariment que vulgui efectuar.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, honorable consellera.

Interpellació al Consell Executiu sobre el finançament local especialment pel que fa referència als instruments de cooperació local (tram. 300-00219/07)

Passaríem al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament local especialment pel que fa referència als instruments de cooperació local, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula per a la seva exposició l'illustre senyor Alfons Quera.

El Sr. Quera i Carré

Senyor president, senyores i senyors diputats, és avui, també, la primera intervenció en un ple del Parlament de Catalunya del meu país. És, aquest, motiu de satisfacció, de joia i orgull, sempre pensant en la defensa dels interessos del meu país. Com a alcalde d'un municipi de l'Alt Empordà, Agullana, entenc que no podia intervenir d'altra manera que començant a parlar a través d'una interpellació sobre el finançament local, i específicament pel que fa referència als instruments de cooperació local.

La Llei estatal d'hisendes locals de l'any 1988, qualificada com a bàsica, no deixa cap marge per a la configuració d'un model de finançament local, en concordança amb les realitats i necessitats específiques dels municipis i ens locals de Catalunya. Injustificadament, el nivell local s'ha configurat de forma uniforme i ha deixat la diversitat territorial només per a les comunitats autònomes, enteses en el seu vessant més administratiu. Per imperatiu constitucional, les transferències de l'Estat i de la Generalitat formen part de l'estructura bàsica dels ingressos municipals del nostre país. La problemàtica dels ajuntaments ha de tenir un lloc destacat en l'actuació del Govern català en els propers anys.

El sistema d'organització política consagrat en la Constitució de l'any 1978 no ha afavorit la potenciació de polítiques descentralitzadores ni la correcta aplicació del principi de subsidiarietat. En aquesta situació, la manca de capacitats legislatives en matèria de finançament local, per part de Catalunya, actua, entenem al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, com un fre o, si més no, com un fort condicionament al desenvolupament de polítiques públiques, en què es vulgui fer actuar també els ajuntaments. El primer que s'ha d'abordar, entenem, és el problema del finançament local. Després, evidentment, podem abordar els aspectes competencials.

En el procés de descentralització administrativa pública de l'Estat espanyol, l'increment de recursos gestionats pel sector públic no s'ha repartit linealment en els tres nivells administratius. El nivell central i l'autonòmic han guanyat pes econòmic a una velocitat superior a la del nivell local. Aquesta situació s'ha agreujat en els últims anys per la bateria de mesures legislatives que ha impulsat el Partit Popular, fent molt difícil la situació financera dels ens locals. Cal fer referència, en aquest sentit, molt especialment, a la Llei d'estabilitat pressupostària i a la reforma de la Llei d'hisendes locals que constitueixen un llast per a la viabilitat financera i la capacitat dels ajuntaments per emprendre projectes en benefici de la ciutadania. Així mateix, ha comportat una important pèrdua d'ingressos a les corporacions locals, sense que els mecanismes de compensació proposats siguin suficients per anivellar totalment la pèrdua d'ingressos. Aquests fets, doncs, agreugen més la de per si ja feble situació financera dels ens locals. No obstant això, l'actual marc jurídic que regula el sistema de finançament local és competència bàsicament de l'Administració central. És per això, honorable conseller, que l'interpel·laré sobre les transferències de la Generalitat, com a part de l'estructura dels ingressos municipals.

Actualment, vull recordar que hi ha un 83 per cent dels municipis de Catalunya que tenen menys de cinc mil habitants. El 56 per cent tenen menys de mil habitants. Catalunya, doncs, té molts municipis petits, i s'ha de garantir el finançament dels serveis bàsics i que hi hagi un reconeixement de les singularitats extraordinàries, municipis petits, mitjans, i municipis de muntanya, municipis turístics. Les ciutats mitjanes i grans reben més participació en els tributs de l'Estat per habitant que les poblacions petites. Com a alcalde d'un poble petit, així ho puc confirmar. I això no s'ha d'oblidar mai. Les transferències juguen un paper important en el finançament dels ens locals a la majoria dels països del nostre entorn. Expressen la solidaritat i la coresponsabilitat fiscal entre els diferents nivells del Govern, i per altra banda asseguren als municipis uns ingressos que no depenen de la riquesa local i aconsegueixen d'aquesta forma una funció d'equilibri.

Resumint, el model de descentralització administrativa en tres nivells de govern –central, autonòmic i local– no ha trobat un model de finançament equilibrat, suficient i estable per als nivells subcentrals que garanteixi les demandes dels ciutadans en temes tan bàsics, entenc, a la nostra societat com són la dotació i millora d'infraestructures i l'accessibilitat als serveis. Al marge, doncs, de la pèssima legislació estatal en matèria de finançament local, és obvi que sempre ens queda oberta la possibilitat d'incrementar substancialment la participació dels ens locals de Catalunya en els ingressos de la Generalitat, malgrat que entenc, també, que les mancances actuals del finançament autonòmic puguin marcar un sostre difícil de superar. En tot cas, l'Acord de govern catalanista i d'esquerres fa esment a la previsió d'augmentar el Fons de Cooperació Local de Catalunya per tal de millorar el finançament municipal. Es durà a terme l'esmentat Acord? En definitiva, honorable conseller, quins seran els criteris de capteniment del seu Departament en matèria de cooperació local a Catalunya?

Senyor president, moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula per a la resposta l'honorable conseller de Governació i Administracions Públiques, senyor Joan Carretero.

El conseller de Governació i Administracions Públiques (Sr. Joan Carretero i Grau)

Senyor president, senyores i senyors diputats, és cert, senyor diputat, que el model de descentralització administrativa en tres nivells de govern –el central, l'autonòmic i el local– establert en la Constitució espanyola encara no ha trobat un model de finançament equilibrat, suficient i estable per als nivells subcentrals. El sistema de finançament autonòmic de règim comú no satisfà ni les legítimes aspiracions de sobirania política en l'àmbit econòmic ni les demandes ciutadanes pel que fa a infraestructures i dotació de serveis. El seu efecte més contrastat fins al moment ha estat el de generar una redistribució de la renda territorial que desincentiva el creixement de les comunitats autònomes més dinàmiques econòmicament, i drena recursos d'aquestes fins a límits que ultrapassen de llarg el concepte de solida-

ritat interterritorial per fregar els límits de la confiscació.

Vint-i-cinc anys després de la recuperació dels ajuntaments democràtics, encara no s'ha assolit la fita de dotar els ens locals d'un sistema de finançament satisfactori o, si més no, capaç de donar compliment als principis d'autonomia local i suficiència financera, recollits als articles 140 i 142 de la Constitució espanyola. En definitiva, doncs, és evident que una de les mancances més greus del món municipal són les limitacions de les hisendes locals. Aquesta situació és especialment greu, com deïeu molt bé, senyor diputat, en els municipis petits i mitjans, mancats en moltes ocasions dels recursos econòmics necessaris per a disposar dels mitjans tècnics i humans per a fer front a les competències que tenen legalment atribuïdes.

Cal, doncs, una reforma urgent, durant aquesta legislatura, de l'actual sistema de finançament de les institucions públiques catalanes, en el marc d'un nou Estatut d'autonomia per a Catalunya, tal com es recull també en l'Acord del govern de Catalunya. En definitiva, un nou Estatut i un nou finançament, un nou finançament que s'ha de basar en els principis d'autonomia, de suficiència, de responsabilitat fiscal, d'equitat i de correspondència entre els principis impositius i la naturalesa dels serveis públics locals. L'objectiu del model per a les hisendes locals és garantir una capacitat recaptatòria suficient dels municipis, a través d'unes figures tributàries sòlides, combinat amb un sistema de transferències intergovernamentals que assegurï la suficiència financera dels ens locals.

I, sobre el que m'interpella vostè, en concret, en el sistema de suficiència a través dels instruments..., a través del Govern de la Generalitat de Catalunya, dir que, com vostè sap molt bé, la participació en els ingressos de l'Estat, normativament en mans de l'Estat, tot i que transferida mitjançant les comunitats autònomes, però sense capacitat normativa d'aquestes... Per tant, creiem que el Parlament de Catalunya ha de poder legislar respecte a això i distribuir les participacions en funció de les característiques específiques del règim local propi de Catalunya.

I quant als instruments propis, catalans, de la cooperació local, específicament el Fons Català de Cooperació Local i el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, dir-li que aquestes línies de cooperació econòmica amb els ens locals són especialment importants per als petits municipis, que en molts casos pateixen una situació de manca de recursos angoixant, situació que fa que el seu principal repte no sigui l'assoliment de noves competències sinó disposar d'un nivell de recursos suficients per a poder afrontar les que ja tenen atribuïdes.

Així, doncs, i en espera de l'aprovació del pressupost del 2004, tal com ja vaig avançar en la meua compareixença a la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat, el que vol fer el Govern és el següent: primer, doblar el total de recursos disponibles del Fons de Cooperació Local de Catalunya, fons que des del 1995, any de la seva creació, fins al 1997, va restar congelat en la xifra de 24 milions d'euros, i que des de 1998 fins al 2003 va tenir un ínfim creixement del 3 per cent anual. Segon, augmentar la dotació del Pla únic

d'obres i serveis 2004-2007 d'un 43 per cent respecte al quadrienni anterior. Això s'aconseguirà destinant al Pla d'obres i serveis 60 milions d'euros més dels que l'anterior Govern havia consignat mitjançant el corresponent acord de finançament local. Dir que en la reunió del Consell de Govern d'ahir això ja va ser aprovat i, per tant, ja és un acord d'aquest Govern i, per tant, ja és una realitat.

Per tant, dir que sí a més assistència al món local, més assistència tècnica, més assessorament jurídic, però, sobretot, sí a molts més recursos econòmics. I, per tant, aquesta és la nostra aposta de suport al municipalisme: més autonomia, més ajut, però, sobretot, més recursos i més diners.

Pel que fa al finançament dels consells comarcals, abans de la seva reforma, dir que el programa de la Xarxa 41 passarà en gran part a incrementar el Fons de Cooperació Local comarcal. Així, el total aproximat del Fons de Cooperació per a les comarques en l'annualitat 2004 superarà els 30 milions d'euros, la qual cosa implica un augment dels ingressos de lliure disposició dels consells comarcals de gairebé el 20 per cent respecte al 2003, i destinar la resta del fons al finançament dels serveis comarcals d'assistència i assessorament jurídic, tècnic o econòmic als ajuntaments.

No cal que els recordi, doncs, que la manca de recursos de lliure disposició és la principal queixa del finançament dels consells comarcals, i compromet greument la seva autonomia en la gestió. Som conscients, per tant, que un dels problemes més greus dels nostres municipis és la seva manca de finançament adient. És per això que treballarem en la línia que els he apuntat: increment dels pressupostos en les partides dels instruments de cooperació local, instruments que juguen un paper clau en l'equilibri territorial i, en definitiva, en la cohesió social del país.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, honorable conseller. El senyor diputat vol preguntar?

Doncs, passàriem, si no... *(El Sr. Pelegrí i Aixut demana per parlar.)*

El Sr. Pelegrí i Aixut

Perdó, per contradiccions...

El president

Perdó, perdó perdó. Per què?

El Sr. Pelegrí i Aixut

Per contradiccions. Ha fet una contradicció el senyor conseller i jo li vull matisar aquesta contradicció, perquè ell ha dit..., ja li faré la interpellació, però, en tot cas, matisar només que el Govern anterior...

El president

Té un minut.

El Sr. Pelegrí i Aixut

...va incrementar... No, no, si acabo abans d'un minut. Va incrementar d'un 25 per cent els fons anterior, cosa que no sé si ha quedat ben clara en la intervenció del conseller. Per tant, m'agradaria matisar això, simplement això.

Gràcies.

El president

Doncs, el següent punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre infraestructures ferroviàries, i la formula l'il·lustre senyor Josep Rull.

————— Interpellació al Consell Executiu sobre la política teatral (tram. 300-00261/07) (retirada)

La interpellació número 19 ha estat retirada. *(Pausa.)* La interpellació número 19 ha estat retirada i per tant... *(El Sr. Orriols i Sendra demana per parlar.)* Sí, senyor Orriols?

El Sr. Orriols i Sendra

Senyor president, el nostre Grup no tenia coneixement de la retirada d'aquesta interpellació i això ha motivat el retard del senyor diputat.

Gràcies.

El president

El senyor Rull té la paraula.

————— Interpellació al Consell Executiu sobre les infraestructures ferroviàries (tram. 300-00270/07)

El Sr. Rull i Andreu

Encara estic agafant oxigen... Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari presenta aquesta nova interpellació al conseller de Política Territorial i Obres Públiques, el senyor Nadal. Bàsicament ens interessa parlar d'infraestructures ferroviàries. Se'n recorda de l'última interpellació que li vaig plantejar? Vostè es queixava de dir: «Home!, hem parlat de tot en general, però no hem pogut concretar cadascun dels elements.» Doncs, avui, el que ens agradaria és poder parlar, poder debatre a fons tot allò que fa referència a xarxa ferroviària, infraestructures ferroviàries, amb l'objectiu de clarificar la posició del Govern.

Abans, en els passadissos, amb el conseller Nadal, deiem: «Home, l'objectiu d'aquesta interpellació en aquest cas, més que buscar una confrontació política, és bàsicament saber quina és la posició del Govern en aquesta matèria, no per confusa, sí per desconeguda.» És a dir, en aquests moments nosaltres, encara, des de Convergència i Unió, en seu parlamentària, no coneixem quines són les prioritats reals del Govern de Catalunya amb relació a aquesta matèria. I estem convençuts que el conseller en aquest cas ens hi ajudarà.

Perquè des d'un punt de vista ferroviari han passat moltes coses noves i que són molt interessants: des de la Directiva europea que ens obre un marc de liberalització en la gestió de les infraestructures ferroviàries; la Llei ferroviària aprovada pel Govern de l'Estat i recorreguda al Tribunal Constitucional per part nostra, per part d'aquest Parlament, però que tanmateix dona marge, obre un escenari important, com a mínim des d'un punt de vista de model de gestió; l'operativitat de la línia d'altres prestacions, això suposarà una transformació radical, no es pot entendre la gestió d'infraestructures ferroviàries de manera igual abans i després de l'entrada en funcionament del tren d'alta velocitat, ens obliga a aprofitar-ne totes les potencialitats, a redissenyar els serveis existents i molt concretament el regional: necessita fer una aposta diferent d'organització territorial del país. Per tant, hi han molts interrogants, i creiem que des de l'anterior Govern, des del Govern de Convergència i Unió, s'havia avançat en cadascun d'aquests terrenys.

El problema és que nosaltres no sabem, abans li ho deia, no sabem què en pensem, no sabem si ens hem d'atendre al discurs que havia fet històricament el PSC i que havia fet en termes molt interessants el secretari de Mobilitat, el senyor Manel Nadal, en seu parlamentària, o hem de fer cas de l'Acord del Govern tripartit, o hem de fer cas de les discrepàncies que també en aquest terreny darrerament hem vist, hem detectat en el marc del Govern. Escolti, i sap a què em refereixo, no?: l'accés del tren d'alta velocitat a l'aeroport del Prat.

Per tant, escolti, quina és la seva posició? La del PSC? Aquesta del tripartit? La de la línia transversal que no ens han acabat d'explicar massa bé en què consisteix?

I, per tant, el que ens agradaria és que avui vostè ens pogués respondre quin és el plantejament en relació amb les competències. El Govern de la Generalitat ha d'assumir competències en matèria de rodalies i de regionals. Això és així? N'ha parlat amb el Govern de l'Estat? Planteja posar-ho sobre la taula en les negociacions amb el nou Govern de l'Estat abans fins i tot de la discussió de l'Estatut de Catalunya?

Segona pregunta. Escolti, abans li deia que el Govern de Convergència i Unió havia avançat a intentar donar resposta a tota aquesta colla d'interrogants i, per fer-ho, es va començar a embastar, a plantejar el Pla director d'infraestructures ferroviàries de Catalunya 2003-2025. Es va fer, a més a més, amb un període d'informació pública i institucional extraordinàriament ampli; es va prorrogar la possibilitat que els ciutadans, les diverses entitats poguessin aportar alegacions, comentaris, suggeriments, i no només es va fer una exposició pública passiva, sinó que es va anar a buscar el criteri d'allò que en podríem denominar societat civil ferroviària.

Què pretén aquest Pla director? Pretén, intenta, pel que fa al mitjà i al llarg termini, proposar orientacions i directrius en relació amb el desenvolupament del conjunt del sistema ferroviari català en tots els seus vessants, tant de viatgers com de mercaderies.

Viatgers: determinats elements que vostè ens hauria de dir si hi està d'acord o no hi està d'acord. Eina per al desenvolupament del territori? Posar en pràctica la compatibilització de tecnologies en relació amb els di-

versos tipus d'ample? Millora del temps de viatge per allò que en diem l'ample, la llarga rodalia de Barcelona? Superar els desplaçaments que en aquests moments, de cara a Barcelona, han de fer aquesta forma de ve baixa? Situar el País Valencià molt més a prop del que és Catalunya? Millorar els serveis regionals?

I en relació també amb mercaderies, exactament el mateix: permetre la circulació de trens de mercaderies de qualsevol ample de via entre Catalunya i la resta de la península o de la resta d'Europa, eliminar colls d'ampolla ferroviaris, connectar-nos amb els ports de Barcelona i de Tarragona.

Això és el que deia aquest Pla director. El problema és que han passat cent dies i nosaltres no sabem res del que volen fer. Hi ha tantes discrepàncies entre el model ferroviari de Convergència i Unió i el model ferroviari de l'autoanomenat govern d'esquerres i catalanista en relació amb aquesta matèria perquè no hagin dit absolutament res? Perquè el tinguin aturat? Perquè en aquests moments no sapiguem quines són les seves prioritats?

Per tant, on és el Pla director? Què en pensem fer? Quines són les seves prioritats i, sobretot, quins són els compromisos econòmics que es van assumir per part de l'anterior Govern? Creiem que aquesta..., si vostès fossin capaços de donar-nos una resposta a aquesta pregunta, avançaríem de manera molt substancial.

Segona reflexió, escolti, senyor Nadal, que és d'altres preguntes. Les discrepàncies que vostès..., que hem detectat, en relació amb el tripartit, que és en la connexió del tren d'alta velocitat amb l'aeroport del Prat. Home, i aquí no ens digui que això és un altre cop una excepcionalitat, que ja veurà com no passarà..., que no passarà més.

Al Ple anterior vam substanciar la interpellació sobre Bracons, i vostè ens va dir: «Tranquils, això serà dels últims casos, serà aquesta excepció que enforteix la posició del Govern.» I ara ho hem tornat a veure, escolti. El president de la Generalitat de Catalunya, el senyor Pasqual Maragall, va dir: «Escolti, amb el canvi de Govern a Madrid, nosaltres ens comprometem que el tren d'alta velocitat arribi a l'aeroport de Barcelona.» I el conseller Milà, que intueixo que deu ser membre d'aquest gabinet, que intueixo que deu ser membre d'aquest Govern, diu que no, diu que n'hem de parlar, diu que «escolti...» –tinc les seves declaracions exactament aquí–, «que aquest no és el model, que aquest no és l'acord al qual es va arribar».

Quin és el plantejament? Escolti, vostè sap quin és el nostre, perquè nosaltres en el seu moment ja vam dir que l'objectiu era que el tren d'alta velocitat arribés directament a les terminals de l'aeroport del Prat. I vam haver de negociar –vam haver de negociar– amb el Govern de l'Estat que estava absolutament tancat a aquesta idea la que per nosaltres era la millor entre les pitjors de les opcions. Escolti, ara tenim la possibilitat, hi ha un canvi en el Govern de l'Estat, què faran amb relació a aquesta matèria?

I, clar, hi han altres preguntes que, en el marc d'aquest Pla director, en el marc de les contradiccions que jo li apuntava, ens interessaria conèixer, ens interessaria saber. El tren d'alta velocitat en el seu model, en el

model socialista, és per anar a Madrid o per connectar-nos millor amb Europa? Quines gestions ha fet fins a data d'avui per a la connexió en alta velocitat amb el País Valencià? Per què han decidit trencar aquest acord institucional abans plantejat? Si continuen pensant en funció de la Generalitat..., que la funció de la Generalitat és treure recursos propis per finançar les obres que no fa Renfe, n'exigiran el traspàs o continuaran fent aquest plantejament? Han reiterat oficialment al Govern de l'Estat el traspàs de la Poble - Lleida? Quines accions han emprès per garantir la millora de la línia de Puigcerdà? Com han orientat l'entrada en vigor de la liberalització del transport de mercaderies? Quines accions han emprès per afavorir una bona connexió ferroviària als ports de Barcelona i Tarragona?

Senyor Nadal, hi ha massa interrogants en aquests moments en el que és la seva acció, l'acció del Govern de la Generalitat en matèria de gestió ferroviària. Han passat cent dies i nosaltres no tenim la sensació que aquesta hagi estat una autèntica prioritat. I vostès ahir van fer un exercici que en política és realment audaç, o com a mínim inèdit en qualsevol govern, que és: al cap de cent dies vostès fan un anunci a plana sencera i expliquen què ha fet el Govern durant aquests cent dies. Escolti, res d'infraestructures ferroviàries. Una cosa: la millora de l'accessibilitat a les estacions. Escolti, sap com s'ha aconseguit això? Perquè hi havia una feina anterior. El tema de la línia 9, com s'aconsegueix? Perquè hi havia una feina anterior. Què hi ha de nou, què hi ha d'innovador amb relació a l'actuació del Govern pel que fa a les infraestructures ferroviàries.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, senyor conseller.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller de Política Territorial i Obres Públiques, el senyor Joaquim Nadal.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques
(Sr. Joaquim Nadal i Farreras)

Moltes gràcies, molt honorable president. Senyores i senyors diputats, podria tenir la temptació de començar, senyor diputat, dient: «A preguntes capcioses, respostes impertinents.» Aquesta és la temptació que jo he tingut escoltant-lo, fent aquest sofisma que deia: «No, avui serem bons, avui no collarem, avui no hem d'anar a la confrontació, avui hem d'anar al diàleg constructiu que ens porti a respostes concretes i creïbles sobre quines són les polítiques del Govern de la Generalitat en matèria d'infraestructures ferroviàries.» I després, negant l'afirmació principal, comença a buscar contradiccions, problemes entre el Govern, omissions, inexactituds, incompliments.

I jo podria contestar, hi insisteixo, la capciositat d'alguna, no totes, de les seves preguntes amb alguna impertinència que m'estalvio. Però, en canvi, sí que li puc dir que vostè no sap què ha fet el Govern de la Generalitat de Catalunya des del 22 de desembre en matèria ferroviària, perquè no ha volgut saber o perquè no ha volgut escoltar o, simplement, perquè no hi era, exactament

com no era aquí a l'hora de substanciar la interpellació quan s'ha acabat la interpellació anterior.

Perquè vostè ha de saber, senyor diputat, que el primer acord, el primer, pres pel Govern de la Generalitat de Catalunya en la seva primera sessió de govern, el primer de tots, va ser encarregar al Departament de Política Territorial i Obres Públiques la suspensió de la tramitació del Pla d'infraestructures ferroviàries, aquest al qual vostè ha alludit i que segons vostè és bondat de totes les bondats, suspendre'l per incomplet, per insuficient, per manca de plantejament d'alguna alternativa, i encarregar-ne un de nou, a sotmetre a informació pública en el termini d'un any, per tal que incorpori totes aquelles determinacions que a criteri del Govern de la Generalitat actual haurien de ser incorporades en aquest Pla director d'infraestructures ferroviàries i que el Govern anterior no havia contemplat.

De totes maneres, jo li vull dir amb tota tranquil·litat que el criteri del Govern actual és justament, i així està escrit i dit i pactat i acordat i anunciat i solemnitat..., vol potenciar i vol privilegiar i vol prioritzar el transport ferroviari, com un element substancial de les polítiques de mobilitat que hem d'aplicar i que volem aplicar i que es desprenen de la vigent Llei de mobilitat. Perquè en un país com el nostre, d'una topografia com la nostra, simplement mantenir la lògica d'un creixement exponencial de les infraestructures viàries pensant que el territori és com un xiclet i que, per tant, les carreteres es poden eixamplar d'una forma permanent, no és creïble i no és, sobretot, sostenible.

Per tant, el Govern té molt clar que ha de potenciar i d'impulsar una millora de les infraestructures ferroviàries, com a criteri nostre, que és discutible, però que en qualsevol cas és argumentable, no havia fet, o en una proporció diferent, el Govern anterior. Perquè, a part d'això, o sigui, a part de suspendre el Pla director, el Pla d'infraestructures ferroviàries, d'encarregar-ne un de nou, que incorporarà naturalment parts de la feina feta, però que, com és obvi, incorporarà elements nous que fins ara no es contemplaven, el Govern de la Generalitat ha fet una altra cosa d'especial importància i rellevància, tot i que hi hem volgut donar el to i l'altaveu que corresponia a una matèria sensible i delicada, que és que al mateix temps el Govern de la Generalitat s'ha dedicat a posar ordre i a fer endreça i a aclarir criteris en el funcionament, la gestió i la direcció d'una empresa pública tan important com és Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

Per què? Home, perquè Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya està cridada a ser el gran actor des de Catalunya d'aquesta nova política ferroviària, que ha d'incorporar les rodalies, que ha d'incorporar el tren de la Poble, que ha d'incorporar la línia de Puigcerdà i que ha d'aprofitar el procés de liberalització que vostè esmentava per, en la distinció entre titularitat de les infraestructures i operació sobre aquestes infraestructures, ésser el gran operador que actuï a Catalunya en matèria de transport ferroviari. De manera que potser ja no caldrà tant plantejar-se la simple transferència de les infraestructures com el criteri de transferència de les competències, si calgués, i, eventualment, naturalment, la gestió o operació sobre aquestes infraestructures siguin propietat de qui siguin.

I en aquest sentit, sí que és molt clar que Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya més dimensionada, més capacitada, amb més capacitat d'intervenir en el sector del transport ferroviari, amb més possibilitats per crear nous elements operatius en matèria ferroviària, serà una peça fonamental de la política de transport públic del Govern de la Generalitat. Potenciar el ferrocarril, lligar la potenciació del ferrocarril a les polítiques de mobilitat, innovar amb noves línies i nous corredors i nou material rodant per la xarxa ferroviària i, al mateix temps, tenir en compte que tot això s'inscriu en els elements de les polítiques de transport públic que avui són vigents: el Pla de transports de viatgers; el Pla director d'infraestructures de la regió metropolitana de Barcelona, vigent del període 2001 al 2010; el que això comporta respecte a l'execució i aplicació de la línia 9 del metro; el que representa respecte a la implantació i posada en servei del tramvia del Baix Llobregat i del tramvia del Besòs; el que representa respecte al compliment i a l'exigència del compliment del tercer conveni d'infraestructures Generalitat - Estat, vigent per al període 2003-2005, i aquest nou Pla ferroviari de Catalunya, que ha de significar com a objectius tenir una xarxa de metro regional exprés, una nova xarxa de transport ferroviari de mercaderies i un nou eix ferroviari transversal per a tràfic mixt de viatges i mercaderies, amb ramals de connexió als ports de Barcelona i de Tarragona.

Naturalment, fent que el tren d'alta velocitat connecti també amb València i connecti Tarragona amb València, i deixi de ser velocitat alta per ser alta velocitat, i aconseguint que el servei de viatgers d'altres prestacions sigui també un element d'interconnexió de les capitals regionals de Catalunya.

Al mateix temps, incorporar a la xarxa de rodalies les ciutats de Girona, Tarragona, Lleida i les seves respectives àrees urbanes, i millorar el recorregut del ferrocarril de Lleida, Manresa i Igualada i també el de Vic, Ripoll i Puigcerdà.

Crear, definir una nova xarxa de transport ferroviari de passatgers i mercaderies, que és el que serà la peça central del nou Pla d'infraestructures ferroviàries, dissenyant en l'horitzó d'aquí a quinze o vint anys una nova línia ferroviària que uneixi Lleida, Mollerussa, Tàrraga, Cervera, Igualada, Manresa, Vic, Olot i Figueres, amb ramals de connexió per al transport de mercaderies als ports de Tarragona i de Barcelona.

Per tant, com a conclusions, podríem dir que, a criteri del Govern de la Generalitat, el que cal és, per una banda, complir i fer complir les previsions dels instruments vigents: Pla de transports de viatgers 2002-2005, les que es deriven del Pla director d'infraestructures de la regió metropolitana de Barcelona 2001-2010, a ampliar successivament en els nous contractes programes en els municipis que formen part de la segona corona metropolitana i que representen els municipis avui associats en l'AMTU, i finalment fer aquest nou Pla d'infraestructures ferroviàries de Catalunya, que estigui plenament coordinat amb el plantejament territorial i els plans de mobilitat i els plans sectorials de carreteres i logístics.

Aquesta és la intenció del Govern, que va ser manifestada així en el primer dels acords presos pel Consell

Executiu des que aquest Govern va prendre possessió, avui fa exactament cent dies. De manera que del balanç que hem fet d'aquests cent dies, en el dia u de les reunions de Govern s'hi situa un acord de revisió a fons del Pla d'infraestructures ferroviàries, que vostès, d'una forma incompleta i insuficient, havien sotmès a informació pública.

Amb això acabo. I, naturalment, en el torn de rèplica respondré alguna de les preguntes, ja no les que jo considerava capcioses, sinó aquelles que poden ser objecte d'una resposta concreta i pertinent.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, honorable conseller. Té la paraula, per a la rèplica, l'illustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, vostè no deixa de sorprendre'ns. És legítim en una interpellació decidir quin és el contingut que ha de fer la intervenció del Govern. Escolti, vostè no ha respost absolutament res del que li he dit, però sobretot no ha estat capaç de dir-nos –per mi l'element més important– que és amb quins elements substancials difereix l'actual Govern respecte al Pla director d'infraestructures ferroviàries aprovat per l'anterior Govern. No ha estat capaç de dir-nos absolutament cap nova mesura que justifiqui, diguem-ne, aquesta primera adopció d'un acord del Govern. I vostè ho explica. Escolti, el gran acord que ha assumit el Govern de la Generalitat, el nou Govern, en matèria d'infraestructures, és aturar la tramitació d'aquest Pla director, és perdre tot un any, des d'un punt de vista d'actuacions que ja estaven previstes. Aquesta, diguem-ne, és la bandera, el buc insígnia de l'acció del Govern de la Generalitat? No m'ha sabut dir cap nova actuació. I estic convençut que a la segona intervenció tampoc serà capaç de dir-nos cap nova actuació, cap element que sigui diferencial, substancialment diferent respecte a aquest Pla director que havia aprovat el Govern de Convergència i Unió.

Una mesura, la que expliquen, la que se n'omplen la boca, que és aquesta línia transversal. Escolti, en l'horitzó, en el llarg horitzó d'aquest Pla director d'infraestructures ja hi era, ja estava previst; és que tot està absolutament previst. El que hem de veure és com posem negre sobre blanc; el que hem de veure és si el Govern de l'Estat traspasa o no traspasa aquestes competències o haurem perdut un any. Perquè, sap quina era l'ambició d'aquest Pla director, que per la seva intervenció he vist que vostès no la tenen, no la comparteixen aquesta ambició? Era en un document elaborat pel Govern de Catalunya, establir-hi les actuacions de totes les línies ferroviàries de Catalunya, fossin competència o no fossin competència de la Generalitat de Catalunya. És que vostè, amb aquesta decisió, de fer aquesta nova moratòria durant un any pensa deixar d'influir sobre les actuacions que el Govern de l'Estat hagi d'implementar a Catalunya?

Escolti, actuacions de manera immediata: el semisoterrament de la via a Pallejà, recollit aquí. Què en pensen?

Hi és o no hi és? La prolongació dels Ferrocarrils de la Generalitat de Sallent fins a Berga, pensen actuar en aquest matèria o no hi pensen actuar? El tema de la línia de la Pobla, el tema de l'actuació des de la Seu d'Urgell fins al nou aeroport, pensen actuar-hi o no pensen actuar-hi? El desdoblament de la via entre Martorell i Olesa, què hi ha de tot això? Quina és la voluntat del Govern amb relació a totes aquestes matèries.

Jo em sembla que –i li agraeixo sobretot la claredat en la seva intervenció– ens ho ha deixat molt clar: la primera decisió que pren el Govern amb relació a aquest tema és –ho ha dit d'una altra manera– perdre tot un any d'actuació en matèria d'actuació ferroviària. No sé si en aquests moments el nostre país està en condicions d'anar per via lenta, per anar relaxats.

Vostè ha fet referència als Ferrocarrils de la Generalitat, què li demanem des de Convergència? Tingui-ho en compte! Home, els Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya –i això vostès ara tenen la capacitat de gestionar des del Govern una de les línies que ha rebut més reconeixement en el conjunt europeu, que ha rebut premis per la bona actuació, amb un increment del nombre de viatgers, amb un sanejament important, amb mínima conflictivitat laboral. Escolti, aprofitin, aprofitin-ho, això.

I permetin-me que acabi, simplement, amb una cosa, amb un element, que també formarà part de la Moció subsegüent que li presentarem en el proper Ple. Expliquin què volen en el tema de l'aeroport del Prat. Aquesta és una de les preguntes capcioses o no? Els ciutadans tenen dret a conèixer quina és la previsió, no sé si del Govern, no m'atreveixo a dir del Govern, potser del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, la pega és que el conseller Milà no hi és, però ens agradaria veure'ls a tots dos al mateix temps. Què pensen fer amb la connexió del tren d'alta velocitat a l'aeroport del Prat? Perquè el que es necessita és un cert nivell de seguretat i el que es necessita és saber què farà el Govern.

I, escolti, l'última cosa, i molt de passada. Home, també estaria bé que ja que aquesta interpellació se substantia la mateixa setmana que s'ha de posar en marxa el Trambaix, ens expliqui, si no és una pregunta capciosa –si no és una pregunta capciosa–, si inauguraran, no inauguraran, quines mesures pensen prendre justament per garantir la seguretat, també, en aquesta matèria?

Ens agradaria, doncs, senyor conseller, si no són preguntes capcioses, que vostè pogués explicar no només al Grup Parlamentari de Convergència i Unió, sinó al conjunt de la ciutadania de Catalunya, què és el que aquest autoanomenat «Govern d'esquerres i catalanista» pensa fer en matèria ferroviària.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per a la rèplica, l'honorable conseller senyor Joaquim Nadal.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Govern de la Generalitat actual en matèria

ferroviària i en totes les matèries vol ser un escrupolós complidor dels acords que pren. I, per tant, l'acord de suspensió de la tramitació del Pla d'infraestructures ferroviàries no és cap moratòria, no és cap congelació, no hi ha cap de les actuacions previstes i finançades que incorporava el Pla director d'infraestructures o d'altres plans que formaven part del contracte-programa, etcètera, que no estigui en marxa i fent-se i més de pressa del que s'estava fent fins ara; però, en canvi, incorpora novetats, una de les quals jo li he esmentat fil per randa, poble a poble, des de Lleida fins a la frontera francesa i des del port de Tarragona i el port de Barcelona, i que vostès mai no havien contemplat en la seva integritat.

Però, fixi's bé, aquest Govern compleix els seus acords i vostè m'interpella en matèria ferroviària i esgrimeix les actuacions del Govern anterior, que en matèria ferroviària va incomplir un acord de 1994 del Govern de la Generalitat, que prohibia expressament les empreses ferroviàries i no un determinat tipus de contracte. Per tant, procuri modular i mesurar allò que és per a vostè el termòmetre per decidir qui compleix i qui no compleix en aquesta matèria, perquè ferroviària o no és en ferrocarrils on el Govern de Catalunya incompleix l'any 2000 un acord que va prendre, i molt seriós, l'any 1994.

Dit això, fixi's bé, vostè té una gran curiositat i l'ha formulada per escrit i oralment, i ara m'interpella per saber de què vam parlar el senyor Benigno Blanco i jo en una reunió de tres hores i en les successives reunions en què ens hem trobat parlant justament de temes ferroviaris. Doncs, li ho explicaré, i això s'entén. Sap de què hem parlat? De tot allò del que no havien parlat, perquè un no volia, en els quatre anys anteriors, o els dos, o els dos i mig que feia que era conseller de Política Territorial i Obres Públiques el que era conseller abans que en fos jo. De tot això vam parlar. Cas per cas, un per un –cas per cas, un per un. Ja que vostè m'esmenta la relació entre la línia del tren de Vic - Ripoll - Puigcerdà i la Seu d'Urgell, i l'aeroport de la Seu... Primer tema: aeroport de la Seu, amb possibles vinculacions ferroviàries amb Andorra i amb Puigcerdà, sens dubte.

Però pel que fa a l'aeroport de la Seu, tant el Govern d'Andorra com el Govern de l'Estat diuen: «Escolti, si per omissió, el Govern de Catalunya, i amb l'actitud que té, segueix creant dificultats, aquest aeroport no hi serà mai, i només si deixen fer hi haurà l'aeroport.» I la declaració de fa un mes i mig a Andorra entre un responsable del Ministeri de Foment i el Govern andorrà expressa amb molta claredat que simplement l'eliminació d'un obstacle que era la manca de diàleg entre dues administracions ha fet avançar les coses molt més que en els últims dos anys i mig.

Passa fil per randa, exactament el mateix, amb el tren de la Pobla. No s'estranyi si el tren de la Pobla és transferit al Govern de la Generalitat abans de l'estiu, no s'estranyi; no s'estranyi que sigui en uns termes que en cap cas no va deixar preparats l'anterior Govern de la Generalitat, i no s'estranyi que Lleida - Balaguer sigui, a través del tren de la Pobla, el primer element d'unes noves rodalies a les terres de Lleida que serien el compliment efectiu de la previsió i el compromís d'aquest

Govern d'estendre les rodalies a les àrees urbanes de Tarragona, Lleida i Girona.

Perquè, que quedi clar, per molt bla, bla, bla, o molt Pla director, per manca de diàleg amb l'Administració de l'Estat, per manca de diàleg amb l'Administració de l'Estat en aquesta matèria, tren a tren, estació a estació, fins i tot en l'estat de conservació de les estacions, o pas a nivell a pas a nivell, pel que fa a la seguretat en la supressió dels passos a nivell, estava tot congelat i en la taula del secretari d'Estat per manca de voluntat política del Govern de la Generalitat de Catalunya. I en conseqüència, Pla de supressió de passos a nivell, possible transferència del tren de la Pobla, increment de les inversions en el tren de Vic - Ripoll - Puigcerdà, incorporació de Ferrocarrils de la Generalitat en la gestió d'algunes rodalies de Renfe, (*veus de fons*) gestions per a l'extensió del tren d'alta velocitat de Tarragona a València, tot això són passos endavant que hem donat i que vostès havien deixat empantanegats.

I acabo, senyor president, si m'ho permet...

El president

Gràcies.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques
...mig minut per parlar de l'estació a l'aeroport...

El president

Hauria d'acabar ja...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Acabo de seguida. El bunyol –el bunyol–, bucle, que es va resoldre per una actitud de contumàcia sistemàtica del Govern de la Generalitat a l'hora de trobar una solució que permetés l'arribada dels trens d'alta velocitat directament a les terminals de l'aeroport, va ser insuficientment resolt. I ara no hi ha res predeterminat; el Govern analitzarà l'estat actual de la qüestió, pros i contres de portar l'estació cap a l'aeroport, cost ecològic, cost econòmic, cost en temps, i en funció d'una anàlisi de cost - benefici, el Govern decidirà en quins termes i amb quin acord amb totes les administracions anem al nou ministre o a la nova ministra d'Infraestructures a negociar, o no, un nou emplaçament per a l'estació del tren de gran velocitat a l'aeroport de Barcelona.

El president

Honorable conseller...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques
Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. (*El Sr. Rull i Andreu demana per parlar.*) Senyor Rull...

El Sr. Rull i Andreu

Senyor president, el conseller s'ha referit a un diputat d'aquesta cambra que és absent en aquests moments, i

em fa l'efecte que com a grup parlamentari hi hauríem de poder respondre. (*Veus de fons.*) Hi hauríem... Sí, s'ha referit... No s'ha referit a l'actuació del Govern, sinó a l'actuació...

El president

Senyor Rull, senyor Rull...

El Sr. Rull i Andreu

...del senyor Felip Puig.

El president

Té un minut...

El Sr. Rull i Andreu

Molt bé...

El president

...per l'article 65.2 del Reglament, té un minut.

El Sr. Rull i Andreu

Moltíssimes gràcies, senyor president. Un altre cop ens deixa sorprès. O sigui que amb la seva intervenció, bàsicament, el que ve a dir és que l'anterior Govern Popular era el Govern dialogant, el Govern que volia arribar a acords, que volia arribar a conclusions, i que totes les dificultats, segons la seva perspectiva, residien en la no-voluntat de diàleg del Govern de Catalunya. Ens està dient això? L'anterior Govern Popular era el dialogant? Escolti, posin-se d'acord també amb la seva teoria, amb la seva visió dels fets, abans, ara i sobretot de cara al futur. Els ciutadans de Catalunya, així, els ho agrairan.

Moltes gràcies.

El president

Senyor Nadal...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Senyor diputat, anem a la prova del cotó que a vostè li agrada tant –que a vostè li agrada tant. Diàleg per diàleg. El desbloqueig de la solució inicialment proposada pel diputat que no he esmentat abans, en la seva funció de conseller, i el Govern de l'Estat, ara fa un mes i mig, pel que fa al recorregut del tren de gran velocitat per la ciutat de Barcelona és conseqüència d'una nova actitud de diàleg entre el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat que fins aquell moment, pel que sembla, no existia, i per això no hi havia solució pel que fa al pas dels trens per la ciutat de Barcelona.

Gràcies, senyor diputat, senyor president.

El president

Moltes gràcies.

Interpellació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de la societat de la informació (tram. 300-00178/07)

El vint-i-unè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de la societat de la informació; presentada pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula per a la seva exposició l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorable conseller, estic convençut que aquesta interpellació que en nom del Partit Popular de Catalunya avui formulo serà molt més cordial i menys agre, i es posarà, crec, també de manifest l'esperit dialogant dels diputats i diputades del Partit Popular.

La societat de la informació és al segle XXI el que la Revolució Industrial fou al segle XIX ja que produeix una transformació important en la societat i en la forma de relacionar-nos les persones. Igual que en aquella aquesta nova revolució pot obrir, i ho fa, esclatxes importants en la societat. Així com aleshores l'esclatxa es produí entre la societat industrial emergent i la societat agrària tradicional, ara la denominada esclatxa digital pot tornar a separar la societat entre digitalitzada i no digitalitzada. La societat no digitalitzada ho pot ser per motius prou diferents com poden ser territorials o socials, i després m'hi tornaré a referir.

Des de les administracions, cal que els poders públics adoptem mesures, no només per intentar evitar que l'esclatxa es continuï obrint sinó que fins i tot es pugui anar tancant. Aquestes mesures són fonamentalment recursos dineraris però també humans, i per a l'optimització d'aquests recursos cal planificar-ne la quantificació i el destí per tal que, a través d'uns indicadors preestablerts, puguem avaluar l'acompliment dels objectius definits. Les respostes dels poders públics han estat a diferents nivells. Podem citar, per exemple, a nivell europeu l'antiga iniciativa eEurope 2002 i l'actual i vigent eEurope 2005.

A Espanya..., a l'Estat espanyol, primer va ser el pla Info XXI, i ara, actualment vigent per als anys 2004 i 2005, el projecte, la iniciativa España.es, en correspondència amb les iniciatives europees anteriors.

A Catalunya crec necessari citar com a mínim tres documents importants i estratègics en el marc de la societat de la informació. El primer, també ho és per ordre d'antiguitat, el Pla estratègic Catalunya en xarxa, que data de 1999. I, per tant, a hores d'ara antic sense cap mena d'ambages, en primer lloc perquè preveu accions fins a l'any 2003, però en segon lloc també perquè han passat ja cinc anys des de la seva formulació, i en societat de la informació cinc anys és molt.

El segon document a què feia referència, el Pacte per a la promoció i desenvolupament de la societat de la informació a les administracions públiques catalanes, fruit del consens entre tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra, que data del 2001, i que preveu també accions en aquell cas per als anys 2002 i 2003, per tant, a hores d'ara també antic.

Finalment, crec que és de justícia esmentar també el document Reflexió sobre el model català de la societat de la informació, elaborat també conjuntament amb Localret, com el Pla Catalunya en xarxa, i que formula una diagnosi de la societat de la informació a casa nostra després de quatre anys de Pla estratègic. Aquest document va ser presentat a la Comissió de la Societat de la Informació ara fa tot just un any, i es configurava com un element de base per elaborar un nou pla estratègic.

Amb aquesta interpellació no pretenem en cap cas entrar en debat sobre l'oportunitat o no d'aquests documents en el seu moment. Sí que posem, però, l'accent en la necessitat d'adequar les eines a la situació actual i a les noves possibilitats que avui ens ofereix la societat de la informació.

La societat de la informació és una societat que es caracteritza bàsicament perquè les noves tecnologies ofereixen noves oportunitats d'ocupació; es caracteritza també perquè es poden automatitzar els processos més habituals, amb el que pot significar de millora de la productivitat i competitivitat en els diferents sectors econòmics, i es caracteritza també per facilitar l'accés a la informació, a l'intercanvi de coneixements, a l'aprenentatge, a la cultura, amb independència de la situació geogràfica on un es troba.

És important que totes aquestes noves oportunitats estiguin a l'abast de tothom, de tots els catalans i catalanes, amb independència del lloc de Catalunya on es trobin. I és aquí on hi ha dos fronts oberts, dues esclatxes, també anomenades fractures digitals, en què cal incidir: la territorial, on les infraestructures –o ara s'estan anomenant ja, es comencen a anomenar, «infoestructures», en el sentit que són infraestructures adreçades a desenvolupar la societat de la informació– cal que permetin abastar la totalitat del territori; la social, on la formació..., per tal que aquestes noves oportunitats que ens ofereix aquesta revolució denominada societat de la informació estiguin a l'abast de tothom. I des d'aquest punt de vista hem d'afrontar una manca de percepció de necessitat, deguda en part al desconeixement i en part a la manca d'atractiu dels serveis ofertats. També cal estimular..., tanmateix cal estimular l'oferta de serveis i continguts atractius i útils que satisfacin les necessitats reals dels diferents col·lectius. Cal comunicació dels avantatges i oportunitats dels serveis de la societat de la informació, així com accions formatives.

No partim de zero. El Pla estratègic i el Pacte per a la promoció i desenvolupament de la societat de la informació a les administracions públiques catalanes han donat resultats; segur que no al nivell que es preveia, però sí que es pot constatar que no partim de zero. En qualsevol cas, sí que hi ha una posició de desavantatge respecte de la majoria de països de la Unió Europea que no es correspon amb la situació econòmica en què ens trobem.

Tanmateix creiem que hi ha diferents camps d'actuació en què es pot i cal incidir. Des del punt de vista d'Administració, ens hem de constituir com a proveïdors de serveis per a mitjans electrònics; ha de representar un exemple per a la societat dels avantatges que les noves tecnologies poden oferir, alhora que podem actuar d'impulsors de l'ús d'aquestes.

Els avenços són importants. Calen, però, nous esforços, i diríem que, a més de completar la xarxa de tràmits que els ciutadans ja poden realitzar *online*, també cal una major implicació de les administracions locals en el projecte de l'Administració Oberta de Catalunya. Cal una major col·laboració amb els municipis petits i mitjans en el desenvolupament i implementació d'aplicacions i serveis d'acord amb les seves necessitats. I per això creiem necessari reeditar el Pacte per a la promoció i desenvolupament de la societat de la informació a les administracions públiques catalanes des del consens amb tots els grups parlamentaris i amb la implicació de les administracions locals.

Pel que fa a les infraestructures, s'han produït en els darrers anys canvis importants, en el sentit que si bé fa uns anys l'aposta de banda ampla era el cable, els operadors en aquest temps han apostat per l'ADSL, i cal reflectir aquesta realitat en les apostes de futur, sense perdre de vista que l'aparició de noves tecnologies podria tornar a canviar aquest panorama de forma ràpida, i em refereixo a la tecnologia PLC. I, en aquest sentit, ja ens va anunciar en la seva compareixença la setmana passada a la Comissió l'elaboració d'un pla director d'infraestructures al qual estarem amatents.

També cal, però, posar èmfasi en la part terminal de les infraestructures, concretament en les infraestructures comunes de telecomunicació, que permeten configurar la xarxa a través de la qual els ciutadans i les empreses es connectaran a la xarxa. I, en aquest sentit, veiem alguna estadística preocupant en el sentit que Catalunya no és precisament, una de les comunitats on s'estiguin duent a terme més infraestructures d'aquestes característiques.

Des del punt de vista de l'empresa, i més concretament de les petites i mitjanes empreses, cal reafirmar allò que en els darrers mesos s'està dient, crec que per part de tothom, i és que, davant els reptes que ens plantegen les deslocalitzacions, la societat del coneixement ens ofereix l'oportunitat de ser competitius, si bé potser no en costos de producció o en costos salarials, però sí en coneixement.

Cal emfatitzar també aspectes com el comerç electrònic, el nivell del qual està al voltant de la meitat del que es realitza a la Unió Europea, i també és important l'enfocament orientat a introduir les noves tecnologies per a millorar els processos interns a les empreses i la col·laboració entre elles, el que s'anomena *eBusiness*.

En totes aquestes qüestions hi ha un aspecte fonamental, que és la seguretat a la xarxa. I possiblement sigui aquest un dels impediments d'una major expansió de les noves tecnologies a les pimes, i per això creiem que cal actuar, en el sentit de millorar el marc de seguretat a la xarxa. No oblidem que les noves tecnologies tenen un paper clau en la competitivitat de les empreses, en l'increment de productivitat, en l'ús eficient de recursos, i, per tant, és factor clau en el creixement de l'economia, de l'ocupació i benestar de la societat.

En el camp social hi han diferents aspectes, un d'ells l'educació. I, en aquest camp, es dona una certa paradoxa en el sentit que s'ha dotat els centre docents d'infraestructures, però, alhora, se'n detecta una infrautilit-

zació, a causa, probablement, de les reticències que pot despertar entre el professorat. I per això calen accions adreçades a millorar la formació efectiva del professor en aquestes matèries, alhora que fomentar la creació d'oferta de continguts educatius com a nou incentiu per a la introducció eficaç de les noves tecnologies a les escoles, ja que la societat de la informació ofereix noves possibilitats pedagògiques i de recursos per part del professorat. Només així podrem passar de l'aula d'informàtica a la informàtica a l'aula. Els professors han de ser dinamitzadors de l'ús de les noves tecnologies i no només un suport tècnic.

També en el camp de la sanitat s'han produït avenços, però encara molt tímids, i, per tant, cal també replantejar objectius en aquest sentit.

Ens preocupa una dada: el 39 per cent de la població catalana ni està connectada, ni pensa fer-ho, perquè no hi detecta res que li sigui d'interès. Són els escèptics. De ben segur, que una part molt important per desconèixer, i, per tant, cal una tasca important de formació en el sentit de mostrar la societat de la informació i del coneixement com una font d'oportunitats, de progrés i millora de la qualitat de vida.

I, finalment, restaria el camp dels continguts, al darrere del qual s'obren també noves oportunitats de desenvolupar noves activitats econòmiques sempre que siguem capaços d'impulsar una indústria de continguts potent. L'atractiu, precisament, dels continguts és allò que facilita que hi hagin més ciutadans que vulguin accedir a aquesta societat.

Honorable conseller, cal donar exemple. Li correspon al seu Departament la promoció i el desenvolupament de les tecnologies de la societat de la informació, i l'estímul dels seu ús generalitzat, així com el disseny i l'execució de projectes que afavoreixin la integració d'aquestes tecnologies en tots els àmbits de l'activitat econòmica i social.

Per aquest motiu, honorable conseller, l'interpel·lem amb l'objectiu que ens expliciti quins són els propòsits de capteniment del seu Departament amb referència al desenvolupament de la societat de la informació.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable senyor Carles Solà, conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (Sr. Carles Solà i Ferrando)

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, agrair la interpellació de l'il·lustre diputat del Grup Popular, que em dona l'oportunitat de, per primer cop, adreçar-me a aquest Ple, cosa que faig, francament, amb emoció, perquè crec que tenir l'oportunitat d'adreçar-me als representants del poble de Catalunya, doncs, és un privilegi, i que espero estar-ne a l'alçada al llarg de la meva funció com a conseller i també davant d'aquest Parlament.

Comparteixo..., he de començar dient que la interpel·lació de l'illustre diputat..., al llarg de la seva interpel·lació s'han expressat tota una sèrie de conceptes i de preocupacions que són compartides àmpliament per aquest conseller i pel Govern de Catalunya. Efectivament, la importància del que jo prefereixo anomenar com a societat del coneixement més que..., com una etapa més avançada del concepte de societat de la informació, representa uns canvis socials, econòmics, polítics, culturals de tot tipus en què la nostra societat ha de poder participar en primera fila, com correspon a la voluntat d'un país que vol ser un país d'avantguarda, en la societat, també, d'avantguarda occidental.

Efectivament, i una de les coses que ha conduït molt la intervenció de l'illustre diputat, ha estat la preocupació per les esclertes, les esclertes..., l'esclerta digital, la territorial, la social. I jo repeteixo en les diverses intervencions que en el nostre país en tenim una de pròpia, que és l'esclerta lingüística, que també es pot produir pel fet que l'idioma propi de Catalunya, doncs, és el català, que és juntament amb el castellà idioma oficial de la nostra comunitat, però que és obvi que la situació demogràfica del català i del castellà són clarament diferents, i que, per tant, doncs, aquí tenim un risc, un risc afegit.

La interpel·lació m'obliga, d'alguna manera, també, a fer un repàs molt breu dels conceptes que vaig introduir, que vaig exposar amb motiu de la meua compareixença, que resumiré ara, per tal de no repetir-ho i no allargar-me excessivament, fonamentalment, en dos àmbits: en la definició i impuls de la societat del coneixement i en les infraestructures.

Quedaria, per tant, coixa, ja..., ja ho anuncio, la part de continguts, a què també em vaig referir en la meua compareixença..., a les dues compareixences que he fet, tant a la Comissió de cultura com a la de la societat del coneixement.

Pel que fa al sector de la definició i impuls de la societat del coneixement, doncs, un primer element, ja s'ha dit en un dels documents a què ha fet referència l'illustre diputat, és un treball molt estret amb Localret. Es tracta de tenir un acord marc entre el DURSI, el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, i Localret en l'àmbit de les actuacions relacionades amb la societat del coneixement. Es tracta de definir un entorn estable de col·laboració i d'intercanvi franc entre el món local i el Govern de la Generalitat. I en aquest context de consens volem planificar junts les estratègies en matèria de telecomunicacions, tant pel que fa a la definició d'un pla director d'infraestructures de telecomunicacions com a l'impuls d'un pla per a la societat del coneixement.

Hi ha una qüestió també molt important que és la que fa referència a les normatives. L'altre dia l'illustre diputat hi feia referència, efectivament. Cal dir que en l'actual Estatut no hi ha cap títol competencial específic per a la societat de la informació, ni per als serveis que es presten mitjançant aquest nou sector. Aquest fet ha condicionat enormement el desenvolupament anterior al fet que la normativa que regulava la matèria s'ha hagut de vincular a algun dels títols competencials existents, en concret el títol de les telecomunicacions, que és competència exclusiva de l'Estat, i sobre el qual la

Generalitat no té reconeguda cap atribució ni tan sols en fase d'execució.

Això ha donat peu a alguna actuació per part dels governs centrals, que podríem dir-ne d'aprofitar aquesta situació, com és el cas de la Llei 34/2002, de l'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic. En aquesta norma, s'empara de forma general el títol de les telecomunicacions, malgrat que pròpiament no regula aspectes tècnics d'Internet, sinó de continguts. I en aquest camp, en el de continguts, la Generalitat, sí que gaudeix, en el marc de les competències bàsiques estatals de competències de desenvolupament legislatiu i execució, que evidentment la LSSI no ha tingut en compte i que esperem que la nova situació creada portarà una revisió en profunditat d'aquesta Llei que en el seu moment va ser àmpliament contestada des dels sectors usuaris de la xarxa.

Des del Departament creiem, per tant, i així es va anunciar, que cal elaborar una llei pròpia de la societat del coneixement que entre els seus apartats pugui ordenar i promoure accions claus per a la consolidació de la mateixa societat del coneixement. Una llei aprovada per aquest Parlament serà una bona manera per resoldre els dèficits de la Llei espanyola i encarar directament les especificitats del nostre model de societat del coneixement.

Cal tenir ben present que la reivindicació d'exigir, com fèiem l'altre dia, que baixin els preus d'accés a Internet, lliga estretament amb el dret que tenen tots els ciutadans de poder estar en xarxa, de manera que quasi..., i això s'ha fet a França, no? Quan s'ha fet la carta dels drets numèrics de les persones, doncs, cal introduir una nova carta de drets en què hauria de figurar el dret universal d'accés a la xarxa.

El nou Estatut, per tant, haurà d'aclarir definitivament –amb tot el que significa definitivament en aquest camp– el marc aplicable a la societat del coneixement, tot distingint en la mesura que sigui possible la regulació de les infraestructures i la regulació de continguts a què es pot accedir, i dels serveis que poden prestar mitjançant les xarxes de comunicacions electròniques. En aquest nou marc, la Generalitat ha de tenir el més alt nivell de competències.

Pel que fa al que en podríem anomenar Pla societat del coneixement, ja s'ha esmentat el Pla estratègic del 1999, Catalunya en xarxa, en què van participar moltes persones, més de dues-centes, i que van definir unes línies estratègiques. Aquest Pla va crear una forta expectació, però s'ha de reconèixer que el nivell d'èxit i d'acompliment d'aquest Pla ha estat baix.

Cal, per tant, valorar i analitzar què ha passat en aquest temps i per què no es van poder complir els objectius. I estem convençuts que aquest és un pas previ abans de llançar una nova proposta de posar en marxa un procés participatiu de debat de com volem i pensem que ha de ser la societat del coneixement a Catalunya.

Proposem, per tant, un procés més ampli que un pla estratègic que serveixi per a reflexionar i, alhora, engegar accions, un procés obert. Ara ja no en tenim prou amb els experts, tothom hi ha de dir la seva i ningú n'ha de quedar exclòs. Hem de saber arrencar un procés que sigui el camí per posar realment Catalunya en xarxa.

I en aquest procés volem vincular un seguit d'accions i propostes que considerem cabdals per garantir l'èxit del procés. Són propostes de caire parlamentari i per a les quals demanem la vostra col·laboració. Ja vaig anunciar la voluntat de crear el consell per a la societat del coneixement de Catalunya, un espai que ha de néixer des del mandat parlamentari, que és una garantia d'independència, i que volem que tingui un ampli consell assessor que li doni la representativitat de la societat civil.

Pel que fa a les infraestructures, s'ha de dir que la situació de les telecomunicacions a Catalunya no és bona. Les polítiques dels darrers anys han estat confoses i vacil·lants. Les actuacions, per exemple, per promoure un segon operador de comunicacions i impulsar un marc per afavorir el desplegament del cable a tot el territori ha quedat en poca cosa, i els ciutadans no reben el nivell de servei raonable per a un país com el nostre. S'ha de lluitar contra la fractura digital, hem de continuar l'impuls de l'Internet rural, que segurament després ja tindrà ocasió de donar alguna dada més concreta perquè veig que vaig molt malament de temps. Per tant, doncs, la qüestió de... Hem convingut i ho hem repetit des del primer dia, banda ampla són dues megues simètriques, i l'ADSL, que hi ha hagut un conveni i hem considerat que això és banda ampla, doncs, realment, no és així al nivell, si més no, al nivell més popular.

Saben que hi ha un pla, que hi ha un treball en marxa, que hi ha aquesta voluntat de dissenyar aquest Pla director a partir dels treballs previs promoguts per la Generalitat i Localret, i no voldria acabar sense fer esment a la recerca i a la innovació tecnològica vinculades a aquests cercles.

El president

Se li ha acabat el temps, honorable conseller.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

Simplement, afegir que junt al PLC també s'ha de parlar del ULL, l'*unbundling local look*, que és una nova oportunitat, les noves oportunitats que dona wimax en la connectivitat mòbil i la investigació que fan a través del projecte IDOSCAT, i la gran notícia, la sensacional notícia, que Catalunya comptarà amb el segon ordinador més potent del món gràcies a un acord entre el Govern central i IBM, que donarà lloc a un impuls molt important en el sector de la supercomputació i de les comunicacions.

Gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula l'illustre diputat senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, se'm permetrà que faci referència a un dels aspectes que vostè ha esmentat, i una de les qüestions que vostè ha esmentat és, precisament, l'esclatxa lingüística, no?, i

en aquest sentit deia que la diferència demogràfica entre el castellà i el català és un risc. Jo crec que hi ha dues formes de veure les coses, no?, des d'aquest punt de vista que aquí hi pot haver un risc, però, jo crec que també hi ha un altre punt de vista que és el que hauríem d'adoptar i és el que precisament les noves tecnologies de la societat de la informació no ofereix riscos, sinó que el que ofereix són oportunitats i són possibilitats. Per tant, aquesta és una possibilitat i una oportunitat que tenim d'incrementar la presència de la nostra llengua i de la nostra cultura a la xarxa.

I en aquest sentit aprofito per, també, felicitar-nos, felicitar-nos encara no perquè no sabem quina serà la decisió de l'entitat aquesta ICANN, que decideix els dominis d'Internet, però de ben segur que en el decurs d'aquesta setmana ha de prendre una decisió respecte si admet o no el domini punt cat, eh?, que permetria identificar en la xarxa aquells continguts que facin referència a la llengua i a la cultura catalanes.

Després, també ha fet esment a les facultats normatives i, concretament, a la Llei de serveis de la societat de la informació. El que no podem fer davant d'una situació, jo diria, no pas de no-competència sinó de buit legal en aquest sentit de societat de la informació, no és lamentar-nos que el Govern de l'Estat ja ha legislat, sinó que, en tot cas, hem de fer el que vostè mateix anunciava, no?, és: si nosaltres creiem que tenim competències per desenvolupar determinats aspectes de la societat de la informació, de la societat del coneixement, el que hem de fer és legislar i, en tot cas, ja serem curiosos que la legislació que surti d'aquest Parlament, doncs, estigui d'acord amb els àmbits competencials corresponents.

Ha esmentat també –ja ens ho va esmentar en la Comissió, en la seva compareixença a la Comissió– la barreira que poden significar els preus d'accés a..., bé, entre cometes «banda ampla», a l'ADSL. La veritat és que és un estàndard que s'ha adoptat amb bastant rapidesa –lògicament, perquè ja hi havien una sèrie d'infraestructures desplegades–, bastant més rapidesa que no pas el cable que, en principi, semblaria el desitjable. No creiem que els preus siguin tampoc una barrera infranquejable. És cert, òbviament, que com més econòmics siguin els preus d'accés en aquesta banda ampla, més facilitats tindran tots els ciutadans d'accedir-hi, no?, però les dades que tenim, i que segur que vostès també tenen, indiquen que, precisament, la penetració en ADSL a Espanya és superior a la penetració en ADSL que hi ha a la resta d'Europa, i això a pesar del preu, no? Per tant, potser el preu tampoc no és un element tan important, encara que, hi insisteixo, òbviament, totes aquelles accions que puguin tenir com a finalitat rebaijar el preu de l'accés a la banda ampla seran benvingudes.

Vostè ens deia que calia també valorar i analitzar el perquè no s'han complert els objectius del pla estratègic «Catalunya en xarxa». Jo li diria, i per això li'n feia esment en la meua primera intervenció, no?, és just reconèixer que hi ha un document que s'anomena «Reflexions sobre la situació de la societat de la informació», i, que, precisament, demà passat farà justament un any que va ser debatut en aquest Parlament, en la Comissió de la Societat de la Informació, que, precisament, el seu objectiu era avaluar quin és l'estat actual de la societat de la informació, avaluar què és el que

havia funcionat i el que no havia funcionat d'aquell pla estratègic, per, a partir d'aquell moment, poder adoptar les mesures adequades, i entenc que aquestes mesures han de ser en forma d'un nou pla estratègic adaptat a les circumstàncies actuals i del moment, a partir d'aquell document.

Per tant, creiem que una part important de la feina està feta i que el que cal ara és revisar aquell document de reflexions perquè, lògicament, ha passat ja un any i les coses canvien, i canvien molt ràpidament, per utilitzar-lo com a base per desenvolupar un nou pla estratègic. Vostè diu que vol que sigui un procés ampli i obert, i entenem que el pla estratègic «Catalunya en xarxa», en el qual van participar moltes persones i moltes entitats, va ser un procés ampli i obert, i el document de les reflexions també va ser un document ampli i obert, i, per tant, creiem i entenem que cal continuar en aquesta línia.

Però, el que convé, sobretot el que convé, és que hi hagi agilitat a l'hora de dictar aquest pla estratègic, aquest nou pla estratègic, per tal que pugui ser un pla estratègic dinàmic. És a dir, no volem, no desitgem un pla estratègic que sigui vàlid per a cobrir un període temporal de deu anys, perquè, passada la meitat del període, ens quedarà antiquat i, per tant, caldrà tornar-lo a renovar. Per tant, cal que sigui un document dinàmic, extraordinàriament dinàmic.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Rodríguez i Serra

Acabo de seguida, senyor president. Simplement, dir-li que, en aquest sentit, anirà la Moció subsegüent en aquesta interpellació, amb l'objectiu, ja que abans es parlava d'infraestructures ferroviàries, no fos el cas que perdem el tren de les noves tecnologies.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per a la rèplica, l'honorable senyor Carles Solà.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, efectivament, la qüestió de l'idioma és un risc i una oportunitat, i així ho he expressat, perquè, efectivament, el caràcter multilingüe de la nostra societat ens dona la possibilitat de ser efectius, especialment efectius, i desenvolupar productes i aplicatius que siguin útils per a altres societats que tinguin una situació equivalent a la nostra –això no ho he dit, ho he dit en alguna altra ocasió. Però sí que també he dit –i ho vaig presentar amb un exemple pràctic– com el català es pot trobar davant de posicions hostils, com era l'exemple que vaig mostrar sobre un DVD del Serengueti –que ja hi ha gent que fa broma i parla de l'efecte Serengueti– eh?, de com el DVD que es comercialitza a l'Estat espanyol ha eliminat el català de l'àudio, cosa que té el... Vull dir que, no, no és un exemple només, sinó que és una

cosa..., estic parlant a nivell de risc, eh?, que pot passar això i passa en més d'una ocasió. Aquest va ser l'exemple concret que vam treure.

Per cert, que la decisió sobre el punt cat, crec que la decisió final no arribarà fins a l'estiu, o sia que ara s'obre el procés de l'estudi, però no, no arribarà.

Completament d'acord respecte que s'ha de legislar, i aquest és un compromís que jo vaig adquirir l'altre dia, de presentar la llei de societat del coneixement, però l'exemple que he tret sobre la LSSI era en el sentit que s'havia utilitzat una espècie de..., no vull utilitzar la paraula «trampa», eh?, però que s'havia fet, posat tota la llei sota la cobertura de les telecomunicacions, quan en realitat els aspectes de continguts són importantíssims, i d'aquí venien moltes de les crítiques que venien de la societat, eh?

També dir, que, clar, que, efectivament, la qüestió del preu no ha impedit l'avanç de l'ADSL, entre altres coses perquè és l'opció única; en altres països la penetració de l'ADSL és més baixa perquè hi ha altres alternatives a l'ADSL. Aquí, en moltes zones del territori, doncs, no hi ha més que l'ADSL, pràcticament. I que, evidentment, doncs, sí que hi ha diferències, aquí sí que la grandària importa perquè l'ADSL també permet arribar a dos megabites, però, dos megabites a Alemanya costen vint euros, mentre que aquí dos-cents cinquanta sis quilobites en costen quaranta-cinc. Per tant, estem parlant d'un factor de vuit vegades en termes directes i si es té en compte la referència d'aquest preu sobre el salari mitjà d'Alemanya o de l'Estat espanyol, la diferència encara augmenta. Per tant, aquí hi ha un problema importantíssim sobre aquest aspecte.

De coses que... Ja he dit que coincideixo moltíssim que s'han de fer..., aquest Pla s'ha de posar en marxa, ha de ser dinàmic, no ha de ser etern i així, per exemple, es veurà en la convocatòria del concurs sobre serveis informàtics a la Generalitat, que no serà un sol paquet d'una única durada, sinó que seran durades variables, de manera que puguem anar assimilant les noves tecnologies, com ara està passant aquests dies, que veiem que cada dia hi ha noves tecnologies, de manera que s'ha d'adoptar una estructura absolutament flexible.

I de qüestions que abans no m'ha donat temps a esmentar pel temps, doncs, sí que li voldria dir que és importantíssima l'acció en formació, aquí hi ha una coincidència absoluta que és aquest Internet a l'aula o la informàtica a l'aula, com se li vulgui dir, és necessari que sigui abordat amb tota seriositat, que aquí els plans d'estudi de la diplomatura de Magisteri és un punt clau per poder donar aquesta formació amb la didàctica dels mètodes digitals, és absolutament necessari, però que aquí també topem amb problemes que vénen d'un altre costat, que és la rigidesa dels plans d'estudi, perquè modificar un pla d'estudi en aquest país costa dos anys, ve constant dos anys de temps. Per tant, és una tasca molt feixuga, molt complicada, i aquí també caldria flexibilitzar aquests aspectes que són col·laterals, són impensables, però que estan dificultant en la pràctica que en les diplomatures de Magisteri o en les llicenciatures de Pedagogia es puguin modificar els plans d'estudi d'una manera important.

El president

Moltes gràcies.

Se suspèn la sessió, que reprendrem aquesta tarda a les quatre.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i cinc minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i la lletrada Sra. Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

El president

Es reprèn la sessió.

— Preguntes

— Preguntes al Consell Executiu (tram. 310-00035/07, 310-00025/07, 310-00063/07 i 310-00042/07) (retirades)

Senyores diputades, senyors diputats, honorables membres del Govern, abans de continuar amb l'ordre del dia es fa avinent que han estat retirades les preguntes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió que figuren amb els números 9 i 11 al dossier de preguntes. S'ha posposat també la pregunta del Grup Parlamentari de Convergència i Unió número 10 a petició del diputat. I s'han retirat també les preguntes número 6 del Grup Parlamentari del Partit Popular i el número 24 del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi també amb aquests números que correspon al dossier de preguntes.

Anem a iniciar les preguntes al president de la Generalitat. (*Remor de veus.*) Perdó. (*Pausa.*) La 10 posposada. Quedarien retirades la 6, la 9, l'11 i la 24 i posposada la 10.

Anem, doncs, a les preguntes al president de la Generalitat.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre el balanç polític dels primers cent dies del Govern (tram. 317-00021/07)

La primera pregunta la formula l'illustre diputat senyor Miquel Iceta i Llorens, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sobre el balanç polític dels primers cent dies de govern. Té la paraula.

El Sr. Iceta i Llorens

Gràcies, president. Molt honorable senyor president de la Generalitat. Ens està tocant de viure temps apassionants, (*remor de veus*) hem pogut viure un canvi a Espanya i un canvi a Catalunya. El canvi a Catalunya primer, llargament esperat després de vint-i-tres anys, i el canvi a Espanya molt desitjat, però en canvi no sembla-

va possible fa tot just uns mesos. Jo crec que tots dos per separat ja són fantàstics en si mateixos, però junts i treballant plegats encara ho són més.

És des d'aquest punt de vista que li volia fer la pregunta sobre com valora els cent dies del seu Govern, que han estat presidits per esdeveniments de tota mena, alguns d'ells molt tumultuosos, i voldríem saber quin és el seu balanç. I precisament fer-ho amb aquest to, i també aprofitant la pregunta per desitjar que el nou Govern que comença a Espanya pugui gaudir d'aquests cent dies per treballar amb rigor que potser el seu Govern desgraciadament no ha tingut.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Sr. Pasqual Maragall i Mira)

Illustre senyor diputat. Jo faig, evidentment, un balanç positiu del que ha succeït en aquests tres mesos primers. Però vull dir-li en què ho fonamento, en què fonamento aquest balanç optimista, jo crec que es pot raonar.

Miri, en primer lloc, en la capacitat que ha demostrat aquest Govern per superar moments crítics que, en fi, no estava previst que s'haguessin de presentar, però es van presentar. Ho he dit i ho torno a repetir, les circumstàncies viscudes han fet que aquest Govern madurés més de pressa, quasi diria que madurés de cop. Això és el que em permet de ser més optimista justament sobre el seu futur.

En segon lloc, l'optimisme es basa que durant aquests primers cent dies s'han encarrilat alguns dels temes fonamentals del nostre programa. Diguem que ens han volgut fer perdre el temps, però que no l'hem perdut. En aquests primers cent dies jo crec que hem guanyat temps per a Catalunya, l'hem guanyat per avançar en la millora del nostre autogovern, perquè hem iniciat el procés de consulta social en relació amb el nou Estatut de Catalunya, un temps guanyat que ens permet pensar que d'aquí a final d'any podrem tenir enllestit el projecte del nou Estatut, esperem.

Hem guanyat temps per donar un nou impuls a l'economia catalana, amb l'acord estratègic per a la internacionalització i la competitivitat de l'economia catalana. I l'hem guanyat per donar més qualitat de vida i més seguretat als ciutadans de Catalunya amb el primer Projecte de llei de la legislatura sobre la millora dels barris, les àrees urbanes i les viles de Catalunya. L'hem guanyat per protegir la nostra costa, cosa que havíem demanat com a país des de feia anys i panys en aprovar els objectius del Pla director del sistema costaner. L'hem guanyat per resoldre el problema de l'habitatge, presentant un pla d'habitatge de Catalunya nou. L'hem guanyat per atendre les necessitats de les famílies i atacar els problemes crònics de la sanitat i l'educació, que són per a nosaltres prioritats. L'hem guanyat per aturar un transvasament, el transvasament de l'Ebre, que no s'havia d'haver plantejat mai.

En definitiva, amb aquestes i altres decisions hem començat a guanyar el futur de Catalunya i crec que el resultat de les eleccions espanyoles no són precisament motiu de pessimisme, no creu? Ni de pessimisme, ni d'excessiva modèstia. Si tan malament haguessin anat les coses a Catalunya, les eleccions generals no haguessin donat aquí els resultats espectaculars que efectivament han donat.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor president.

————— Pregunta al president de la Generalitat sobre les prioritats de l'acció del Govern (tram. 317-00022/07)

La següent pregunta la formula el senyor Josep Huguet i Biosca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, sobre les prioritats de l'acció de Govern. Té la paraula.

El Sr. Huguet i Biosca

Senyor president. Ens trobem en un moment històric difícilment repetible per tal com la llengua catalana sigui reconeguda a la Unió Europea.

Coincidint amb el canvi de majoria al Congrés dels Diputats de Madrid, es reobre, de fet, el procés de negociació i redacció de la nova Constitució europea. Cal aprofitar, doncs, aquest moment per atorgar a la llengua catalana el reconeixement que es mereix pel seu pes al si de la Unió.

La pràctica totalitat d'aquesta cambra i amplis sectors de la societat civil han reclamat amb insistència que les institucions facin alguna cosa en aquest sentit. De fet, el mateix Govern Balear i el Parlament de les Illes Balears va aprovar una moció favorable en aquesta qüestió.

L'acord del Govern d'esquerres i catalanista que mana a Catalunya inclou promoure l'oficialitat de la llengua catalana al conjunt de l'Estat i a la Unió Europea. La promoció, doncs, de l'oficialitat de la llengua a Europa, d'acord amb els tractats de la Unió, correspon al Govern de l'Estat, i és des del Govern espanyol, fos quin fos el seu color polític, que fins ara s'han posat pegues a aquest reconeixement.

En nom del Grup d'Esquerra Republicana, senyor president, amb tota la fermesa, li demanem que aprofiti el moment històric per a la redacció del text de nova Constitució i, per tant, reclami a la presidència, a la nova presidència del Govern de Madrid, que es mogui en aquesta direcció. No tenim cap dubte que els compromisos contrets a Catalunya amb l'Acord per un govern catalanista i de progrés, el senyor president de la Generalitat els defensarà amb tota decisió i fermesa, també davant del Govern espanyol, atès, com deia abans, que el reconeixement del català a Europa depèn només de l'Estat espanyol i de la seva voluntat.

Molt honorable president, en aquest moment històric, doncs, a només uns mesos de l'aprovació del text defi-

nitiu de la Constitució europea, quines accions durà a terme com a president per tal que el Govern de l'Estat afegeixi la llengua catalana en el llistat de llengües recollit a l'article 4.10 del Tractat, pel qual s'institueix una constitució per a Europa. És el moment adequat, és el moment oportú i no es repetirà, una cosa tan simple com afegir la llengua catalana en el llistat de llengües que figuren en la Constitució europea.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Il·lustre diputat, és incòmode haver-lo de contestar d'esquenes, pràcticament, espero que algun dia ho arreglarem això, senyor president, (*remor de veus*) que es pugui fer d'una forma més adequada. És que teníem un president, el president Pujol, que en feia un art d'aquestes giragonses, però, en fi, no tots tenim aquesta virtut.

Setmana rere setmana tinc l'oportunitat d'anar desgranant a la cambra les prioritats de l'acció de govern, i la de la llengua, il·lustre senyor diputat, ho és, és una prioritat de primer ordre, tant en el nivell del coneixement, del seu coneixement i del seu ús social, com en el nivell del reconeixement, el reconeixement internacional i institucional.

Perquè, evidentment, la llengua és la manifestació més evident de la diversitat cultural espanyola i de la diversitat cultural europea. Molta gent aquí i fora d'aquí s'omple la boca en favor de la diversitat biològica i en contra de la reducció de tot a un sol arquetip. D'acord, doncs, aquí tenen una ocasió daurada per practicar la seva dèria que el nostre Govern els puc garantir que comparteix.

El català no és una arma política, és una manifestació de la nostra riquesa i de la nostra pluralitat, i aquesta pluralitat o diversitat ha de tenir també un reflex a les institucions de l'Estat espanyol i a les comunitàries, en els dos nivells.

La llengua catalana és una part del patrimoni lingüístic i cultural europeu, en la mesura que és una llengua parlada per onze milions de ciutadans europeus, és a dir, la setena llengua europea en el seu pes demogràfic. Països com Portugal, possiblement, si no comptem l'altra riba de l'Atlàntic, no hi arribarien. I alhora és la més important de les dites llengües minoritàries. Per tot això, la política lingüística és una aposta central del programa del Govern i es materialitzarà en una colla d'accions de suport a la llengua catalana, un pla.

Volem assolir un llindar d'ús social que garanteixi el futur de la nostra llengua, que és un dret social per a tota la ciutadania, si no ho fem nosaltres, qui ho farà? Compte, no ho volem fer sols, probablement no ens en sortiríem, l'Estat espanyol ha de reconèixer el català com un atot, com una virtut, com una riquesa i no com una pedra a la sabata o un vestigi innecessari, i és fonamental que l'especificitat catalana i la pluralitat lingüística espanyola tingui un clar reflex a Europa.

Necessitem i aconseguirem, il·lustre diputat, la complexitat de les institucions espanyoles i europees per fer efectiu el reconeixement del català a Europa. Aquest reconeixement es concretarà amb mesures per estendre i fomentar-ne l'ús...

El president

Senyor president.

El president de la Generalitat

...acabo, senyor president, en totes les manifestacions i àmbits possibles.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre l'actual situació política a Catalunya (tram. 317-00023/07)

La següent pregunta la formula l'il·lustre senyor Joan Boada i Masoliver en representació del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa sobre l'actual situació política a Catalunya. Té la paraula

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyor Maragall, als voltants de maig es presentarà l'auditoria sobre l'estat en què van quedar les finances de la Generalitat després de vint-i-tres anys de Govern de Convergència i Unió. Però, mentrestant, diversos consellers han anat denunciant la situació financera dels seus departaments, que segons declaracions dels diferents consellers, entre altres el conseller de Relacions Institucionals, deia que era pitjor del que s'esperaven. A nosaltres ens preocupa aquesta situació, situació que ja ha estat denunciada, per exemple, pel conseller en cap des de Presidència, que deia que el 35 per cent del pressupost estava compromès amb convenis signats, en bona part en període electoral, i alguns d'ells posteriorment, abans de prendre possessió el nou Govern.

A més a més, també ens explicava que entre el 30 de setembre de 2003, abans de les eleccions convocades fins a l'11 de novembre, en aquest petit període, doncs, Presidència va firmar diversos convenis amb entitats, algunes de les quals, segons el conseller en cap, tenen color ideològic i polític molt clar.

A Justícia el dèficit està xifrat en 130 milions d'euros, el 30 per cent del pressupost, no?, i la Ciutat Judicial sembla ser que s'acabarà de pagar d'aquí a trenta-quatre anys, amb molts interessos i la despesa pujarà més de 1.000 milions, cinc vegades més del cost actual.

A Política Territorial, el mateix conseller també ha explicat que el pressupost està hipotecat fins al 2038, o l'Agència Catalana de l'Aigua, amb un endeutament de 800 milions d'euros i amb compromisos pressupostaris fins al 2006. I, últimament també ens hem assaben-

tat, ja ha sortit en els mitjans de comunicació, que a Treball han detectat irregularitats en setze entitats o centres col·laboradors del Servei Català de Col·locació, o per fi sabrem la quantitat d'assessor i personal eventual, allò que tant tenia guardat el senyor Mas, en càrrecs eventuais que representaven una despesa mínima bruta de més de 10 milions d'euros.

Senyor Maragall, què en pensa d'aquesta situació i quin missatge pot donar als ciutadans davant d'aquesta important hipoteca que ha deixat el Govern anterior.

Gràcies. (*Forta remor de veus.*)

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Il·lustre diputat, com vostè sap molt bé l'Acord pel Govern d'esquerres català especifica una colla de mesures i de compromisos pel que fa en general a la regeneració democràtica, la transparència en la gestió pública, i el control efectiu dels poder públics sobre la despesa i la lluita contra la corrupció.

La nostra valoració és que el compromís de l'anterior Govern era, per dir-ho d'alguna manera, hi era, però era feble, per aquest motiu el conseller Carretero va prometre, d'entrada, en la seva compareixença del mes de febrer, l'informe de tots els assessors i càrrecs eventuais contractats pel Govern de Convergència i Unió en l'anterior legislatura.

Aquest informe va ser presentat aquest passat dilluns i revela que en total els assessors i eventuais de l'anterior Govern sumaven 227 posicions, i suposaven una despesa bruta anual d'almenys 10,27 milions d'euros. A aquest fet... (*remor de veus*), més, més diuen allí, ja ho mirarem millor, doncs. A aquest fet li hem de sumar que l'anterior Govern va comprometre –i això potser, senyor conseller, senyor diputat és el més important–, va comprometre una part significativa del pressupost per a aquesta legislatura. Per exemple, en el cas de l'ACA hi ha compromisos que van més enllà de les anualitats previstes per als anys 2004, 2005 i els dos terços de l'any 2006. Això no s'adiu amb una forma de governar escrupolosament responsable.

El nou Govern ara té una altra manera d'entendre què vol dir governar en aquest sentit, el nou Govern ja ha fet públiques les relacions contractuals i retributives del personal, inclòs l'eventual, al servei directe de l'Administració de la Generalitat, dels seus organismes vinculats i de les empreses, i es pot consultar aquesta informació a la pàgina web del Departament de Governació, senyor diputat.

El Govern ja ha reduït significativament el nombre d'alts càrrecs, entorn d'un 20 per cent, i d'eventuals, però també es compromet a tirar endavant una sèrie d'altres mesures en pro d'una millor transparència i d'un millor control dels poders públics, com són la reforma de la Llei 6/1984, de la Sindicatura de Comptes, que ja té president, o l'establiment de criteris formals en les convocatòries destinades a la contractació d'obres i serveis així com en la concessió de subvencions.

Reitero que aquest és un compromís explícit, senyor diputat, en l'Acord de govern...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...i acabo-, però que sobretot és un compromís ètic i de responsabilitat democràtica.

El president

Gràcies.

————— Pregunta al president de la Generalitat sobre el balanç dels primers cent dies del Govern (tram. 317-00024/07)

Passem a la següent pregunta, que formula l'honorable senyor Artur Mas i Gavarró, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, sobre el balanç dels primers cent dies de govern. Té la paraula.

El Sr. Artur Mas i Gavarró

Gràcies, senyor president. Nosaltres, sentint-ho molt, no podem ser tan complaents ni podem considerar que aquests cent dies hagin estat tan fantàstics com deia el Grup socialista. De tota manera, crec que podem ser crítics, i de fet ho som, sobre aquests cent dies. Si ho haguéssim de mirar en termes escolars, aquest primer trimestre, aquesta primera avaluació, nosaltres no els l'aprovaríem. Val a dir que segurament tenen circumstàncies atenuants; es pot dir que no han tingut precisament una mar molt calmada. Això ho podem acceptar.

De tota manera, més enllà d'això, m'agradaria subratllar un fet positiu, que és que en aquest Parlament, i he de dir que per impuls bàsicament també de Convergència i Unió i d'altres, s'ha constituït la Ponència del nou Estatut d'autonomia. Vostè... (*Remor de veus.*) Vostè ha dit en diferents ocasions que calien canvis constitucionals. Feia unes declaracions recentment dient que havíem de fer una cosa raonable i responsable. No sé si això vol dir que ja estem preparant el que pot succeir des del punt de vista del nivell que ha de tenir el nou Estatut. El PSOE acaba de dir, amb veus bastant autoritzades, que de canvis constitucionals cap ni un, excepte el tema del Senat. Consellers del seu Govern ahir deien que calia anar tan lluny com calgués. El Partit Socialista ahir mateix també deia que màxim una relectura de la Constitució.

Creiem, senyor Maragall, que seria el moment en què vostè unifiqués doctrina. I, per tant, li demanem quines garanties tenim sobre el procés que ara s'inicia en aquesta nova etapa, i especialment quin és l'abast de la reforma estatutària o del nou Estatut que plantejarem en aquest Parlament d'acord amb el seu criteri com a president de la Generalitat.

El president

Gràcies, honorable diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Bé, la veritat és que la seva pregunta es referia als cent dies... (*Remor de veus.*) No, no..., i que hi ha una altra pregunta referida justament a l'Estatut, de manera que, en fi, jo pensava que la pregunta del senyor Piqué la contestaria per aquí, però ja li començo a contestar sobre el primer, i, en tot cas, si vostè acaba la seva qüestió, doncs, acabarem d'esbrinar-ho, no?

Han estat, aquests dies, aquests cent dies, realment apassionants, i no només perquè hem posat en marxa l'Estatut, que l'hi hem posat, i jo crec que, com he dit abans, efectivament a finals d'any estarem en condicions de tenir el projecte, crec.

Jo crec que, a més de fer això, evidentment vostè ha dit: «Home, ha estat tot plegat una mica mogut o remogut», i ens perdonava per això. Escolti, moltes gràcies, però vostès també van mirar de remoure una mica l'aigua, de manera que, en fi, molt agraït per les seves paraules, i si les hagués pronunciat fa un parell de mesos hauria anat molt millor. I, per altra banda, vostès no són els professors, no són vostès qui ens han d'aprovar. Vostès han de perdre el costum de pensar que són no només qui mana, sinó qui jutja; és el poble qui jutjarà.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

Té la paraula l'honorable senyor Artur Mas.

El Sr. Artur Mas i Gavarró

Bé, senyor Maragall, constato dues coses: primer, que no ha contestat, no sé si perquè no pot o perquè encara no ha volgut; segon, en dos mesos Convergència i Unió, en moments de crisi, li ha fet més ofertes de col·laboració a vostè que vostè, en quatre anys des de l'oposició, al Govern de Convergència i Unió.

(*Remor de veus.*)

I després deixi'm dir-li una última cosa –deixi'm dir-li una última cosa. Senyor Maragall, no defraudem, ara és l'hora de no defraudar. Tots plegats –tots plegats– hem aixecat moltes expectatives; tots plegats –jo també, Convergència i Unió també– hem assumit molts compromisos. No és el moment de posar aigua al vi en el tema del nou Estatut i espero que no ho farem. Sabíem que amb un govern del Partit Popular era gairebé impossible plantejar expectatives ambicioses; ara no sabem exactament què pot passar amb un govern del PSOE, però el que sí que sabem és una cosa: que, més enllà del que pugui passar, el que ara cal, sobretot, és que es compleixi escrupolosament la paraula donada...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Artur Mas i Gavarró

...és l'hora de no defraudar i de complir la paraula donada per part de tothom.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Té la paraula el senyor president.

El president de la Generalitat

Sense cap mena d'acritud, honorable senyor Mas, sense cap mena d'acritud, vostè diu que han fet més ofertes, en poques setmanes, potser, que nosaltres en quatre anys. Segurament, no? N'estic segur, perquè nosaltres d'ofertes no n'hem fet mai, d'ofertes. A nosaltres, el que ens va tocar de fer va ser exigències, no? Vostès estaven governant, portaven vint i..., vint anys governant, o quasi vint anys, es van pensar que això era de per vida, van baixar una mica la guàrdia, van aconseguir... Van fer una cosa que, en fi, que els la torno a criticar: no van complir l'Estatut, perquè van permetre fer que es formés aquí un govern sobre la base d'una majoria que derivava no del percentatge proporcional de vots, sinó d'uns escons que l'Estatut... (*remor de veus*) –perdoneu!–, que l'Estatut no preveu quan l'Estatut diu que el sistema electoral d'aquesta cambra i d'aquest país és un sistema electoral proporcional. I no ho va ser i no ho és.

De manera que, des de la legalitat, la legitimitat que ens dóna la gran victòria de les esquerres –74-61 diputats, no s'havia vist mai des de l'any 84 una majoria tan gran–, nosaltres tirarem endavant l'Estatut, efectivament. I l'hi tirarem, honorable senyor, amb el seu ajut; l'hi tirarem amb el seu ajut (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) perquè pensem que això ens donarà una força molt, molt, molt i molt important a Catalunya...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...que no havíem tingut mai fins ara, és cert. No els podem demanar a vostès que haguessin obtingut una força que no haguéssim pogut sumar; aquesta vegada la tenim i l'Estatut que volem, que vol Catalunya, el tindrem.

El president

Gràcies.

————— Pregunta al president de la Generalitat sobre els criteris que el Govern té previst adoptar per a la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 317-00025/07)

La següent pregunta, la formula l'excel·lentíssim senyor Josep Piqué i Camps, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, sobre els criteris que el Govern té previst adoptar per a la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Té la paraula.

El Sr. Piqué i Camps

Gràcies, senyor president. Queda formulada amb els termes que ha expressat el senyor president del Parlament.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Bé, sap, l'excel·lentíssim senyor Piqué, com he expressat reiteradament, que el Govern impulsarà la reforma de l'Estatut amb el màxim consens polític i social. Volem que sigui l'Estatut de tots els ciutadans de Catalunya.

Aquesta és la nostra intenció, senyor Piqué.

El president

Gràcies, senyor president. Té la paraula l'excel·lentíssim senyor Piqué.

El Sr. Piqué i Camps

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyor president de la Generalitat. Jo celebri aquestes paraules, però demanaria coherència i consistència respecte a les afirmacions que es fan i després els comportaments polítics de tots plegats, no?

I li vull recordar una cosa que en el debat d'investidura vàrem tenir ocasió de discutir, i és que en els acords del seu Govern, això que se'n diu els acords del tripartit, hi ha una declaració explícita que s'intentarà evitar acords amb el Partit Popular, que intentaran evitar. I jo crec que això és absolutament contradictori amb el que vostè acaba d'expressar i, per tant, li demano que em digui si està d'acord amb el que acaba de dir o mantenen les posicions explicitades en l'Acord del tripartit.

Miri, nosaltres estem disposats a escoltar i a dialogar, però també ho volem fer amb tota la seriositat necessària. Les institucions han d'estar al marge de les majories polítiques conjunturals, i el que no pot ser és que canviem les institucions en funció d'una majoria que hi pugui haver en aquest Parlament o d'una majoria que hi pugui haver en el Congrés dels Diputats.

L'any 78 ens vàrem posar d'acord que les institucions estaven al servei de tothom i que l'alternança havia d'estar dins del marc de les institucions i no a l'inrevés, perquè si obríssim aquesta dinàmica, al final resultaria que, cada vegada que hi hagués una majoria alternativa, faria les institucions que tinguessin per convenient. I em sembla que això no és bo. Per tant, jo aquesta apel·lació al consens la celebri, però li demano que siguem coherents i que actuem en conseqüència.

I a partir d'aquí, també li demano a la pregunta una altra cosa. Nosaltres estem disposats a treballar i a discutir seriosament, però ens agradaria saber a què atènim-nos. I jo he sentit aquests dies contradiccions molt brutals dins del seu Govern, dins del tripartit, respecte a les forces polítiques que el conformen, respecte a quina és la posició respecte a quina ha de ser la reforma de l'Estatut.

He sentit contradiccions dins del mateix Partit dels Socialistes de Catalunya i he sentit contradiccions entre el Partit dels Socialistes de Catalunya i el Partit Socialista Obrer Espanyol. I ara vostès han de ser conscients que tenen un problema: la culpa ja no serà del Partit Popular, sinó que ara a Espanya hi ha un altre go-

vern, que és del Partit Socialista i que segurament vostès hauran de tenir en compte. I no m'agradaria assistir –no m'agradaria assistir, i acabo, senyor president– a l'espectacle de veure com des del tripartit i des de les forces del tripartit es plantegen unes coses al matí i al final resulta que alguns dels membres del tripartit s'han de manifestar al carrer en contra, a la tarda, de les decisions que es defensen al matí.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor president.

El president de la Generalitat

Estigui tranquil, excel·lentíssim senyor Piqué, estigui tranquil, perquè de contradiccions en sentirà, en seguirà sentint. Sap per què? Perquè som tres partits, i en aquest país potser no hi ha massa tradició de governs de coalició. Jo sí que la tinc, perquè he governat l'Ajuntament de Barcelona; el vaig presidir, vaig tenir l'honor de presidir-lo durant quinze anys, i sempre vaig tenir un tripartit, que diuen vostès, mai en van dir tripartit, però ho era, exactament igual, les mateixes forces polítiques que ara són assegudes aquí i que governen Catalunya.

Estigui tranquil perquè les opinions diverses no són incompatibles, ni molt menys, amb la claredat en la decisió del Govern i amb l'absolut, el religiós quasi diria, respecte total que tots els membres del Govern tenen al resultat de les seves deliberacions, que, per altra banda, no són públiques. De manera que en el Parlament es poden expressar totes les opinions, cada parlamentari fins i tot pot tenir la seva, i és lògic que la tingui, vostè... Hem viscut uns anys en què això no era així perquè ens havíem acostumat que en aquest país el Govern sempre tenia el mateix color, la mateixa cara i quasi diria el mateix criteri. Jo diria que probablement el Govern de Convergència i Unió..., no sé si tenia debat a dintre, però semblava com si no n'hi hagués. El debat hi ha de ser, però ha de ser discret.

Sobre el tema de l'Estatut, miri, nosaltres..., i no, li contesto la pregunta que ha fet al principi: no pactar, diu. Vostè ens diu que nosaltres vam dir que no pactaríem amb el PP: no pactarem amb el PP, cap dels grups aquí presents –no dic en el futur, no se sap mai–, en la governació del país. És aquesta la qüestió, vull que quedi clar. Sí que voldríem pactar l'Estatut i en el seu dia, si cal, la Constitució.

Però sàpiga una cosa: l'Estatut no es fa per canviar la Constitució, ni es fa per no canviar-la. No faci cas de les veus que diuen que volem canviar la Constitució perquè sí. Per descomptat que volem canviar algunes coses, però l'Estatut no es va fer, no es fa per canviar la Constitució; serà justament al revés, seran les Corts espanyoles les que hauran de veure, primer, si cal canviar-la, o no (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), perquè l'Estatut vagi endavant...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

I dos –i acabo–, si hi ha voluntat de canviar-la en aquest punt, seran les Corts espanyoles.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Passem a les preguntes al Govern.

————— Pregunta al Consell Executiu sobre el balanç de la readmissió a la carrera en l'àmbit de la funció pública dels alts càrrecs de l'anterior Govern (tram. 310-00044/07) (retirada)

Atès que la pregunta 6 ha estat retirada, formulariem la pregunta número 7; per fer-ho... (*El Sr. Camps i Rovira demana per parlar.*) Perdó, senyor Camps...

El Sr. Camps i Rovira

Senyor president, no recordo si havia anotat que la pregunta 13 estava retirada...

El president

Perdó...

El Sr. Camps i Rovira

La pregunta 13. Crec que no l'ha citada.

El president

No, no ho tenia.

El Sr. Camps i Rovira

Doncs, hem quedat amb el conseller, amb l'honorable conseller, que la retiràvem.

El president

Li ho agraeixo.

————— Pregunta al Consell Executiu sobre els propòsits del Departament de Medi Ambient i Habitatge quant al foment de la mobilitat sostenible (tram. 310-00068/07)

Així, doncs, passem a la pregunta número 7, que formula la il·lustre senyora Bet Font i Montanyà, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, sobre els propòsits del Departament de Medi Ambient i Habitatge quant al foment de la mobilitat sostenible. Té la paraula.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, la setmana passada vam poder substanciar una interpellació sobre canvi climàtic en la qual un dels aspectes que vam enumerar era que el transport en aquests moments, per transport de persones i de mercaderies, és un dels percentatges més elevats d'emissions de CO₂.

Avui hem fet una declaració institucional d'adhesió a la IV Setmana de la Seguretat Viària, declarada per les Nacions Unides, que, entre altres coses, doncs, tracta sobre la quantitat d'accidents que ens trobem constantment a les nostres carreteres. A més a més, és molt habitual sentir en els mitjans de comunicació o patir en pròpia pell els col·lapses que es produeixen a les carreteres amb la pèrdua d'hores que això suposa, amb repercussions, per tant, econòmiques, o també pèrdua d'hores, per què no?, de la disponibilitat ja escassa de què disposem les persones per al nostre lleure o per la nostra vida personal i familiar. Patim, a més a més, conflictes en el territori per l'impacte d'algunes infraestructures.

Són diversos..., són diversos, doncs, els elements que ens exigeixen, entenem nosaltres, un canvi urgent en el nostre model de mobilitat, per raons socials -les morts o les persones ferides, doncs, són una raó social suficient-, per raons ambientals, per raons econòmiques.

I per a aquest canvi de model entenem que es requereixen dos tipus d'actuacions: les actuacions decidides del Govern pel que fa a prioritzar inversions relacionades amb el transport públic, més que no pas, doncs, per a construcció de més i més carreteres, que en alguns casos també són necessàries; però cal una altra actuació, que és basar el canvi de model també a anar a buscar la complicitat de les persones, els ciutadans i les ciutadanes de vegades podem triar entre un tipus de desplaçament més sostenible que un altre i no ho fem. És evident que d'altres vegades no podem triar, i aquí cal fer alguna actuació, però hi ha qui sí que pot triar i no ho fa. Entenem que a les zones on sí que hi ha l'opció de triar és imprescindible accions de sensibilització, per potenciar precisament l'ús del transport públic, anar a peu, anar amb bicicleta. Ens agradaria saber què pensen fer en aquest sentit des del seu Departament i des del Govern.

I, precisament, ja que parlava de l'ús de la bicicleta, i per acabar, tenint en compte que després no tornaré a intervenir, aprofito per dir-li, i em sembla que ja en té alguna constància, que aquí, al Parlament, existeix l'intergrup de suport a la bicicleta...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Font i Montanya

...que tracta precisament d'aquest aspecte.

Moltes gràcies.

El president

L'honorable conseller de Medi Ambient té la paraula.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge (Sr. Salvador Milà i Solsona)

Gràcies, senyor president. En efecte, com ha assenyalat la senyora diputada, l'emissió de gasos d'efecte hivernacle està també molt vinculada al transport. A partir de l'any..., és a dir, en uns vuit anys, haurem de començar també a pagar la part proporcional de l'emis-

sió d'efectes..., que procedeixi del transport públic. És per això que des de Medi Ambient participarem de forma interdepartamental amb els departaments de Política Territorial i Obres Públiques i Indústria en la redefinició del Pla de mobilitat, que en el pacte de govern es contempla com una redefinició amb criteris de sostenibilitat i de foment del transport públic, i de redefinició de les infraestructures a partir d'aquest criteri, com ja s'ha posat de manifest en alguns dels plans que s'han posat a informació pública.

L'altra línia en què volem incidir és la col·laboració institucional amb la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura, fugint de la idea de només el Dia sense Cotxes, per fomentar tot el que són les polítiques d'ús de modes de transport col·lectiu menys contaminant, i de promoció de l'ús responsable del vehicle. En aquesta Comissió, que està formada no només per la Generalitat sinó per administracions locals, hi tindrem una participació activa.

El tercer eix és, efectivament, col·laborar amb la comissió interparlamentària de foment de l'ús de la bicicleta amb l'objectiu de coordinar les polítiques de la Generalitat amb els ajuntaments i les administracions, i sobretot amb moltes organitzacions no governamentals que impulsen aquestes polítiques.

I el quart eix és acords amb el sector de la logística, amb la relació a l'Institut Català de Logística, que farem actuacions de foment de sistemes de gestió ambiental, de bones pràctiques, i participarem aquest any en el Saló Internacional de la Logística amb un estand específic i una jornada que girarà, precisament, entorn els avenços amb relació a la regeneració d'olis minerals, usos de biocombustibles i altres actuacions mediambientals que des del sector de la logística es poden realitzar en aquest sentit.

El president

Gràcies, honorable conseller.

————— Pregunta al Consell Executiu sobre la previsió que té el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per al pagament dels ajuts previstos en el Pla de recuperació de les oliveres (tram. 310-00108/07)

La següent pregunta la formula l'illustre senyor Miquel Àngel Estradé i Palau, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, sobre la previsió que té el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per al pagament dels ajuts previstos en el Pla de recuperació de les oliveres. Té la paraula.

El Sr. Estradé i Palau

Molt bona tarda. Senyor president, la meua pregunta va adreçada, com vostè ha dit, a l'honorable conseller d'Agricultura, i fa referència a les devastadores glaçades de l'any 2001, que van afectar d'una forma molt seriosa els oliveres, les plantacions d'oliveres de les Garrigues i també d'altres comarques, però sobretot de les Garrigues. Doncs, realment els danys són incalculables, perquè van afectar arbres centenaris, i, doncs, en

aquest moment hi ha previst un pla plurianual de subvencions per tal que mentre els nous arbres que s'han plantat, o els arbres que es van haver de tallar arran de soca no tornin a brostar, els pagesos, els titulars de les explotacions, puguin tenir garantits uns ingressos mínims, que els permetin seguir dedicant-se a la seva tasca.

Llavors, la meua pregunta al conseller té tres parts. La primera és si el pla aquest de subvencions està homologat o no per la Comunitat Econòmica Europea, perquè com que Brussel·les també ha de participar en el finançament, segons tenim entès no està encara homologat. També si hi ha dotació pressupostària, perquè en aquestes qüestions es van fer moltes promeses per part del Govern de Convergència i Unió, dient que es podien fer els pagaments de forma immediata, i nosaltres creiem que no. Però en tot cas hauria de ser el conseller, que ens ho aclarís.

I, per últim, doncs, ens agradaria saber, també, quan es podran començar a fer efectius aquests pagaments, perquè nosaltres entenem que no es poden demorar, perquè hi ha en joc la pervivència de moltes explotacions familiars agràries.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller d'Agricultura.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (Sr. Antoni Siurana i Zaragoza)

Moltes gràcies, senyor president. De fet, n'hi ha una altra semblant, la 24, però no sé si es poden acumular, aquestes, avui, no? (*Veus de fons.*) La 24 no hi entra.

Senyor diputat, sí, és cert. Arran de les gelades del 2001 es va establir un pla de xoc que va permetre una ràpida actuació per recuperar les oliveres afectades. Aquest pla de xoc és l'Ordre 251, del 9 de juliol del 2002, i el DARP va establir un pla que venia a cobrir els costos del primer any, d'aquestes explotacions agrícoles que, com diu vostè, van afectar oliveres centenàries i altres que eren recentment plantades, però que eren una mica l'esperança de les Garrigues a tindre nova producció d'oli. Aquests ajuts es varen finançar a través d'un préstec de l'ICCA per un import de 15 i 45 milions d'euros, aprovat per la Comissió del Govern per a Assumptes Econòmics el 16 de juliol del 2002, i es va acordar el cofinançament amb el Ministeri, amb un 50 per cent. El MAPA hi aportava 7,7 milions. Finalment, el cost del pla de xoc va superar en 2,8 milions d'euros les previsions inicials, import que hi va haver de fer i hi ha hagut de fer front el Govern de la Generalitat sense la col·laboració del MAPA.

Posteriorment al pla de xoc, s'establí una negociació, uns ajuts destinats a cobrir els costos de recuperació dels següents anys, no?, i l'Ordre 320/2003, de l'11 de juliol, ho va aprovar. L'anterior Govern no va fer cap reserva de cap partida pressupostària per poder fer front a aquests ajuts, ni va aconseguir que el MAPA s'hi involucrés. Com vostè ha dit, s'inicià el tràmit davant de la Comissió Europea d'autorització per poder atorgar aquests ajuts, ja que necessitem el seu permís. Aques-

ta autorització resta encara ara pendent, però ja s'han fet les gestions perquè l'autorització no tingui dificultats.

El DARP ha exposat al sector la precària situació pressupostària amb què va deixar l'anterior Govern aquesta partida, i des del primer moment ha iniciat els tràmits per aconseguir el crèdit suficient per fer front a aquesta convocatòria d'ajuts que havien creat expectació als oliverers. El pla d'ajuts aquest vol garantir la recuperació...

El president

Honorable conseller...

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

...del potencial, excepte en aquells casos que no hi havia producció d'oli, i aconseguir el crèdit suficient per a fer efectius aquests diners immediatament. Abans de l'estiu es pagaran.

El president

Gràcies. Vol repreguntar, el senyor diputat?

El Sr. Estradé i Palau

Amb la resposta del conseller, doncs, ja em dono per satisfet, perquè ha sigut perfectament aclaridora.

El president

Gràcies, senyor diputat.

———— Preguntes al Consell Executiu acumulades relatives a un col·lector del municipi de Ripoll (tram. 310-00046/07 i 310-00047/07)

Passem, doncs, a la pregunta número 14, que formula l'il·lustre senyor Eudald Casadesús i Barceló, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, sobre la situació administrativa del projecte constructiu del col·lector en alta d'aigües residuals dels polígons industrials Pintors sud i Mas d'en Bosc al municipi de Ripoll.

El Sr. Casadesús i Barceló

Sí, per dir que acumularia la número 14 i la número 15.

El president

Doncs acumulem la 14 i la 15.

El Sr. Casadesús i Barceló

Bé, una de les actuacions més rellevants de l'Ajuntament de Ripoll, en el període dels darrers anys, ha estat la urbanització, des de l'any 97, i per fases, dels polígons industrials de Mas d'en Bosc, de promoció municipal, i Pintors nord, de promoció privada, aquest últim pel sistema de cooperació. Això ha permès que en aquest període s'hagin ubicat en aquells polígons setanta empreses, amb la creació de més de tres-cents llocs de treball nous. Així mateix, amb aquesta promoció de sòl industrial, s'ha aconseguit retenir algunes empreses

que de no existir aquests polígons haurien optat per fer les seves ampliacions en altres comarques. Paral·lelament, es va negociar amb la Junta de Sanejament, primer, i l'Agència Catalana de l'Aigua, després, la perllongació del col·lector en alta d'aigües residuals del Ter, que acabava al polígon d'Estamariu, fins al pont dels Pintors. Amb data 20 del V del 2003, en el *Diari Oficial de la Generalitat* 3887 es publica l'aprovació del projecte constructiu de l'esmentat col·lector en alta, no?

És per això que m'agradaria conèixer, honorable conseller, en quina situació es troba, des d'un punt de vista administratiu, el projecte constructiu del col·lector en alta d'aigües residuals del polígon industrial Pintors sud i Mas d'en Bosc, quines són les finques que cal expropiar per poder procedir a la construcció de l'esmentat col·lector, si pot ser, doncs, quantes i en quin temps està previst, i, en definitiva, quin és el capteniment del Govern pel que fa al col·lector en alta dels polígons industrials abans esmentats.

El president

Gràcies, il·lustre senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Sí, gràcies, senyor president. Senyor diputat, les actuacions al col·lector a què vostè es refereix estan actualment incloses en el concurs de concessió del Programa de sanejament d'aigües residuals del Ter, Daró. Aquesta actuació està actualment en fase executiva, havent-se adjudicat el concurs d'obres, i resta només pendent de formalització, el contracte de concessió. La nostra voluntat és que, tan bon punt s'hagi signat el contracte, s'avanci en la tramitació de les expropiacions dels terrenys a què vostè es refereix, i en aquest cas, si ho obtinguéssim, es podrien iniciar les obres abans de final d'any.

Pel que fa a les finques, són sis finques, totes elles dins del polígon Pintors nord, i les quatre restants a Pintors sud. Els titulars, si és que vostè em pregunta noms, encara que ho trobo..., crec que s'ha de respectar la intimitat de les persones. Però sí que no tenim encara, en aquest moment, el cost de les expropiacions. És cert que l'oposició d'una de les empreses importants que es va posicionar en contra de la possibilitat d'arribar a un acord ha estat retardant l'evolució del projecte, i el Departament procedirà a requerir, doncs, el corresponent full d'apreujament.

De totes maneres, també li vull dir, per la seva relació amb el municipi, prou coneguda, que hauríem d'anar aprenent com a norma que, quan es planifica un nou polígon industrial, els costos dels col·lectors de les aigües residuals fins a les depuradores, o com a mínim fins als col·lectors generals, s'han d'incloure entre els costos d'urbanització ordinaris. No és gaire normal que l'ACA hagi d'assumir costos que per Llei d'urbanisme corresponen assumir, com qualsevol altre cost d'urbanització, a la mateixa obra. Si no, ens porta a situacions com aquestes que comencen a treballar polígons, amb la bona finalitat que vostè ha referit, però que en definitiva no tenen totes les infraestructures preparades,

cosa que resulta realment incomprendible. L'actitud del Departament i de l'ACA serà, ara, per a tothom, demanar que els costos de col·lectors i de subministraments al servei de polígons determinats, formin part dels costos d'urbanització i vagin per quotes d'urbanització, com qualsevol altra obra al servei d'un polígon.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller. Té la paraula el senyor diputat.

El Sr. Casadesús i Barceló

Sí, gràcies, senyor president. Senyor conseller, li agraeixo molt la seva resposta, i en un doble sentit. D'una banda, doncs, perquè em confirma que podria ser que a finals d'any aquestes obres tan importants s'iniciessin, però, d'altra banda, la seva resposta em va molt bé per a la continuació de la meua exposició. Perquè, per cert, vostè, en la roda de premsa posterior a la visita que va fer a l'Ajuntament de Ripoll el mes de febrer, va comentar, com ara, doncs, també ha dit, que no entenia com s'havia permès fer uns polígons industrials sense preveure els col·lectors que haurien d'estar connectats a la depuradora. En el mateix sentit es va pronunciar, precisament, la regidora de Medi Ambient, d'Iniciativa per Catalunya Verds, de l'Ajuntament de Ripoll. Per tant, jo, aprofitant, doncs, que puc preguntar, doncs, m'agradaria explicar-li una mica els fets per al seu coneixement.

En primer lloc, els ajuntaments, i vostè com a exregidor ho coneix prou bé, tenen els pressupostos molt primers. I, a més d'intentar administrar amb rigor i eficiència i eficàcia els recursos que tenen, han d'anar-ne a buscar a on sigui i, en el cas que ens ocupa, a la Junta de Sanejament i de l'ACA, després. Estic segur que, malgrat l'afirmació que vostè ha fet aquí, es trobarà molts alcaldes que li vindran a demanar el mateix que nosaltres demanàvem.

D'altra banda, perquè l'Ajuntament de Ripoll, en aquesta època de Convergència i Unió, volia fer bé les coses, i la proposta d'actuació de la Junta de Residus, primer, i de l'ACA, després, no la veien bé. Això va fer que la negociació s'allargués molt més del que s'havia previst.

I en tercer lloc, i com a raó més important, i vostè, honorable conseller, ho sap, perquè coneix bé el Ripollès, no ens podíem permetre perdre un cicle econòmic positiu, com havia passat sempre amb anteriors equips municipals, per cert, d'esquerres i catalanistes. Les dades que he donat abans avalen les meves paraules, les setanta empreses, els tres-cents llocs de treball i aquelles empreses que hem evitat que sortissin de la comarca del Ripollès.

Per tant, la conclusió que jo he de fer, honorable conseller, és que, probablement, d'haver-hi hagut un altre govern a l'Ajuntament, en aquells moments, com el que hi ha ara, catalanista i d'esquerres, per exemple, avui no es podria parlar d'aquestes setanta empreses que s'han ubicat aquí, d'aquests tres-cents llocs de treball, i d'aquestes empreses que no van haver de marxar de Ripoll. Afortunadament, en aquell període hi havia

un equip de govern de Convergència i Unió, és a dir, nacionalista, integrador i de progrés.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Senyor diputat, les coses només es poden fer d'una manera: bé, perquè les coses que no es fan bé no tenen futur, com aquests polígons que al final acaben d'haver de pagar justos per pecadors i haver de pagar, tot el poble de Catalunya, tot el poble de Ripoll, unes obres que estan al servei d'un polígon.

Nosaltres no fem judicis d'intencions sobre què hauria fet un govern o què hauria fet un altre. Simplement dic, per a avis de navegants i per a avis de tots, eh?, de tots els regidors i de tots els alcaldes, que la situació que polítiques com aquesta, que vostè explica que ha portat l'ACA, fan que a partir d'ara no podem complir ni amb obligacions mínimes i obligatòries legals perquè s'han esmerçat els diners en coses que no ens corresponien. Potser, sent sensibles a aquestes necessitats tan peremptòries de tots els ajuntaments, no es va abordar el que havia de ser una veritable política de finançament d'infraestructures. Creiem que per responsabilitat –i miri que em sap greu dir-ho, perquè efectivament vinc del món local i estimo molt el Ripollès, i Ripoll, com vostè sap–, malgrat tot, haig de dir aquesta cosa, i ho haig de dir perquè és la veritat: a partir d'ara hauré d'aplicar rigorosament els criteris de cofinançament de la legislació d'aigües que vostès varen tramitar i que tots vàrem aprovar. I per tant altra actuació no té cap explicació.

Les obres tenen la perfecta legitimitat dels ajuntaments per a fer els seus projectes d'urbanització, per a fer els seus projectes d'expropiació, per a poder tirar endavant les infraestructures i per a tenir la col·laboració que calgui per part del Departament i per part de l'ACA. El que no podem fer és assumir càrregues que no ens corresponen i que sobretot, en definitiva, acaben anant en benefici –molt legítim però en tot cas no legal– d'unes empreses determinades en contra del patrimoni de tots els catalans.

Gràcies.

El president

Gràcies, honorable conseller.

————— Pregunta al Consell Executiu sobre la modificació de la normativa de matriculació d'alumnes en les escoles públiques i les concertades (tram. 310-00043/07)

Reprenem la pregunta número 12. Recuperem la pregunta número 12, que havíem saltat –li demano excuses, senyora diputada–, i que la formula l'honorable senyora Irene Rigau, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, sobre la modificació de la normativa de

matriculació d'alumnes en les escoles públiques i les concertades. Té la paraula.

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. Senyora consellera, l'any 2003, ara fa un any, del 15 de març al 30 de març es va obrir el període de matriculació a les escoles. Ara estem al 31 i la publicació de la norma encara no ha aparegut. Per això li hem de preguntar, d'una banda, quina és la causa d'aquest retard que tant preocupa les famílies i els centres? I, per altra part, preguntar-li, també, en quin DOGC s'ha publicat aquest nou decret que ahir sortia anunciat amb els cent dies de Govern i les cent decisions? Perquè s'anunciava nou decret de matriculació, i tota persona que hi estava interessada, en veure-ho, devia pensar que ja li havia passat el termini. I per altra part, també, en un altre punt s'afegeix: «Decretades la creació d'oficines d'escolarització.» En quin DOGC i quin dia s'han publicat aquestes normes que tant esperen els centres?

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable consellera d'Ensenyament.

La consellera d'Ensenyament

Gràcies, senyor president. Bé, lo que li he de dir aquest matí, ho he dit també públicament. La previsió és que demà aquest tema és el que tracta l'Executiu de Govern. I jo entenc que, en aquest resum que vostè ensenya aquí, el que es diu, el de les cent propostes, el que es diu és que aquesta és la feina feta. I evidentment, com vostè sap, la tramitació d'aquest Decret, si no se n'ha fet efectiva ja la publicació, sí que el procediment s'ha engegat. I a més ho saben, que s'ha engegat, per un motiu molt clar, i és que el procediment d'aquest Decret ha tingut per primera vegada, com no havia estat mai des del Departament d'Ensenyament, una exposició pública i, per tant, ha estat a disposició de la ciutadania un projecte de decret d'aquestes característiques, tan important com ha dit vostè. Per primera vegada este Decret tan important ha pogut ser participat, per a la seva millora, per tota la ciutadania del país. I aquesta és la situació en què es troba aquest Decret. I jo també li puc avançar que a data 15 d'abril començarà la preinscripció.

El president

Gràcies, honorable consellera. Té la paraula la senyora diputada.

La Sra. Rigau i Oliver

Senyora consellera, aquest dematí el seu Grup deia que s'estranyava de la nostra demanda de rigor i seriositat. La feina feta en el camp de Govern i en l'Administració es pot dir quan s'ha acabat tot el procés, i fins que una norma no està aprovada i publicada al *Diari Oficial* no es pot anunciar que existeix. I per tant jo li torno a preguntar: a quin DOGC s'han decretat aquestes oficines escolars, municipals d'escolarització?

I per altra part, quan vostè diu que han tingut aquest període d'allegacions públiques, també dir-li que és preocupant que més de 7.500 allegacions s'hagin fet. Potser si s'hagués fet un bon ús de les institucions de participació educativa, com són les instàncies creades, no seriem aquí.

Però per altra part, moltes altres normes que han requerit aquest procés s'han fet a través d'edicte, i n'hi podria citar diverses. Per tant, no tregui d'allò que ha estat un defecte una qualitat.

Per tant, estem a l'espera de saber com aquestes allegacions seran analitzades, incorporades, si és el cas, en aquest Decret. I ho repeteixo: més rigor i més seriositat, perquè, si no han estat publicades, no entenc perquè s'han pogut anunciar públicament com una realitat.

El president

Gràcies. Té la paraula l'honorable consellera.

La consellera d'Ensenyament

Gràcies, senyor president. Bé, veig que al final de la seva intervenció, senyora diputada, finalment ha fet la pregunta que en un principi vostès tenien previst de fer, no?

Anem a veure, pel que fa a les modificacions, o jo en diria les millores que hem inclòs en el Dictamen, provenen de dos fonts. Una, del Consell Escolar, que m'agradaria destacar-ne set, que considerem les més importants: incloure la no discriminació per raó de sexe, tal com figurava en els dos darrers decrets que vostès van posar en circulació però que curiosament en aquest darrer no hi apareixia. Incloure-hi les oficines d'informació escolar i les oficines municipals d'escolarització; tant les unes com les altres asseguren més i millor, al nostre entendre, la informació a les famílies, i això vol dir assegurar més i millor el dret a l'hora de ser iguals per escollir centre. Suprimir les àrees d'escolarització singular. Modificar alguna part dels barems, el que fa referència als germans o germanes que es matriculen al mateix centre. Suprimir els criteris complementaris i prioritzar la reducció de ràtios, pel que fa referència a la intenció de millora en la qualitat de l'educació, i afavorir la integració de l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

El president

Honorable consellera...

La consellera d'Ensenyament

De l'altra participació, hem inclòs moltes millores de redactat i, en tot cas, les hem pogut pronunciar i han estat contestades una a una i personalment. I continuaré incidint en aquest procés de participació.

El president

Gràcies.

— Pregunta al Consell Executiu sobre quina és la posició del conseller de Política Territorial i Obres Públiques amb relació al desdoblament de la N-340 al pas per les Terres de l'Ebre (tram. 310-00048/07)

La següent pregunta la formula l'illustre senyor Joan Maria Roig i Grau, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, sobre quina és la posició del conseller de Política Territorial i Obres Públiques amb relació al desdoblament de la nacional 340 al pas per les Terres de l'Ebre. Té la paraula.

El Sr. Roig i Grau

Moltes gràcies, senyor president. Honorable conseller, ja coneix que tenim el tema del desdoblament de la 340, que és un projecte del Ministeri de Foment. I, amb relació a aquest desdoblament en el seu pas per les Terres de l'Ebre, ens agradaria saber quina és la posició del conseller de Política Territorial i Obres Públiques. Pensa el conseller presentar allegacions al projecte del Ministeri de Foment, en concordança amb les declaracions que un dia va fer, realitzades en la seua visita a l'Institut de Desenvolupament? Significa, això, la renúncia al consens amb els ajuntaments afectats? Es renuncia definitivament al consens fins ara present vers les infraestructures a l'Institut de Desenvolupament, i que queda precisament reflectit en el Pla territorial de les Terres de l'Ebre?

Gràcies, senyor conseller.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, no, no representa cap renúncia. Mantindrem la vocació de consens, mantindrem el diàleg amb el territori i el posicionament del Departament serà aquell que acordem conjuntament el Departament i el territori, en el benentès que, pel que fa al tràmit d'informació pública de l'estudi informatiu del Ministeri de Foment, el període per fer allegacions va concloure amb anterioritat a la presa de possessió d'aquest Govern.

Gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula l'illustre diputat.

El Sr. Roig i Grau

Moltes gràcies, senyor president. Honorable conseller, bé, li agraeixo la resposta perquè en definitiva lo que planteja és lo que jo anava a invitar que poguessin fer, que es pogués arribar a un consens a nivell del territori amb relació al desdoblament de la nacional 340.

És evident que es despenia la hipòtesi, en funció de les seues paraules, que hi havia una posició de modificació d'aquest projecte. Tenint en compte que és important per al territori i per al pas per Alcanar, per Sant Carles de la Ràpita, l'Ampolla, el Perelló, Aldea i Ca-

marles, aquesta carretera, i que també és important que poguéssim millorar les comunicacions a l'interior de les comarques del Baix Ebre i del Montsià.

Jo simplement li vull dir que esta via de consens, de poder parlar amb tothom i amb lo territori, crec que és la via encertada, i estic absolutament segur que aquí ens trobarem.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Sí, li vull afegir alguna cosa, no? Per exemple, és molt evident que en el traçat que proposa el Ministeri de Foment, estrictament agafat, el desdoblament, al traçat actual de la nacional 340, Alcanar i les Cases d'Alcanar queden separats i, per tant, partits per una autovia. L'Ajuntament d'Alcanar ens ha vingut a veure i ens ha demanat que, fos quin fos, el traçat global, estaria bé que passés més a l'interior d'Alcanar i, per tant, no separés territorialment les Cases i Alcanar. I en això, si fem el consens necessari, nosaltres hi estarem d'acord.

També és veritat que, pel que fa al traçat més general, hi ha dues posicions bàsiques: la d'aquells que hi proposarien un traçat molt a l'interior, prescindint del pont d'Amposta i anant més a l'interior, i buscant una connexió amb les carreteres que vénen de l'Aragó o de la Comunitat Valenciana, i la d'aquells que creuen que ja està bé com està, més enllà d'aquests ajustos territorials parcials, en la zona d'Alcanar.

Nosaltres entenem que arribar a un acord de traçat per configurar una posició pròpia del Departament, o de Catalunya, respecte a la iniciativa del Govern de l'Estat, caldria el màxim consens territorial en l'àmbit de tots els municipis implicats, dels consells comarcals i de l'Institut per al Desenvolupament de les Terres de l'Ebre. I que, si no, és evident que de posicions contraposades no en sortiria pas una posició forta i sòlida de Catalunya amb relació a allò que ja ha estat sotmès a informació pública per part del Ministeri de Foment i no pas resolt per alegacions del Departament de Política Territorial.

El president

Gràcies, honorable conseller.

— Pregunta al Consell Executiu sobre els períodes d'espera tècnica en les llistes d'espera sanitàries (tram. 310-00049/07)

La següent pregunta la formula l'il·lustre senyor Francesc Sancho i Serena, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, sobre els períodes d'espera tècnica en les llistes d'espera sanitàries. Té la paraula.

El Sr. Sancho i Serena

Sí, gràcies, senyor president. Senyora consellera, la pregunta és amb relació a les llistes d'espera sanitària.

Jo li voldria preguntar: des de quan el Govern utilitza un període d'espera tècnic de tres mesos? Era públic, aquest període? El referit període era d'utilització exclusiva a la xarxa hospitalària pública de Catalunya? En cas de ser emprats períodes d'espera tècnics de pareguada naturalesa per a altres administracions, quines i quins períodes? I existeix per part del Ministerio de Sanidad alguna recomanació o norma per tal d'unificar a tot l'Estat els criteris d'elaboració de les llistes d'espera, eliminant els tres mesos d'espera tècnica?

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable consellera de Sanitat.

La consellera de Sanitat i Seguretat Social (Sra. Marina Geli i Fàbrega)

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, com vostè sap, el Govern utilitzava el període d'espera tècnica de tres mesos des de la publicació del Decret 418/2000, del 5 de desembre, pel qual es crea el Registre de seguiment i gestió dels pacients en llista d'espera per a procediments quirúrgics. Hi han altres comunitats autònomes, com per exemple l'andalusa, que aquest temps d'espera estava fixat per un mes. Per tant, aquesta és una decisió política, de presentar les llistes d'espera per aquest període tècnic. Més que tot era la no inclusió dels pacients en la llista d'espera passats aquests tres mesos.

Ja li vaig dir, en ocasió de les meves diferents compareixences en aquesta cambra, que, de fet, dintre del Departament de Sanitat es portava un control on en cada moment sabíem el nombre de persones que estaven en llista d'espera, però en canvi es publicitaven obviant aquelles persones, perquè es començava a donar, diríem, la llista a partir dels tres mesos.

El Ministeri de Sanitat, el maig del 2003, a través d'un Reial decret, 605/2003, del 23 de maig, estableix la necessitat d'homogeneïtzar el sistema d'informació sobre llistes d'espera i defineix que la data de prescripció d'entrada al Registre és en el moment de la indicació quirúrgica.

El president

Gràcies, honorable consellera. Té la paraula l'il·lustre senyor diputat.

El Sr. Sancho i Serena

Sí, bé, gràcies, senyora consellera. De fet –de fet–, no ens avança res nou. És cert, estes coses són sabudes, i són sabudes a bastament pels professionals de la sanitat. Jo li feia la pregunta entre altres coses perquè el Parlament ens assabentem com està exactament aquesta qüestió. Perquè, clar, em trobo que vostè afirma als mitjans de comunicació que el Govern de Convergència i Unió va ocultar les llistes d'espera reals i que mai va facilitar-les, tot i tenir-ne constància. Això ho deia el diari *El País*, del 6 del II del 2004. En canvi, aquí, en sessió plenària, de l'11 del II del 2004, vostè afirma textualment: «He tingut temps de buscar papers, que hi

són, i aquest és un departament en què, és veritat, els anteriors consellers no han amagat informació.» Si s'hi fixa, això és molt contradictori; és a dir, dir a l'opinió pública que CiU va ocultar, el Govern de Convergència i Unió va ocultar les llistes d'espera reals i que mai va facilitar-les, tot i tenir-ne constància, i dir al Parlament el contrari, a mi em preocupa. I em preocupa perquè no sé exactament què és el que diem al Parlament o què és el que diem a l'opinió pública. Em preocuparia que no fos cert el que es diu al Parlament, però també em preocuparia que no fos cert el que es diu a l'opinió pública.

A pesar de tot, fixi's que li dic que em preocupa i no em sorprèn, perquè jo és la primera legislatura que hi estic i, des que estic aquí, en l'actuació del Govern aquest tipus de contradiccions no només són constants, sinó que són habituals.

I, és més, hi ha una altra cosa que encara és més habitual, que és l'atac constant als vint-i-tres anys de govern de Convergència i Unió. Jo no li diré que fan oposició de l'oportunitat; jo li diré que continuen fent oposició de l'anterior Govern. I això és així –i això és així.

Fixi's, deixi'm dir-li una cosa, miri, l'anterior Govern, en aquests vint-i-tres anys, cada quatre anys l'ha jutjat el poble de Catalunya, i no ha merescut en cap moment una nota, una qualificació com la que vostès ens fan constantment en aquest Parlament...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Sancho i Serena

...entre altres coses, perquè hem anat guanyant les eleccions.

Gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Sanitat i Seguretat Social

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de l'oradora.) Perdó... Pel que hem d'estar preocupats és pels seixanta mil pacients que tenim en llista d'espera quirúrgica. Si jo fos l'anterior Govern, hauria dit que en tenien vostès vint mil menys. Això no ho dic jo: ho diuen totes les hemeroteques. S'obviaven, malgrat que n'hi havia la informació, perquè es començava a comptar a partir dels tres mesos.

Però això és absolutament poc rellevant. Hi insisteixo, l'important són les seixanta mil persones que tenim en llista d'espera, moltes persones que estan més d'un any per fer un diagnòstic d'una patologia potencialment greu. Això és el que ens ha de preocupar, a vostè i a mi.

Jo..., no ha sentit de mi gaires crítiques, ans al contrari, a l'anterior Govern. Tendeixo a ser absolutament constructiva, fins i tot assumint molts dels temes pendents que han deixat en vint-i-tres anys, alguns d'ells molt importants. Però em dedico molt més a gestionar el present i, sobretot, a encarar el futur amb transparència, amb rigor, i també, d'algun manera, explicant als

ciudadans que, algunes d'aquestes coses, no les podem resoldre amb poc temps, sinó que necessitem molt temps. Per exemple, les deu mil persones que tenim en llistes d'espera de pròtesis quirúrgiques de genoll.

El president

Gràcies, honorable consellera.

———— Interpel·lació al Consell Executiu sobre les energies renovables (tram. 300-00362/07)

Passem al vint-i-dosè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Consell Executiu sobre les energies renovables. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula, per a la seva exposició, la il·lustre senyora Dolors Comas d'Argemir.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.)

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, conselles, diputades i diputats, aquesta interpel·lació sobre energies renovables té l'objectiu de proposar que, en el marc de les polítiques d'aquest Govern per promoure les energies renovables, es creï un centre de recerca d'energies renovables a Vandellòs. I intentaré justificar aquesta petició, que és ben concreta i al mateix temps, també, d'interès general per a Catalunya.

Cada vegada hi ha més consens en la necessitat de promoure les energies renovables. De fet, el mateix Protocol de Kyoto, que requereix que es redueixin les emissions de gasos d'hivernacle entre el 8 i el 12 per cent l'any 2010, implica, per poder-lo complir, que es potenciïn les energies renovables, perquè, pels estudis que s'han fet, l'impacte ambiental és trenta-un cops inferior a les energies convencionals, i, per tant, aniríem en aquesta línia que estableix el Protocol de Kyoto.

I, per tant, a més a més, caldria tenir present per què a Catalunya ens interessa. Ens interessa per dues qüestions bàsiques: per poder avançar cap a un model sostenible pel que fa referència a les energies a partir de les quals ens aprovisionem, i en aquests moments tenim un model clarament insostenible, perquè la major part d'energia elèctrica procedeix de les centrals nuclears, per tant, d'un tipus d'energia clarament insostenible, i per altra banda, també, per tenir com a país autonomia en la producció, perquè fixem-nos que hem promogut poc, a partir de recursos propis, el que són les provisions d'energia i, en canvi, depenem –hi torno a insistir–, i molt, de l'energia nuclear, en la qual la Generalitat de Catalunya no té competències, perquè el nostre Estatut no ens dona competències justament en energia nuclear i ens fa ser dependents en això, també, d'altres llocs.

Per tant, tenim un repte de planificar un sistema energètic que pugui donar sortida al desenvolupament sostenible, i això implica poder aprofitar les grans potencialitats que tenim a Catalunya en energia solar i en energia eòlica, que fins avui no han estat pràcticament

aprofitades. Implica també resoldre tot el que són els conflictes locals que s'han produït a l'hora de voler fer una implantació de l'energia eòlica des de la imposició –per dir-ho així– de l'anterior Govern, sense pactar amb el territori i a partir d'uns interessos que no eren, que no responien justament a la mateixa lògica d'implantació de l'energia eòlica. Implica també resoldre els problemes de poder vendre la producció d'energia solar a les companyies elèctriques per a la seva difusió. Implica també organitzar millor el transport d'energia, i em refereixo a les línies d'alta tensió, pel gran impacte que també presenten, i els mateixos acords de govern preveuen que cal evitar la construcció de noves línies de transport d'energia, fins que no es redacti un nou pla energètic.

Per tant, vistos aquests principis generals, també voldria justificar per què justament jo, que no porto habitualment temes de medi ambient, faig aquesta interpellació: per un component territorial clar; perquè justament en el cas de Tarragona, en el cas de la demarcació de Tarragona, és on es produeix la major part d'energia que es consumeix a Catalunya. Està calculat que el 73 per cent de les demandes d'energia que hi ha a Catalunya es cobreixen a partir de la producció que es realitza a la demarcació de Tarragona, una producció que en la seva major part procedeix de les centrals nuclears. I atenció: aquí també hi ha desequilibris territorials, perquè a Tarragona consumim el 13 per cent de l'energia total de Catalunya. Per tant, ens hem especialitzat, per dir-ho així, quant a producció, en la producció energètica, en un tipus d'energia clarament insostenible.

I, per tant, quan plantegem que volem que es potenciïn les energies renovables, que s'impulsin, també ens agradaria que la demarcació de Tarragona fos un referent, no d'energies insostenibles, com és ara, sinó un referent d'energies renovables. I per això proposem que emblemàticament, però pràcticament també, aquest centre de recerca d'energies renovables que volem proposar s'instal·li a la localitat de Vandellòs. Per què? Per què deia «emblemàticament» i per què deia «pràcticament també»?

Emblemàticament, perquè Vandellòs representa justament el model conegut d'energies insostenibles. A Vandellòs, s'hi van instal·lar dos centrals nuclears, una d'elles en procés de desmantellament, la Vandellòs I, que es va crear l'any 75 i que està en fase de desmantellament en aquests moments, en període de latència, que no acabarà fins a l'any 2020, pel greu incident que es va produir, un accident nuclear importantíssim que obligà a tancar aquesta central nuclear. Hi ha una segona central nuclear, la Vandellòs II, en aquests moments en funcionament. A més a més, està en curs la tramitació d'una possible instal·lació –que cal veure si s'acabarà concretant– d'una central tèrmica de cicle combinat. I en el cas de Vandellòs hi havia el projecte –i vostè ho recordarà molt bé, senyor conseller– d'instal·lar l'ITER, que finalment va anar a un altre lloc, i concentra també tota una nova instal·lació, una macroinstal·lació energètica en aquest municipi.

Doncs bé, des del nostre punt de vista, caldria posar punt i final a una etapa en què aquest municipi ha estat referent en la producció insostenible d'energia elèc-

trica, per inaugurar-ne una altra en què sigui referent, justament, en la investigació i en la producció d'energies netes i renovables. I això també, hi insisteixo, des d'una perspectiva territorial de la demarcació de Tarragona.

També hauria, això, de significar un element diferent per estimular un canvi de model socioeconòmic del municipi de Vandellòs, l'Hospitalet de l'Infant, i de tota la zona de l'entorn, que és una de les zones que necessita una reactivació econòmica, que també econòmicament ha estat molt amb dependència d'aquestes instal·lacions energètiques i que necessita reactivació.

A nivell del Camp de Tarragona i de Terres de l'Ebre, també significaria, perquè el municipi de Vandellòs..., i, per tant, doncs, tot això irradiaria una mica als municipis del voltant, tot l'impacte que tingués la creació d'activitats econòmiques a través d'un centre de recerca que, al nostre entendre, hauria de ser el nucli per poder fer un parc tecnològic amb participació d'empreses, de cara a la investigació, però també a la producció, d'energies renovables; per tant, tindria un impacte amb la zona. El que significaria, hi insisteixo, en aquest punt de cruïlla que és el Baix Camp, la Ribera d'Ebre i Terres de l'Ebre..., implicaria també un reconeixement de la seva lluita a favor del que en podríem anomenar «una nova cultura del territori», pel que ha implicat una nova concepció de gestió de l'aigua, lluitant contra el Pla hidrològic nacional, cosa que ha implicat també una nova concepció de l'energia i de la seva producció i gestió, i per tant, doncs, les lluites en contra del Pla hidrològic nacional, hi insisteixo, en contra de la instal·lació d'aquella central tèrmica que es volia instal·lar a Móra d'Ebre per part d'Enron. I ara és el moment de dir «sí» a un model econòmic diferent, que pugui basar-se en aquest cas, també, en un model de sistema energètic diferent, basat en la implantació d'aquestes energies renovables.

Però deia que també té components pràctics, en la mesura que té condicions –té sol, té aire, està al costat del mar–, té bones comunicacions –per tant, carreteres, autopista, ferrocarril– i té línies d'alta tensió, cosa que també és important tenir-la en compte.

En tot cas, en la intervenció posterior matisaré o ampliaré algunes d'aquestes qüestions.

Gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora diputada. Correspon ara la resposta per part del Govern. Té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà, conseller de Medi Ambient i Habitatge.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor president. Il·lustre diputada, com vostè deu saber, un dels eixos que caracteritza el nou acord de govern és, precisament, prendre seriosament el tema de la promoció de les energies alternatives, i també és novetat que, en la distribució de competències, el Departament de Medi Ambient i Habitatge té encomanada precisament la funció d'impuls de les energies reno-

vables, en virtut del Decret d'organització i de determinació dels àmbits competencials.

L'acord de govern és certament ambiciós en aquest àmbit, ja que, com deuen recordar vostès, assenyalava un objectiu d'assolir una producció del 12 per cent de l'energia bruta produïda a Catalunya en el període del mandat en energies renovables, quan ara estem partint potser d'una tercera o una quarta part d'aquests objectius. Però aquest objectiu encara es queda curt amb relació al que la Unió Europea marca per a Espanya en l'horitzó de l'any 2010, que és l'horitzó del Programa marc d'acció ambiental, en què en el cas espanyol ens marca un objectiu del 29,4 per cent com a part total de l'energia bruta del país produïda amb energies renovables.

El Llibre verd sobre l'estratègia europea de seguretat per a l'abastament energètic, que va formular en el seu dia la Unió Europea, va denunciar amb força el perill de la dependència de la producció energètica no renovable, que en pocs anys, en un horitzó de vint o trenta anys, podria arribar a ser del 70 per cent. I, per tant, es va marcar com a objectiu reequilibrar la política d'oferta mitjançant accions clares que vagin a favor d'una política de demanda amb un veritable canvi de comportament per part dels consumidors, i alhora també marcava una estratègia europea d'abastament energètic la principal prioritat de la qual ha de ser l'eficiència energètica, l'estalvi energètic i el que se'n diu un enfocament intel·ligent en la utilització de l'energia, per tal de convertir Europa en una economia més eficient des del punt de vista energètic.

Des del Govern ens hem proposat impulsar aquesta política amb estreta interrelació amb l'institut català d'energies renovables, i, per tant, amb estreta relació amb el Departament d'Indústria i energia. Ja hem establert una línia de cooperació interdepartamental, estem treballant en les línies d'actuació que ens corresponen com a energies renovables dins de l'Icaen, i fins i tot amb la perspectiva d'anar a aquest Institut Català d'Energia.

El objectius, com estan assenyalats en el pacte de Govern, és aquest Pla de l'energia de Catalunya i també la planificació de les xarxes de distribució. Hem d'assenyalar la contradicció que significa que en aquest moment, a nivell legislatiu i bàsic de l'Estat, la legislació elèctrica no preveu la possibilitat de planificar la ubicació dels centres de producció energètica, i, en canvi, sí que ens permet planificar el que són les xarxes i els corredors de distribució. D'aquest tema, n'hem parlat amb els representants, precisament, de Red Eléctrica Española, i fins i tot ho volem plantejar al nou Ministeri d'Indústria, ciència i energia, que es configura amb el nou Govern, per tal d'esmenar aquest problema.

Una altra línia d'actuació important és promoure, com vostès també saben, l'energia solar, la biomassa i l'eòlica; tres línies fonamentals d'energies renovables que passen per instruments legals, com pot ser aquest Pla d'impuls a les energies netes i renovables; per la Llei mateixa de l'habitatge, que ja anunciem –ja ho hem dit en aquesta mateixa tribuna– que continuarà un apartat molt específic d'aplicació d'elements de sostenibilitat i, també, d'implantació de sostres solars en els habitatges de Catalunya –ens hem marcat un horitzó de vuit

mil sostres solars a Catalunya en aquest mandat–, i, estem, també, treballant en un decret de millora de l'eficiència energètica en la construcció, a través de la introducció de la figura de la certificació energètica.

Ara bé, tot plegat ens porta, en la línia del que vostè també indicava, al convenciment que seria bo trobar un marc de trobada entre el que serien la iniciativa pública, les propostes d'experimentació i d'innovació i les iniciatives privades. Que cal dir que en el camp de les energies renovables són moltes i molt saludables i amb molta empena, i ho són, a més, en un sector emergent de la nostra economia que pot ajudar la competitivitat.

Per tant, li haig d'expressar, en principi, i pendent que ho discutim a l'interior del Govern, que coincidim amb la proposta de trobar un lloc on es puguin realitzar experiències d'aquestes característiques d'implantació de diferents modalitats d'energies renovables, creant sinergies entre elles; com un bon lloc podria ser, efectivament, l'indret previst per a aquest centre de l'ITER, que efectivament ha fracassat, però que no ha dissolt, no ha pagat el deute que el país té amb la zona de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant a què vostè es referia, que ha estat subjecte durant aquests tants i tants anys a la pressió d'aquestes instal·lacions de tipus nuclear.

Per tant, mostrem, en principi, la conformitat a estudiar la possibilitat d'establir una zona de tipus parc tecnològic empresarial especialitzat, on es creïn aquestes experiències de recerca i desenvolupament de noves formes de l'ús d'energies renovables. Des del Departament ajudarem a impulsar aquesta iniciativa, i buscarem totes les complicitats i ajudes possibles.

Com vostès sabran, a part del que m'he referit de confiar que el nou Govern de l'Estat vulgui entrar decididament en aquesta política... –era un cert compromís que hi havia amb el territori, que, si no sortia bé la proposta del projecte ITER, hi haurien altres projectes de desenvolupament territorial i social per a l'àmbit de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant–, dic que, a part d'aquesta política, intentarem recuperar al màxim les possibilitats que ens dona el Programa d'energia intel·ligent, aprovat precisament per la Unió europea, pel Consell, el 26 de juny del 2003, i que té un horitzó 2003-2006, i que parla d'això, d'una energia intel·ligent; directiva i programa d'actuació que creiem que conté línies molt, molt ajustades al que s'està proposant en la interpellació, com són, entre altres objectius, la creació i ampliació o reorganització d'estructures i d'instruments destinats al desenvolupament de sistemes energètics sostenibles; la promoció de sistemes i d'equips, en l'àmbit de l'energia sostenible, per accelerar la seva penetració en el mercat; estimular inversions i facilitar la transició de la demostració a la comercialització de tecnologies de major rendiment, i la creació d'estructures institucionals, amb l'objectiu d'aplicar mecanismes per al desenvolupament net i l'aplicació conjunta en el marc del Protocol de Kyoto, o, en fi, estructures també d'informació, educació, formació amb aprofitament dels resultats, i la promoció i difusió de coneixements tècnics i bones pràctiques.

Com veurà, aquests objectius d'aquest Programa, en els quals, encara que, per la informació que tenim, l'Icaen havia presentat alguns projectes, se n'havien presentat

molt pocs, i té encara un horitzó fins al 2006, ens hauria de permetre, si presentem un bon projecte i si obtenim els avals convenients per part, no només de les administracions, sinó també de les administracions territorials i també dels agents privats interessats, que estem segurs que els trobarem en aquest àmbit, ens podria permetre acollir-nos a alguna d'aquestes línies que s'han de revisar anualment i que encara tenen, doncs, l'horitzó dels anys 2005 i 2006 per desenvolupar-se.

Gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor conseller. Té la paraula la senyora diputada per formular la rèplica.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, crec que és una molt bona notícia per al territori poder fer l'anunci que vostè ha fet de la voluntat d'avançar cap a aquesta creació d'un centre de recerca en energies renovables, i, més enllà d'això, d'un parc tecnològic que implicarà, per tant, la presència de tota una sèrie d'empreses a la zona, que seran la base d'una dinamització econòmica important, que s'ho mereix, s'ho mereix, i molt.

Jo, abans, li donava tot una sèrie d'elements, deia «emblemàtics i pràctics», de cara a justificar que això es fes a la demarcació de Tarragona, i més en concret a Vandellòs, però com un projecte que és de Catalunya, perquè aquest centre de recerca seria un centre de recerca de Catalunya, no crec que n'hi pugui haver més en el país; però que es mereix que estigui justament a les comarques de Tarragona i justament a Vandellòs.

I li vull afegir un altre element, que és que crec que pot haver-hi la confluència de moltes voluntats. Si a més a més hi ha la del Govern, la dels ajuntaments implicats, que lògicament hi ha de ser, però, hi han moltes voluntats, també voluntats polítiques.

Recordo que quan fèiem la campanya a les eleccions al Parlament, en aquell moment s'estava pendent de la decisió de si l'ITER s'instal·laria o no a Vandellòs, que es va fer al cap de pocs dies, s'hi va anar, i va haver-hi la notícia que no aniria a Vandellòs. Durant la campanya recordo bé que Iniciativa Verds - Esquerra Unida van ser els únics que no estàvem d'acord amb la implantació de l'ITER –no és moment aquí de discutir-ho–, però que en aquell moment, jo mateixa, que encapçalava la candidatura a Tarragona, feia molt èmfasi que aquí sí que volíem investigació amb noves fonts d'energia, i sí que volíem inversió en aquella zona, i que, per tant, si aquells diners que es pensaven destinar a l'ITER, i en concret el Govern espanyol pensava destinar a l'ITER, s'adrecessin a energies renovables, això podria suposar una inflexió molt important i un avenç molt important en l'eficiència i implantació de les energies renovables.

Quan l'ITER es va prendre la decisió que no anés a Tarragona, que no anés a Vandellòs, aleshores, aquells altres partits polítics que havien donat suport a la instal·lació de l'ITER, aleshores van fer la reflexió que Vandellòs no podia quedar-se sense una inversió, i que, aleshores, calia que s'avancés en algun centre de recer-

ca –institut han dit alguns–, però, en tot cas, que hi hagués inversions a la zona en matèria energètica i en energies renovables. I això ho han dit pràcticament tots els partits de l'arc parlamentari.

També cal dir que amb aquest tipus de projecte hi estarien d'acord, hi estan d'acord, s'hi han manifestat, perquè ho estaven reclamant també, doncs, col·lectius com el col·lectiu Íthaca, del mateix Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, que està treballant en aquesta línia; diferents entitats ecologistes, que també ho veurien bé, i, per tant, això és un element molt important de cara que aquesta proposta o aquesta decisió del Govern vagi acompanyada de diferents voluntats que, en definitiva, ho han de fer possible, perquè un projecte així implica, efectivament, la implicació de diferents sectors. I caldrà treballar-hi molt per tirar-ho endavant, vostès des del Govern, nosaltres, com a diputats, donant l'impuls al Govern, els diferents agents del territori també implicant-s'hi per tirar-ho endavant. I no dubti que amb aquest projecte, que vostès tindran feina per demanar els fons de finançament públic, sigui d'institucions europees, sigui convencent també el Govern espanyol que s'hi ha d'implicar, perquè no tot recaigui en l'esforç propi, sigui implicant empreses, que també han d'estar interessades en un sector que en aquests moments està en desenvolupament, doncs, és un tipus de plantejament que pot ser molt il·lustratiu de com un nou govern està treballant de cara a una nova forma de plantejar tota la política energètica, però una nova forma, també, d'entendre's amb el territori i els agents que hi estan treballant.

Gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora diputada. Honorable senyor conseller, té la paraula.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor president. Breument, per no estendre'ns... Hi ha una coincidència amb els objectius. L'important, ara –jo voldria insistir-hi en aquest tribunal–, és que tots ens posem a treballar per generar les complicitats necessàries, primer les territorials. Seria bo començar a rebre, doncs, mocions, acords dels ajuntaments implicats, impulsant-ho, consells comarcals, etcètera. I parlarem, naturalment, amb el Departament d'Indústria i Energia, tant de la Generalitat com del nou Ministeri que s'ha de crear; plantejarem aquest tema a l'interior de l'Icaen, i en les reunions periòdiques que tenim amb els promotors d'energies renovables, especialment amb l'eòlica, i amb altres propostes, com energia solar, que ens estan demanant, precisament, que hi comencin a haver actuacions emblemàtiques per part del Govern que els ajudin a demostrar les seves bones pràctiques i les ganes que tenen d'implantar-se en el país.

També crec que seria bo treballar en la línia de la cooperació internacional, especialment amb algun programa Interreg[##], que en el sud de França, precisament, a la regió de la Catalunya Nord, estan treballant intensivament en aquest tema, i que, en una recent assemblea de l'Associació de Promotors d'Energies Renova-

bles, representants francesos plantejaven la possibilitat d'acollir-nos a algun programa Interreg, per a intercanvi d'experiències entre dos regions europees amb característiques tan similars com la nostra i la de la Catalunya Nord.

L'exemple del que proposem jo crec que lliga perfectament amb el que són els objectius i les formes d'actuar que marca precisament el Programa marc per a la sostenibilitat, que insisteix molt en els principis de subsidiarietat –és dir, de proximitat al territori–, i de participació i coresponsabilitat per part dels agents econòmics i socials implicats.

Per tant, com que aquest –ho repeteixo– és un objectiu fonamental en les línies de Govern, i, a més, sentim que sols no ho podem fer si no comptem amb la implicació dels territoris, dels agents econòmics i socials, de la Universitat i dels mateixos empresaris, creiem que aquesta és una bona línia d'actuació, que, tan bon punt hi hagi un nou govern constituït a Madrid, haurem de recuperar aquell compromís de tots els partits polítics per no oblidar-se de Vandellòs, ni del Baix Ebre, ni de les comarques a què vostè ha fet referència, i ajudar al desenvolupament sostenible, com un exemple alternatiu al que havien sigut ara inversions i instal·lacions totalment insostenibles.

Gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor conseller.

————— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els seus propòsits de capteniment pel que fa a la política d'habitatge** (tram. 302-00012/07)

Arribem, doncs, amb la substanciació d'aquesta interpellació, al vint-i-tresè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els seus propòsits de capteniment pel que fa a la política d'habitatge, moció que ha estat presentada pel Grup Parlamentari Popular. Per exposar-la, té la paraula l'illustre senyor Jordi Montanya.

El Sr. Montanya i Mías

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, hem presentat aquesta Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els seus propòsits de capteniment pel que fa a la política d'habitatge per tal d'instar el Consell Executiu a presentar, davant d'aquesta cambra, i en el termini màxim de quatre mesos, el Projecte de Llei d'habitatge de Catalunya.

Projecte de Llei que haurà de regular, de forma específica, els aspectes següents: en primer lloc, l'habitatge de protecció pública, amb especial atenció als règims de lloguer o cessió d'ús. Actualment, les polítiques públiques en matèria d'habitatge giren o han estat girant entorn a tres eixos. En primer lloc, són escasses, ja que les promocions existents no cobreixen la demanda social, i en aquest punt, doncs, hi tenen molt a dir molts

municipis, molts ajuntaments de les nostres terres, de Catalunya que, malauradament, utilitzen el sòl públic als efectes de rebaixar els seus dèficits municipals, tot i subhastar aquest tipus de sòl. En segon lloc, no s'ajusten al mercat real. I, en tercer lloc, pateixen una gestió burocràtica que en dificulta molt i molt l'accés. Vegi's que avui dia posar a disposició del mercat sòl és un procés quasi tan llarg com el de dur a terme una gran obra o infraestructura pública, pel que fa a les seves diferents fases: la primera fase, la del planejament, tarda o triga entre tres i set anys; la segona fase, la d'urbanització, entre un i tres anys; sol·licitud i obtenció de les llicències corresponents, entre tres i nou mesos, i pel que fa al procés final, a l'edificació, ens movem amb uns barems d'entre divuit i vint-i-quatre mesos. Això ens dóna unes dades d'una durada mínima de sis anys, d'un màxim de tretze anys, i, en definitiva, una mitjana de nou anys i sis mesos pel que fa..., des que s'inicia el planejament fins que es duu a terme l'edificació i es posa el bé a disposició del consumidor.

Eixos que estan provocant i han estat provocant, entre d'altres qüestions o problemes socials, doncs, per exemple, que l'edat d'emancipació dels nostres joves a Catalunya, emancipació de la llar familiar, estigui o sobrepassi l'edat de trenta anys, i també, doncs, ha donat lloc que avui en dia la segona preocupació dels ciutadans de Catalunya és precisament l'habitatge després de l'ocupació.

Així mateix entenem que haurà de regular específicament la conservació i la rehabilitació del parc d'habitatges regulats per la vigent Llei d'urbanisme.

Com a tercer punt, els principis bàsics d'habitabilitat, funcionalitat i seguretat dels habitatges, també establert en la legislació sobre l'ordenació de l'edificació.

I, com a últim punt, el règim sancionador, per tal de millorar-lo i adaptar-lo als nous preceptes.

Pel que fa als principis inspiradors, entenem que per sobre de tot ha de donar compliment a l'imperatiu constitucional de tindre tots els ciutadans dret a un habitatge digne i adequat sota la tutela o emparament dels poders públics, d'acord amb l'interès general, per tal d'evitar l'especulació pel que fa a la utilització del sòl.

Quant al termini de presentació d'un màxim de quatre mesos, també entenem que està en correlació amb el compromís adquirit per l'honorable conseller de Medi Ambient i Habitatge en la seva compareixença a la Comissió de Política Territorial del mes de febrer; termini que entenem prudencialment acceptable i termini que, també, en definitiva, va donar lloc, com el compromís del mateix conseller, que en el darrer per part del nostre Grup Parlamentari ens abstinguéssim pel que fa a la votació de la Proposició de Llei sobre l'habitatge, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per les raons que ja vam explicitar i també pel que fa, tal com també vam dir, per una simple qüestió d'economia parlamentària, tot i entenent que el compromís adquirit per l'honorable conseller de Medi Ambient serà una realitat.

També entenem que és prudencial aquest termini per tres vessants concrets. En primer lloc, per la importància de la nova llei d'habitatge que ha de vindre a subs-

tituir l'actual Llei 24/91, que si més no va ser innovadora, el cert és que ara per ara és obsoleta, no aporta solucions reals i concretes a la problemàtica de l'habitatge a Catalunya i especialment pel que fa als aspectes específics dels règims d'habitatge de protecció pública amb especial incidència pel que fa al lloguer i a la cessió d'ús.

El vicepresident segon

Senyor diputat, perdó. Sigui conscient que s'ha esgotat el seu temps, eh?

El Sr. Montanya i Mías

Molt bé, amb un minut acabem, senyor president.

I també pel que fa al tant per cent de la quota d'habitatge protegit i a les polítiques de subvenció i d'ajuts. I, en definitiva, per la mateixa demanda i exigència social d'una nova regulació en matèria d'habitatge.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. En aquesta Moció no s'han presentat esmenes per part dels grups parlamentaris. Per tant, correspon ara fixar la posició de cada grup parlamentari. Per part del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Carles Puigdomènech.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Gràcies, senyor president; molt breument. Entenem, senyores i senyors diputats, senyor conseller, entenem nosaltres que l'objectiu fonamental d'una moció és el de constatar una determinada situació o, subsegüent a una interpellació, demanar l'impuls, que per part del Govern es faci una determinada actuació, sigui de caràcter normatiu o d'accions concretes.

En aquest cas la Moció que ens presenta el Partit Popular és el d'un impuls amb caràcter normatiu instant el Govern a presentar un projecte de llei, el d'habitatge, en el termini de quatre mesos, i com ja ha anunciat ell abans, que incorpori quatre aspectes concrets: el de la regulació dels habitatges protegits, el de la conservació dels habitatges i la seva funcionalitat, el de la rehabilitació i que tinguin un règim sancionador; aspectes, tots quatre, que ja incorporava la Proposició de llei que va presentar el nostre Grup i que vam substanciar la setmana passada, i, per altra banda, aspectes que ja vénen inclosos en la disposició addicional de la Llei de l'urbanisme, que és la que insta el Govern que presentés un projecte de llei.

Dic això perquè entenem que l'objectiu d'una moció que insta el Govern a determinar un determinat projecte, per lògica, ha de ser una iniciativa que pretengui innovar i millorar el règim actualment existent, però és que del contingut concret de la Moció nosaltres no veiem això, ja dic, perquè es limita a reproduir i constatar el que ja deia la disposició addicional de la Llei d'urbanisme, i és més, el que ja incorporava la nostra Proposició de llei en el seu moment.

Per tant, nosaltres, ja li ho avanço, votarem a favor d'aquesta iniciativa, però entenem que està faltada de certa ambició política, en el sentit que no innova ni incorpora i no millora absolutament res, i suposo que el Govern i els grups que li donen suport també li donaran suport d'una forma molt còmoda perquè no entra en cap tipus de contradicció, en aquest sentit.

Per tant, reitero el nostre vot a favor. Lamentar, això sí, una vegada més que haguem perdut aquests mesos. Es demana quatre mesos. Per altra banda..., ja són, ve a ser el que va anunciar el Govern, fa aproximadament un mes i mig, dos mesos, més aquests quatre, són els sis mesos que el conseller Milà va anunciar. Per tant, va en línia del que ja demanava. Lamentem que no s'aprovés la setmana passada la nostra iniciativa, que ens hauria permès avançar-nos sis mesos en la tramitació i, per tant, aprovació final d'un text que, amb les esmenes de tots –amb les esmenes de tots–, segur que hauria incorporat aspectes de millora i innovadors en benefici de tots els ciutadans en aspectes que especialment preocupen com el del *mobbing* immobiliari i la sobreocupació, etcètera.

És per tot això –acabo, senyor president– que anunciem el nostre vot a favor de la Moció que ara es presenta.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Té la paraula l'illustre senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, jo començo per dir-li que nosaltres no li votarem a favor aquesta Moció. I li ho dic en funció fonamentalment no perquè estigui en desacord amb els punts que estan plantejats aquí, sinó perquè tot just fa unes setmanes el mateix conseller Milà es va comprometre, i en la interpellació, també, de fa unes setmanes, es va comprometre a presentar una llei en què aquests punts que vostè destaca, senyor diputat, també són matèria, ja, de treball dels equips que estan elaborant o que estan treballant sobre ells.

I dic que hi estem a favor, però també coincidiria amb el senyor Puigdomènech que aquests punts són poc ambiciosos. En tot cas, són, han de ser, s'han de treballar a nivell d'aquesta ponència parlamentària en la qual discutirem sobre aquesta qüestió, però és evident que hi ha moltes més coses.

I en aquestes altres coses, senyor Montanya, jo crec que hauríem tots de coincidir que hem de discutir d'un règim afavoridor del lloguer, que és un dels grans reptes en matèria política d'habitatge al nostre país; sobre els mecanismes i les noves fórmules en matèria d'ús del sòl per a facilitar la promoció pública de l'habitatge; la necessitat de crear uns instruments unificats en matèria de control, inspecció, diagnòsi i manteniment del parc construït de l'habitatge...

Per tant, hi ha molta matèria que aquesta Moció, en definitiva, apunta en alguns aspectes, però no recull. I creiem que, en la tasca que porta el Govern no només

legislativa sinó d'acció directa, perquè també fa pocs dies s'ha presentat el Pla català de l'habitatge per part del conseller als mitjans de comunicació, i esperem aviat que es pugui presentar també aquí, en seu parlamentària..., nosaltres estem tan il·lusionats com vostè, senyor Montanya, i fins i tot amb un xic d'una certa ansietat per conèixer aquesta proposta legislativa.

Però, en tot cas, permeti'm que li digui que en aquest cas no l'acompanyarem amb el vot favorable, sinó que votarem en contra.

Però abans d'acabar, si m'ho permet... Vostè ha fet una afirmació que s'ha repetit altres vegades en aquesta cambra, que jo voldria apuntar i matisar. És el tema que els ajuntaments, molts ajuntaments, es venen el sòl per cobrir el dèficit. No, senyor Montanya, això no va així. En tot cas, el que fan, i el que fan molts ajuntaments, és, a causa de les restriccions econòmiques i financeres de les hisendes locals, recórrer a un actiu financer que és el sòl per destinar-lo a la inversió en altres actius financers. I aquí veiem una gamma important d'usos que fan els ajuntaments en aquesta matèria. I és cert que en algunes ocasions, o per la via del concurs o per la via de la subhasta, s'ha venut aquest sòl de caràcter residencial però s'ha fet una inversió en matèria d'equipaments o en altres inversions necessàries per al municipi que aquell ajuntament no pot fer perquè, ai las!, no té els recursos financers necessaris per poder fer-ho.

(El vicepresident primer substitueix el president en la direcció del debat.)

Jo crec que ens posarem d'acord, senyor Montanya, si comencem a deixar de dir, aquí, en seu parlamentària, i fora d'aquí, coses com aquestes. Perquè, en realitat, s'està carregant la causa de la manca de polítiques d'habitatge i de dificultats d'accés a l'habitatge als ajuntaments quan, tenint evidentment unes competències, no en són l'únic responsable. I en matèria de restricció financera dels ajuntaments, senyor Montanya, el Govern del Partit Popular, que aviat deixarà el Govern a nivell de l'Estat, ha fet reforma de la Llei d'hisendes locals, ha fet una llei general d'estabilitat pressupostària, que justament han anat en sentit contrari de resoldre les problemàtiques que tenen els ajuntaments en el seu finançament.

Dic això per apuntar-ho i repeteixo, senyor president: el nostre Grup no donarà suport a aquesta Moció, tot i entenen que aquesta matèria la discutirem d'aquí a unes setmanes quan arribi el Projecte de Llei aquí, al Parlament.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Labandera. Em demana la paraula, senyor Montanya? Per? Per quin motiu?

El Sr. Montanya i Mías

Doncs, per al·lusions directes. Si em permet, només un...

El vicepresident primer

Vinga, trenta segons.

El Sr. Montanya i Mías

Senyor diputat, senyor Labandera, jo li agraeixo el to de la seva intervenció, però no voler veure la realitat és posar-nos una bena sobre els ulls. A veure, negar, negar que en molts municipis, no tots –no tots–, estan utilitzant la fórmula de la subhasta o del concurs de sòl públic per rebaixar o per eixugar els seus dèficits és no voler veure la realitat. Ara bé, també estic d'acord que ja ho hem exposat, no ho tornarem a repetir, però les coses són com són, senyor Labandera.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Montanya. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Miquel Àngel Estradé.

El Sr. Estradé i Palau

Sí. Doncs, en primer lloc, molt bona tarda. Senyor president, senyores i senyors diputats, la veritat és que després, doncs, de llegir el contingut, els quatre articles d'aquesta Moció que presenta el Partit Popular, el primer que se'ns acut als d'Esquerra Republicana és dir-li «benvingut al club», benvinguts al club dels qui es preocupen de l'habitatge. Perquè la veritat és que repassant la política del Partit Popular, doncs, la definiríem amb el lema aquest de «la millor política és la que no existeix», perquè aquesta ha sigut la política que han aplicat vostès; estrictament neoliberal: la millora política d'habitatge del Partit Popular és la que no existeix. Bé, ara, pel que sigui, han recapacitat. Bé. Més val tard que mai.

En tot cas, doncs, jo, també el que li voldria dir és que aquesta llei d'habitatge haurà de resoldre un seguit de problemes que, en bona part o en gran part, els ha causat el Partit Popular. Perquè, vostè no s'ha preguntat, senyor Montanya, si la política fiscal i econòmica que ha seguit el Partit Popular –per cert, amb la connivència de Convergència i Unió– no ha afavorit l'especulació?, no ha afavorit que molts capitals, en lloc d'anar a l'empresa, a la inversió en recerca i desenvolupament, a l'adquisició de noves tecnologies, de nous utilitats, de béns d'equip...? Molts d'aquests capitals, ho repeteixo, han hagut d'anar a l'habitatge perquè estaven molt més ben tractats fiscalment. Només cal comparar com es tracten les plusvàlues i com es tracten els beneficis, doncs, de qualsevol empresa que hagi de pagar el seu corresponent impost de societats.

Per tant, nosaltres entenem que vostès han afavorit aquesta especulació, han afavorit el fet que els preus de l'habitatge hagin augmentat un 10, un 12, un 15 per cent anualment, amb la qual cosa això el que ha produït és que avui hi hagi persones que en tinguin quatre o cinc, d'habitatges, quan només en fan servir un, o dos com a molt, perquè els tenen per invertir i per estalviar, perquè a vegades no han tingut altra sortida, però, en canvi, hi hagi sectors socials que no poden accedir ni al primer. I aquesta fractura social important, pensem, doncs, que s'ha de combatre.

I, bé, el conseller que tenim aquí present, el senyor Milà, doncs, ja ha anunciat que en sis mesos presenta-

rà una llei d'habitatge. Per tant, vostè ara ens demana que instem el Govern que faci allò que ha anunciat que vol fer i que, a més a més, faci menys del que el Govern ha dit que farà, perquè el que està clar és que la llei que farà el Govern de la Generalitat, mitjançant el seu conseller i el Departament d'Habitatge, serà molt més ambiciosa del que vostès proposen. Llavors, no té sentit votar a favor d'una moció que insta a fer una cosa que el Govern ja ha decidit que la vol fer i que, a més, insta a fer menys del que el Govern vol fer. Tindria sentit si vostès haguessin demanat que el Govern fes una cosa que no té intenció de fer, o que fes més d'allò que té intenció de fer, o que ho fes de forma diferent. Per tant, el projecte, doncs, que presentarà el Govern contemplarà segurament aquests punts, però amb uns criteris molt més socials, molt més progressistes i molt més ambiciosos.

Per tant, doncs, tot i que com a declaració d'intencions no ens sembla malament el contingut de la Moció, ja li anunciem que hi votarem en contra, alhora que els convidem a participar també, com ho farà, segur, el conseller, en l'elaboració d'aquesta llei d'habitatge, perquè pugui resoldre aquests problemes que tenim plantejats, tan greus.

Moltes gràcies. Molt bona tarda.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Estradé. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Clavell.

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, senyor president. Miri, molt breument, perquè ens sembla que el tema, tal com està plantejat, no dóna més de si.

A veure, sota el nostre punt de vista, ens trobem davant una moció una mica absurda, permeti'm que li ho digui, perquè, és clar, es pretén instar el Govern a fer molt menys del que el mateix Govern s'ha compromès a fer. I, per tant, sembla, senzillament, absurd. Pensi que cal tenir en compte que els aspectes de regulació específica que vostès plantegen són coincidents amb el contingut de l'actual Llei d'habitatge del 91, eh? I, per tant, resultaria que li estem demanant al Govern que no canviï substancialment res. I, tenint una llei que regula aquests aspectes específics que a vostès els preocupaven, ens sembla que el que hem de fer és anar molt més enllà i regular molts més aspectes que aquests.

Per tant, ens oposem a la Moció per innecessària, per il·lògica, i entenem que des del Parlament hauríem d'aportar noves idees, noves iniciatives, noves idees, com deia el debat polític, i no quedar-nos per sota d'aquest debat, eh?

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Clavell.

Anem a trucar ja per avisar la votació.

(Pausa llarga. El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Posem a votació, doncs, la Moció. Es pot votar íntegrament? *(Pausa.)*

S'inicia la votació.

La Moció ha estat rebutjada per 69 vots en contra, 56 vots a favor i cap abstenció.

————— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la contaminació atmosfèrica** (tram. 302-00013/07)

Passem al vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la contaminació atmosfèrica. Per exposar-la, té la paraula la il·lustre senyora Bet Font, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. En la interpellació vam voler destacar unes idees que, molt breument, les sintetitzaré.

Una primera era que el canvi climàtic té un abast planetari, és cert, però que són molt importants el compromís i les actuacions que puguin fer cadascun del paísos.

Un altre element és que hi ha consens en la comunitat científica que els efectes d'aquest canvi climàtic poden ser greus tant pel que fa a la salut de les persones com a la salut del planeta i dels seus ecosistemes. En aquest sentit, estem parlant d'increment o de més abast de les malalties tropicals, d'onades de calor o seques, d'inundacions i catàstrofes naturals més sovintejades, per tant, amb més patiment humà i amb més costos econòmics, de disminució de recursos hídrics en determinades zones, etcètera. Deia l'altre dia, i ho repeteixo avui, que no ens ho podem agafar de broma i que per això el primer que hem de fer és reconèixer que el problema existeix i després plantejar com hem d'actuar.

Vam parlar també de quines eren les activitats que fan emissions de gasos d'efecte hivernacle, entre elles, doncs, determinades activitats per generar energia, el transport, determinats sectors industrials, dels quals hi ha una important diversitat.

I també vàrem dir que alguna d'aquestes activitats, doncs, per exemple, les grans indústries, tant les que generen energia com d'altres, en aquests moments ja tenen molta informació, tenen capacitat i recursos per anar triant quines estratègies poden fer per adequar-se a les normatives i als nous temps. Però, en canvi, d'altres activitats, més petites indústries, que també els afecten les normatives, les directives europees, els compromisos internacionals que s'estan portant a terme, no saben gaire com posar-s'hi. En canvi, a més a més que no saben com posar-s'hi, tenen una pressió, els està apressant el calendari d'acords i de lleis diverses. En concret, doncs, per exemple, l'1 de gener del 2005 entra en vigor el mercat d'emissions.

I, per tant, nosaltres el que proposem a la nostra Moció és un complement en les actuacions que el conseller va anar enumerant que ja tenien previstes, que consisteix

a centralitzar la informació i l'assessorament cap a aquestes empreses en un sol punt, en una sola finestra. Nosaltres no concretem la modalitat organitzativa que ha de tenir aquest punt d'informació, aquesta centralització, sinó que el que diem és que s'ha de fer, és que hi ha d'haver un assessorament, un suport institucional, perquè aquestes empreses es puguin adequar, doncs, a tots els mecanismes, a la flexibilitat que permet el Protocol de Kyoto.

Tenim una esmena del Grup Popular, en el sentit que diu que no es concreti..., o que es faci en el marc de l'estructura i organització del Departament de Medi Ambient, que es constitueixi una unitat específica i que hi hagi coordinació amb el Departament de Treball i Indústria. A nosaltres ens sembla que és interessant, i la volem recollir, la idea que hi hagi coordinació. També ens sembla correcte, doncs, que no es parli que ha de ser un centre, sinó que del que estem parlant és que hi ha d'haver una finestra única; per tant, ens està bé una unitat específica. *(Remor de veus. Alguns diputats surten de l'hemicicle.)* I en aquest sentit hem proposat al Grup Popular de fer una transacció que diu..., és una petita modificació de l'esmena que feien...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Font i Montanyà

Perdó...

El president

Potser... No, perdoni. És que potser està molestant als diputats que... Gràcies.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, president. A més, anava apujant el to, ara me n'adono.

Aquesta transacció que proposem, doncs, és que, tenint en compte que s'ha de valorar com es fa aquesta nova unitat, el que plantejem és que es faci en el marc de l'estructura i organització pròpies del Consell Executiu. És a dir, no plantejem que s'hagi de crear una nova empresa pública, no plantejem que hi hagi més despesa administrativa, ni que hi hagi d'haver nous professionals que s'hi hagin d'incorporar, sinó que, en el marc de l'estructura i organització pròpies del Consell Executiu, es constitueixi una unitat específica que, coordinadament amb els departaments de Medi Ambient i Habitatge, i Treball i Indústria, impulsi les tasques d'informació, assessorament, suport institucional, etcètera, és a dir, el que ja deia la nostra Moció, eh?

Per tant, tenint en compte que hi ha aquesta proposta de transacció, ens agradaria que la resta de grups donin suport a la nostra Moció.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, per presentar esmenes, el senyor Manel Ibarz, del Grup Parlamentari Popular.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. Ibarz i Casadevall

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, al Grup Parlamentari Popular, en nom del qual prenc la paraula davant d'aquest plenari per primera vegada, li complauria poder donar suport a la Moció presentada per la senyora Font en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds. La transacció que ens proposa sobre el text que havíem presentat ens agrada, malgrat que el que voldríem tenir, d'alguna manera, és la seguretat o la tranquil·litat que aquest organisme, aquest centre que s'hagi de crear depengui directament del departament que té les màximes responsabilitats en la matèria a què fa referència, és a dir, del Departament de Medi Ambient i Habitatge.

Espero que d'aquí al moment de la votació puguem comptar amb un text que així ho reculli i que puguem sumar els nostres vots als del grup parlamentari que ha proposat la Moció.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Moltes, senyor diputat. Poden intervenir, per fixar la seva posició, els grups parlamentaris. Concretament, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable senyor Ramon Espadaler.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, permetin-me que en relació amb el tema que ens ocupa, i que és un tema que, de ben segur, donarà ocasió en aquesta cambra i a les comissions pertinents a poder-hi esmerçar, no aquesta, sinó moltes altres també interpellacions, fer una constatació que em sembla important, i és que no partim de zero. Perquè a vegades un, quan sent intervencions, sembla que hàgim descobert els problemes que es generen entorn del canvi climàtic. I sí que voldria recordar i fer avinent que hi ha un conjunt d'accions, de realitats, empreses pel Govern de la Generalitat en la darrera etapa del Govern de Convergència i Unió que em semblen significatives, i em sembla que estan en la línia, també, del que es pretén construir des d'aquesta Moció.

La primera qüestió –i la trobaran penjada a l'espai web del Departament de Medi Ambient– és la definició d'una estratègia catalana contra el canvi climàtic. Aquest és un document de què dedueixo la vigència per a l'actual Govern, perquè així consta en el web del Departament, o la definició d'una xarxa temàtica, catalana, per lluitar contra el canvi climàtic, o bé una comissió contra el canvi climàtic, que de passada voldríem saber, també, quin és el capteniment del Govern sobre això, si es manté o no es manté, perquè aquesta Comissió interdepartamental que afectava el Departament d'Indústria, el Departament de Medi Ambient, diversos departaments –el de Política Territorial, el d'Universitats...–, si aquesta Comissió interdepartamental és o no vigent. O un altre aspecte, que no és pas menor, i que ens sembla molt important i que és una mica el nord de la nostra

actuació sobre això, que és un informe, jo crec que molt ric, del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible, dirigit en aquest cas pel doctor Llebot, que és una figura que jo crec inqüestionable per la seva autoritat científica que representa, que jo crec que és una aportació important, significativa i que també el poden disposar, que està en l'espai web del Departament de Medi Ambient, el tenen a la seva disposició, els diputats.

Per tant, compartint la preocupació que es va manifestar en la interpel·lació, tant per boca de la diputada ponent del Grup d'Iniciativa com pel mateix conseller de Medi Ambient, compartint la preocupació, sí que volíem deixar, en primer lloc, constància que en el tema de la lluita contra el canvi climàtic no partim de zero.

Segona constatació, en què sí que hi estem d'acord, continuem estant d'acord..., és que aquest és un aspecte transversal, aquest és un aspecte que afecta, i molt, diversos departaments, no exclusivament el de Medi Ambient, que també d'una manera particular, sinó el de Política Territorial, el transport, la indústria, l'agricultura, un conjunt important, significatiu de departaments. Sí que ens sembla, però, i n'hem de deixar constància, que plantejar la creació d'un nou òrgan, i ha estat aclaridora, la posició de la diputada d'Iniciativa, és una mica començar la casa per la teulada. Segons el parer nostre, això és començar la casa per la teulada. Preferiríem fer el que recomana el doctor Llebot en el seu Informe, que està i que el planteja en el marc del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible, que és dir, escolti, primer definim, perfilem, millorem aquesta estratègia catalana de canvi climàtic i després ja mirarem a veure quins són els òrgans que s'han de fer. Però a nosaltres, un òrgan..., hi insisteixo, ens tranquil·litzen les paraules de la ponent d'Iniciativa quan diu: «No és una nova estructura, no és un nou ens, no és més burocratització, no aportaria res.» Si això queda expressat amb aquesta claredat, en la transacció que vostès faran, nosaltres estem disposats –no faltaria sinó– a donar-hi suport. Però sí, també, que des de l'exigència que es defineixin un conjunt d'aspectes importants. I voldria citar-ne dos o tres que ens semblen molt significatius. Avançar en la línia de la lluita contra el canvi climàtic és definir incògnites que crec, sincerament i honestament, que no pot definir, l'actual Govern de la Generalitat, perquè té posicions, altra vegada, profundament contradictòries. És definir si acceptem o no la substitució, per exemple, de combustibles en la indústria cimentera. Acceptem o no incinerar, en aquest cas pneumàtics o altre tipus de residus, en substitució de combustibles fòssils? Aquesta és una resposta que el món empresarial ens demana.

O, permetin-me, aquests dies està malauradament molt de moda tot el que fa referència al Trambaix, és anar en la direcció de complir amb el Protocol de Kyoto i reduir les emissions a l'atmosfera, justament, quan juga el Barça, no fer anar el Trambaix? Això és una política de debò sostenible? Això és una política de debò que va en la línia de complir Kyoto?

O una altra pregunta que ens podem fer i que ens fan els empresaris, i ja no els empresaris, que els fa el Govern, senyora diputada, que fan al Govern, grups eco-

logistes, els estan reclamant que s'aclareixin, en el si del Govern, respecte a l'energia eòlica, un altre tema que té molt a veure amb el compliment del Protocol de Kyoto. El GEPEC els retreu la disbauxa administrativa i la descoordinació del Govern en les noves autoritzacions de centrals eòliques. Són incògnites que cal, evidentment, resoldre, des de ja, que cal que els empresaris tinguin aquests *input*, i que cal que primer definim les polítiques. Perquè no es tracta de crear un ens, un òrgan per assessorar els empresaris quan encara no hi ha definida la política sobre la qual haurem d'assessorar. Però en qualsevol cas fem confiança, entenem i agraïm l'aclariment que fa, i entenc que s'ha fet, si és així, aquesta transacció, que deixa molt clar que no és un òrgan de nova creació, perquè, permetin que els suggerim alguns aspectes importants, tenen en el si, per exemple, al Departament de Medi Ambient, el Centre per a l'Empresa i el Medi Ambient, que és un ens perfecte per poder fer aquests tasca d'informació als sectors empresarials. Tenen, en un altre àmbit d'una altra conselleria, l'Institut Català d'Energia, que és un altre àmbit des d'on es pot fer aquesta informació. Tenen allò que el conseller mateix, de Medi Ambient, ha anunciat: la creació de l'Agència Catalana de l'Aire, que és un altre àmbit des del qual es pot fer.

Per tant, els fem confiança, en el ben entès que no es tracta de crear més estructura, més òrgans. Els reclamem, des d'aquest vot de confiança mateix, que els fem, que defineixin amb claredat quina és la política que el Govern de la Generalitat vol fer amb relació al compliment del Protocol de Kyoto. I quan hagin aclarit aquesta política ens tindran al costat, perquè compartim amb vostès, i crec que una part important dels sectors empresarials d'aquest país, la preocupació sobre això. Però, per favor, defineixin quina és la política eòlica, quina és la política de substitució de combustibles, quina és la política amb el transport públic, quins són aquests conjunts de polítiques que per ara no en tenen una única, sinó que com a mínim tenen dues veus en el si del mateix Govern.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies diputat. Correspon ara fixar la posició al Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Té la paraula la il·lustre senyora Teresa Carrera.

La Sra. Carrera i González

Gràcies, senyor president. Li manifesto en primer lloc, el vot favorable del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi a la Moció presentada en els termes que acaba d'expressar la diputada Bet Font, ja que el considerem coherent amb les propostes recollides, tant al nostre programa per a les eleccions, passades, al Parlament de Catalunya, com a l'Acord de govern catalanista i d'esquerres, al voltant del compliment del compromís de Kyoto.

Els anteriors governs de Convergència i Unió a Catalunya, en contra del que diu el senyor Espadaler, i del Partit Popular a l'Estat espanyol, no es van prendre seriosament la necessitat de portar a terme mesures per fer possible el compliment del compromís de Kyoto, i

van concretar definicions i consensuar els drets d'emissions de cada sector industrial, per la qual cosa ara el Govern espanyol només ha pogut consensuar un document de mínims sobre el futur pla nacional d'assignació de drets d'emissions, per fer-lo arribar a la Comissió Europea en la data límit de 31 de març, precisament el dia d'avui, per tal d'evitar que Espanya sigui sancionada per presentar el pla fora de termini.

L'actual Govern de la Generalitat, en canvi, responsablement i conscient de la transcendència del tema i dels costos que tots i no només les empreses hauran d'assumir en un futur pròxim, si no comencem a posar fil a l'agulla per reduir les emissions, ha creat una teula sectorial al voltant, precisament, del compliment del compromís de Kyoto, en el marc de l'acord per a la modernització i la internacionalització de l'economia catalana, com ja ens va informar el conseller de Medi Ambient i Habitatge en el ple anterior.

D'acord, doncs, també, amb les iniciatives ja engegades per aquest Govern, considerem necessària l'existència d'una unitat d'informació, assessorament i suport institucional a les empreses per facilitar la seva adequació, sobretot les petites i mitjanes, als requeriments del compromís de Kyoto, sobretot si es considera que no s'han d'utilitzar ni crear nous recursos d'infraestructures, ni de personal, com ja ha especificat, la diputada Bet Font.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

No vull acabar sense fer una cita molt breu de José Santamarta, director de la revista *World Watch*, per la seva pertinença amb la Moció que ens ocupa, i amb els objectius del nostre Govern amb relació a l'economia i el teixit productiu català. José Santamarta diu: «El cumplimiento del Protocolo de Kioto y el Plan nacional de asignación de los derechos de emisión son una excelente oportunidad para crear empleo de calidad, promover la innovación tecnológica, mejorar la competitividad, reducir la dependencia energética y avanzar hacia la equidad i la sostenibilidad.»

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula el senyor Sergi de los Rios, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

El Sr. De los Rios i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, anunciem des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana el nostre vot favorable a aquesta Moció, que sembla que s'ha arribat a un acord de transacció, bàsicament i d'una manera molt resumida per dos motius: el primer motiu és per una clara voluntat política, que existeix en aquesta Moció, de fet estem parlant del Protocol de Kyoto, sobre canvi climàtic, on es fixa un compromís dins la Unió Europea de disminuir un 8 per cent les emissions respecte a l'any 1990, que s'agafa com a any base. La situació actual davant aquest objectiu que marca el Protocol de Kyoto, la situació actual és que l'Estat espanyol és qui més s'allu-

nys d'aquests objectius de Kyoto, i a Catalunya les emissions de CO₂ i altres gasos no han parat de créixer. Per tant, entenem que aquesta voluntat política és ferma en tant que es facilita i s'apropa a les empreses, el compliment d'aquests objectius, a què m'estava referint anteriorment.

El segon gran motiu és que valorem positivament la voluntat d'aprofitar les estructures ja existents dins l'Administració. I, per tant, nosaltres, des del Grup d'Esquerra Republicana, entenem que no calia caure en una excessiva burocratització o duplicar estructures administratives, per tant..., quant a donar un servei que sí que entenem que s'ha de donar a aquestes empreses. En aquesta línia, podem destacar, doncs, l'existència del mateix CEMA, el Centre per a l'Empresa i el Medi Ambient, que perfectament podria acollir aquest servei que es vol prestar a les empreses.

Per tant, són, aquests, els dos grans motius que ens porten a votar favorablement aquesta Moció transaccional.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per a pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre diputada, senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Li faig arribar la transacció que ja he anunciat abans, i recollint les opinions que han anat sorgint dels diputats i diputades que han intervingut, nosaltres –ja ho he dit en un principi– creiem que és fonamental no duplicar estructures, i també creiem que és important utilitzar instruments com els que ja existeixen a l'estil del Centre per a l'Empresa i el Medi Ambient, però alhora creiem que el que estem fent al Govern és una petició del tipus de centre que volem, i creiem que ha de ser el Govern qui determini en quina estructura li convé o a quin departament li convé més de ser-hi, amb el ben entès que, des del nostre Grup Parlamentari, insistirem que creiem que és precisament en el Departament de Medi Ambient, on ens agradaria que estigués situat aquest servei.

Dit això, aprofito per recordar que en l'acord de Govern es parla de potenciar, i molt, les energies renovables, i sembla que, això, el senyor Espadaler no ho ha tingut en compte, o no ho ha vist o no ho ha llegit. Si de cas, doncs, li ho farem arribar, perquè pugui tenir més coneixement de com es parla de potenciar l'energia eòlica, la fotovoltaica, la biomassa. I és curiós com ara el senyor Espadaler cita el GEPEC, que en més d'una ocasió n'havia dit pestes o havien tingut les seves importants discrepàncies. Ens sembla que és el moment d'avançar realment en la política de fomentar les energies renovables. Avui el senyor Espadaler estava molt exigent, quan, en concret, havien tingut molts anys per fer el què avui demanen al Govern que faci. Si ells haguessin actuat amb més celeritat, avui no estarien tan endarrere com estem.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. *(El Sr. Espadaler i Parcerisas demana per parlar.)* Senyor Espadaler?

(Remor de veus.)

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Sí, senyor president, per al·lusions.

El president

Senyor Espadaler, perdó, és que no l'he sentit.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Senyor president, dic per al·lusions directíssimes de la senyora diputada.

El president

Té un minut.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

No, molt breument, ni tan sols exhauriré el minut. En qualsevol cas, disposen d'un informe, jo crec que molt ben fet, sobre canvi climàtic, pel Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible; el tenen penjat al web, disposen vostès d'una comissió interdepartamental, creada per l'anterior Govern de la Generalitat, disposen d'un Centre per a l'empresa i el Medi Ambient, que pot fer perfectament aquesta feina, disposen de l'Institut Català d'Energia per fer també aquesta feina. Són accions, són realitats. L'únic que els demanem és que concretin i que defineixin i que s'aclareixin en la política. I la referència que he fet del GEPEC és, la trobaran, a l'espai web del GEPEC. L'únic que fa, i no ho fa per boca del Govern... o del Grup de Convergència i Unió, és demanar-los que s'aclareixin sobre quina és la política que volen fer amb relació a la implantació de l'energia eòlica, que és una bona manera de caminar per camí, per la senda de Kyoto. *(El Sr. Ibarz i Casadevall demana per parlar.)*

Gràcies, senyor president.

El president

Senyor Ibarz, ha demanat la paraula?

El Sr. Ibarz i Casadevall

Gràcies, senyor president. Només simplement agrair a la diputada...

El president

No, per què ha demanat la paraula?

El Sr. Ibarz i Casadevall

Ah, simplement per agrair a la diputada que hagi recollit la nostra iniciativa. Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat, però no..., li agraeixo la seva intervenció, però, en tot cas, intentem adaptar-nos al Reglament.

Els portaveus tenen coneixement de la transacció a què s'ha arribat?

Podem posar, doncs, a votació el text de la Moció amb la transacció adoptada?

Comença la votació.

La Moció ha estat aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment pel que fa als horaris comercials (tram.302-00014/07)

El vint-i-cinquè punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment pel que fa als horaris comercials; presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula, per exposar-la, l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó.

(Pausa.)

El Sr. Fernández i Teixidó

Senyor president, senyores i senyors diputats, de fet, per presentar la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els horaris comercials. Hem presentat una moció per a la seva consideració, i esperem que aprovació, que pensem que sintetitza el debat parlamentari que varem tenir l'altre dia aquí amb tots els grups.

Ho sintetitza en cinc aspectes clau: el tipus de model de comerç que volem defensar i potenciar en la línia del que hem vingut fent durant aquests darrers anys; la llei d'horaris comercials necessària per impulsar la protecció, la defensa i la potenciació d'aquest model de comerç; la iniciativa del Parlament de Catalunya per defensar a Madrid la no-aplicació de la Llei que hauria d'entrar en vigor el 1 de gener del 2005; la demanda d'una col·laboració amb totes les forces parlamentàries i amb la Taula Social del Comerç per impulsar aquesta iniciativa, i, finalment, la voluntat de presentar una campanya amb voluntat política i pedagògica, amb la voluntat, en definitiva, de donar a conèixer a l'opinió pública què pensem respecte a la qüestió d'horaris comercials.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

La pregunta és la següent: és aquesta una síntesi política adequada del debat parlamentari que varem tenir l'altre dia? Doncs, sincerament, crec que sí. Ho és, i ho dedueixo bàsicament de les esmenes que els tres partits que avui donen suport al Govern tripartit, al Govern de la Generalitat de Catalunya, que van en la línia de la Moció que hem presentat.

En definitiva, i cosa que agraim, els tres partits que donen suport al Govern presenten un conjunt d'esmenes parcials que no afecten en absolut el moll de l'os de la nostra proposta, que probablement matisen alguns aspectes, que segur enriqueixen els elements que formen part d'aquesta Moció i que ens permet, probable-

ment, després d'aquest debat, tenir una moció presentada per Convergència i Unió, amb les esmenes dels tres partits que donen suport al tripartit i esperem que amb el vot favorable... (*veus de fons*) –ja veig que vostè apunta que no el podem aquesta naturalesa de vot favorable; vostès s'ho perdran, senyor diputat–, però amb el conjunt del vot favorable de tots els partits de la cambra, amb l'abstenció, probablement, del Partit Popular; potser fins i tot el vot en contra del Partit Popular. Escolti, que potser és capaç de canviar d'opinió durant aquest debat parlamentari; escolti, si més no.

Tres: sorpreses? Doncs, sincerament, crec que no. I per què no? Perquè l'altre dia, quan vàrem tenir l'oportunitat de substanciar aquest debat parlamentari, vàrem veure clarament que hi ha una solució de continuïtat entre les polítiques que hem vingut emprant durant aquests darrers anys en defensa d'un model català de comerç, amb la seva potenciació, i avui amb la línia política que el Govern de la Generalitat de Catalunya segueix. Que, òbviament, aquesta política tindrà matisos, faltaria més; que, òbviament, aquesta política voldrà anar, com sempre, més enllà..., tindran el nostre suport. L'única cosa que no acceptaríem és que aquesta política fos, amb relació a les posicions del nacionalisme català en l'àmbit del comerç, regressiva. I estic segur que aquesta actitud, no cal ni dir-ho..., estic veient els diputats d'Esquerra Republicana de Catalunya i del Partit Socialista donant per fet que no podria ser regressiva una política d'aquesta naturalesa respecte al que ha estat durant anys la política de comerç del Govern de la Generalitat de Catalunya de Convergència i Unió.

Dit això, què diu la nostra Moció, i breument? Doncs, parla d'un model a potenciar, d'una llei d'horaris comercials i estableix un termini per defensar i presentar aquesta Llei, una iniciativa davant del Govern espanyol i les dues altres qüestions, que no m'allargaré per qüestió de temps.

Ara voldria anar a la qüestió central des del punt de vista polític, ara és on vull anar: per què tenim aquesta interpellació i per què tenim aquest debat en l'actualitat?, més enllà, per què tindrem una moció a què vostès probablement donaran suport? L'actualitat política implica que, amb l'actual conjuntura del Govern a Espanya, esperem de tots vostès el compromís que porti davant dels comerciants de Catalunya i de tot Espanya el fet que la Llei no s'apliqui. Curt i ras: han de moure la iniciativa perquè aconseguixin que els seus companys socialistes a Espanya no apliquin aquesta Llei.

Em pregunto: «Serà això molt difícil?» Resposta: «Cal pensar que no, perquè, en definitiva, el Partit Socialista ha portat al seu programa aquesta qüestió i...»

El vicepresident primer

Senyor Fernández Teixidó, ja se li ha exhaurit el temps.

El Sr. Fernández i Teixidó

Doncs, moltes gràcies. Tindrem l'oportunitat de votar aquesta Moció (*rialles*) amb la seguretat i amb la tranquil·litat que vostès faran, no cal ni que ho digui, respecte al plantejament que han defensat en el seu programa i que faran que aquesta Llei no s'apliqui l'1 de

gener del 2005, el que espera Convergència i Unió i el que esperen tots els comerciants i els empresaris de comerç d'aquest país.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies a vostè, senyor Fernández Teixidó. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per presentar les esmenes conjuntes amb Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Bernardo Fernández.

El Sr. Fernández Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, vull començar la meua intervenció felicitant el Grup de Convergència i Unió, i molt especialment l'il·lustre diputat senyor Fernández Teixidó, per haver retirat la proposta de resolució sobre horaris comercials. A més a més, això és valuós, però, a més a més, és molt més valuós davant del nou període de governabilitat que s'obre a Espanya. Dic això perquè crec que ara era de justícia fer esment d'aquesta qüestió.

I ara, si els sembla bé, anem al tema que ens ocupa, i no és altre que la substanciació de la Moció sobre horaris comercials. Aquesta Moció té el seu origen en una interpellació que vam fer, vam veure en l'últim Ple, concretament dimecres passat. Va ser, diria jo, una interpellació que jo hauria pogut subscriure sense cap embut, i això és una prova més, una prova feaent, que, per sort, en el tema dels horaris comercials en aquesta cambra existeix un ampli consens. I això és bo per a nosaltres, per als polítics, és bo per als comercials, però per sobre de tot és bo per a les ciutadanes i ciutadans; en definitiva, és bo per al país.

Com tots sabem, va ser el Reial decret llei 22/1993, del 29 de desembre, el que va establir un marc estatal en matèria d'horaris comercials, fruit d'un ampli consens, que preveia un mínim de vuit festius d'obertura l'any i setanta-dues hores obertes setmanalment.

Aquest fou també el tractament adoptat per la Llei Orgànica 2/1996, del 15 de gener, complementària de l'ordenació de comerç minorista.

Ara bé, més tard, amb l'article 43 del Decret llei 6/2000, el Govern del PP va trencar de forma unilateral –de forma unilateral– l'ample consens assolit en l'àmbit de tot l'Estat, augmentant el nombre d'hores setmanals d'obertura de setanta-dues a noranta i incrementant el nombre mínim de festius anuals fins arribar a dotze aquest any, l'any 2004, i establint la llibertat total d'horaris a partir de l'1 de gener del 2005. Cal recordar que contra aquest Reial decret interposà recurs d'inconstitucionalitat aquest Parlament, que, per cert, i tot sigui dit de passada, es troba encara pendent de sentència.

Doncs, bé, és obvi que nosaltres partim dels mandats sorgits de l'Acord per un govern catalanista i d'esqueres a la Generalitat de Catalunya. La recuperació del marc horari d'obertures; un determinat model de comercial, que, segons el meu parer, té valor superiors; un determinat model de relacionar-se, que dóna cohesió social i que té molt a veure amb el model comercial, són qüestions que estan contemplades en el pacte.

I aquí, deixi'm dir, senyor Fernández Teixidó, amb tota cordialitat, que estem d'acord amb el model, sens dubte, però no tant amb la gestió; estem d'acord amb el model, però no tant amb la gestió.

Per altra banda –ho deia a l'inici de la meva intervenció–, el resultat de les eleccions del 14 de març obre una expectatives molt i molt més optimistes que les que hagués ofert una nova majoria del Partit Popular. Vull recordar que en el programa electoral del Partit Socialista figura el retorn a les setanta-dues hores d'obertura setmanals i vuit festius l'any. A més a més, ben aviat s'obriran converses amb els responsables polítics en la matèria del Govern entrant i comprovarem el capteniment d'aquest Govern. I val a dir que estic en condicions d'afirmar que segur –segur– que el nou Govern serà sensible a l'ampli consens que hi ha al conjunt de la societat en relació amb aquest tema. I deixi'm dir també, senyor president, que, amb tota probabilitat, el responsable del Govern socialista en matèria de comerç no serà similar a nosaltres ideològicament, sinó que fins i tot serà molt proper geogràficament.

Dit això, però molt més enllà d'això, de tot això, convé recordar que l'honorable conseller ja va anunciar dies enrere en aquesta cambra que el Departament està preparant un projecte de llei d'horaris comercials, sense entrar en altres estratègies prou conegudes que també s'estan preparant i en què jo ara no insistiré aquí perquè s'han comentat ja a bastament.

I ja per acabar, senyores diputades, senyors diputats, que ningú tingui cap mena de dubte: el Govern utilitzarà totes les eines polítiques, jurídiques i institucionals al seu abast per impedir que a partir de l'1 de gener del 2005 s'implanti la llei de la selva en matèria d'horaris comercials, prioritzant la ja anunciada llei d'horaris comercials de Catalunya i prioritzant també el diàleg i la negociació amb un nou govern de l'Estat.

I ara ja si que acabo...

El vicepresident primer

Senyor Fernández..., exactament, ha d'acabar...

El Sr. Fernández Martínez

Acabo, acabo..., trenta segons, senyor president. Per tot això, crec que avui hem arribat a un bon acord amb aquesta Moció. Hem fet una bona tasca, fruit de l'alt consens que respecte a aquest tema dels horaris comercials existeix en aquesta cambra. Aquest és un primer pas d'un llarg camí que segur –segur– no serà l'últim, però voldria demanar al PP, als seus diputats, que es sumin a la nostra proposta; encara hi són a temps. Seria un èxit de veritat, seria un èxit de tots, no de ningú sobre ningú. Crec que l'ocasió s'ho mereix. Ara és el moment. Vostès tenen la paraula.

Res més, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fernández. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, aquesta és una moció que el que fa és avalar bàsicament les explicacions del conseller, de l'honorable, el molt honorable Pere Esteve, primer, en la compareixença que va tenir, la primera compareixença que va fer aquí al Parlament a l'hora de definir quines eren les polítiques.

I aquest cert continuisme és evident que hi havia de ser, perquè el model que hem definit com a model català comercial és un model consensuat des de fa anys. I aquí voldria recordar que, Esquerra Republicana, ja en la investidura de la passada legislatura, una de les propostes innegociables que va fer va ser precisament la Llei de l'impost de la gran superfície.

Per tant, tranquil·litat, senyor Fernández Teixidó, perquè, de polítiques regressives, no n'hi hauran en aquest sentit, al contrari. Jo crec que si alguna cosa ha distingit Esquerra Republicana en aquest sentit ha set, precisament, voler anar més enllà i la defensa aferrissada de les competències en matèria de comerç interior que té la Generalitat de Catalunya. I, per tant, havia de ser fàcil arribar a un consens; havia de ser fàcil perquè compartim un model, compartim unes prioritats, sabem què ens estem jugant en aquest tema bàsic de país per nosaltres, que és aquest model, i enfront tenim un model que el que procura és la desertització del teixit social. Això ho tenim clar. I bàsicament hi ha hagut un ampli consens des de sempre, tant en la Llei d'equipaments comercials, com en la Llei de l'impost a les grans superfícies, que havien d'arribar a la concreció d'aquestes polítiques d'acció de govern que va anunciar el conseller en el seu moment.

Per tant, ja veu vostè que les esmenes que li hem presentat vénen, com ha dit vostè, a enriquir, a modificar mínimament aquest recorregut que hi ha hagut aquests darrers anys, i des de molt temps, en les posicions de tots els partits aquí representats, quant als horaris comercials. I jo crec que ara se'ns obre un camí d'esperança i d'optimisme evident, perquè, com molt bé ho va recordar l'honorable conseller, també hi han comunitats governades pel PP que estan per aquest model. I aquí voldria que hi hagués una reflexió per part del Partit Popular de Catalunya, perquè no tot el Partit Popular pensa d'igual manera, no a totes les comunitats autònomes governades pel Partit Popular es pensa igual.

Jo crec que en aquest model, que –ho torno a dir– és absolutament contraposat, des d'un que procura, com qui diu, la desertització del teixit social i un altre que procura la vertebració de la trama tradicional i urbana del comerç tradicional, hi ha un fet diferencial evident.

Per tant, el que hauríem d'intentar, ara que se'ns obre aquest camí d'esperança, aquest camí d'expectativa amb el nou Govern espanyol, el que hauríem d'intentar és arribar de la forma més consensuada per part de tots, i, per tant, amb més força, perquè aquestes propostes que portarem, segurament i evidentment, no només des del Parlament, sinó també des del Govern de la Generalitat al Parlament de Madrid..., home!, que hi poguéssim anar amb la màxima fortalesa per poder-les defensar també amb el màxim consens.

Per tant, no hauríem de tenir més problemes a l'hora de defensar tots a una, una posició que ha quedat clara, no només en aquests primers cent dies de govern de la Generalitat, sinó en els darrers anys, que, en polítiques consensuades –ho torno a dir–, en tots els camps, quant al comerç, en la taula de comerç que s'havia instituït, i, fins i tot, jo crec que amb la mà estesa que hi ha hagut per part del conseller a altres propostes també comercials, que han de tenir la seva representativitat aquí al país, doncs, hauríem de fer aquest esforç per continuar consensuant aquestes polítiques. Jo crec que els comerciants ens ho agrairan i el país també.

Per tant, nosaltres, un cop acceptades aquestes esmenes, anunciem, evidentment, aquest vot favorable a aquesta Moció, i, esperant que en aquest termini, en aquest termini que proposa, que es proposa des de l'esmena, que abans de finalitzar el període de sessions, que estem parlant de tres mesos com a molt, es pugui presentar aquesta Llei d'horaris comercials, quedi definitivament resolt aquest tema. Que després s'haurà de resoldre definitivament quan estiguem fent l'Estatut. Haurem de blindar per sempre, ja, aquestes competències de comerç interior per la Generalitat.

Per tant, serà llavors que haurem de definir clarament i exactament perquè no hi puguin haver intromissions de qualsevol mena, des de qualsevol estament, perquè aquestes són unes competències –ho torno a dir– importantíssimes donat el que ens hi juguem.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vigo. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula l'illustre diputat senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, m'adreço a vostès des del mateix escó, intentant ser realment breu en un tema que, com bé diu la mateixa Moció, ja ha estat anunciat pel mateix conseller en el mateix Parlament, el mateix Acord del Govern catalanista i d'esquerres recull quin és el capteniment amb relació a aquest tema, i hi ha aquest ampli consens repetit i anunciat pels diputats que m'han precedit, és a dir que absoluta i total coincidència. I el que volem és deixar constància, amb aquestes esmenes que cal fer constar, diguéssim, que des del mateix Govern el que es vol és refermar aquest model català de comerç en què tots coincidim i afanyar-nos, anar de pressa, a l'hora de presentar aquesta Llei d'horaris comercials.

En tot cas, afegir-me, com ja s'ha fet per part d'algun altre diputat, a l'hora de fer un prec als diputats del Partit Popular de Catalunya per tal que s'afegeixin en aquest ampli consens, que es voti favorablement, i que, d'aquesta manera, diguéssim, permetin avançar d'una manera, doncs, molt més consensuada en aquest tema. És a dir que anunciem, evidentment, el nostre vot favorable, sense afegir res més.

Moltes gràcies, senyors i senyores diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Postigo. El senyor Fernández Teixidó... (*Veus de fons.*) Perdó..., el senyor Llobet, en nom del Grup Parlamentari Popular.

El Sr. Llobet Navarro

Moltes gràcies, president. Il·lustres diputats i diputades, el nostre Grup no donarà suport a la Moció presentada per Convergència i Unió, ja que té com a base l'oposició al Reial decret 6/2000, del 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, i que suposava regular novament envers horaris comercials.

Ara no entrarem a debatre sobre el fons de la qüestió, senyor Teixidó; primer, perquè el seu contingut ja ha estat suficientment debatut i defensat pel nostre Grup en aquesta cambra, i, segon, perquè en un futur pròxim, quan l'honorable conseller presenti la proposta de Llei d'horaris comercials tindrem l'oportunitat, els diferents grups, de fer una anàlisi en més profunditat de les modificacions que es volen introduir.

A més, el que el ponent volia amb la seva interpellació era saber quin posicionament té el Govern de la Generalitat després del nou escenari que s'obre a Espanya arran de les eleccions generals, i si seria el conseller coherent amb el posicionament polític que defensava mentre governava el Partit Popular.

Bé. Com comprendran, nosaltres, en aquest cas, poc podem aclarir, ni sobre el posicionament del Govern de la Generalitat, ni tampoc del posicionament que tindrà ara el Govern de l'Estat. El que creiem que toca ara és que el Govern de la Generalitat negociï amb el Govern de l'Estat quin règim d'horaris comercials entén que és el millor per a Catalunya. Ja que, com indica l'article 43.1 del Reial decret, el qual diu exactament el mateix que deien els articles 2 i 3 de la Llei orgànica 2/1996, del 15 de gener, complementària de l'ordenació del comerç minorista –Llei, per cert, senyor Teixidó, aprovada amb els vots del Partit Socialista i de Convergència i Unió–, on s'establia, en l'article 2, la llibertat d'horaris i, en el 3, la negociació amb les comunitats autònomes perquè pogués entrar en vigor la liberalització d'horaris comercials no abans del 2001. Doncs, bé, l'article 43.1, diu exactament el mateix, però canviant la data de la possible liberalització, sempre amb acord de les diferents comunitats autònomes, no abans del gener del 2005.

Com he dit abans, el que ha de fer el Govern de la Generalitat és negociar amb el nou responsable del Govern, que sembla que serà el senyor Montilla, i, per tant, coneixedor de les seves reivindicacions, i mirar d'arribar a un acord. Acord que sembla segur, després de les diferents declaracions de l'honorable conseller, on diu que la liberalització d'horaris ja no representa una amenaça per al comerç arran dels resultats de les eleccions generals, i que, a més, té clar que el nou Govern de l'Estat no recorrerà la Llei d'horaris comercials que presentarà el Govern.

Al cap i a la fi, nosaltres demanem que es tinguin en compte les diferents sensibilitats que hi han en la societat catalana i també negociïn amb un col·lectiu tan im-

portant com és el que defensen els consumidors, representats per les diferents organitzacions, i que demanen al conseller tranquil·litat i que s'estudiï la millor forma de conciliar les necessitats dels consumidors amb els comercials.

Abans de finalitzar la meua intervenció, sí que volem deixar clar que nosaltres també creiem que hem de potenciar el model català de comerç, com ho hem demostrat durant les darreres legislatures en què el Govern de la Generalitat ha consensuat bona part de les lleis i plans territorials amb el Partit Popular com la Llei d'equipaments comercials, l'impost sobre les grans superfícies, el Pla territorial d'equipaments comercials o el Fons d'ajuda al petit comerç; i, en concret, de garantir que les noves fórmules de grans superfícies comercials no malmetessin el teixit de petites empreses comercials del país, prestant atenció a facilitar el reequilibri territorial del comerç.

I la nostra voluntat és seguir col·laborant, sense deixar de banda quelcom tan important com és la defensa dels consumidors, ja que una bona política en matèria de consum ha de dur a una bona oferta comercial.

Creiem que els mals del petit i mitjà comerç no provenen només de la política d'horaris comercials, sinó moltes vegades provenen de no haver promogut, el Govern, una política de transició a la lliure competència que realment necessita el sector, amb polítiques orientades a afavorir una transició a una situació difícil d'aturar com és la liberalització dels mercats, com, per exemple, l'aprovació d'un pla integral d'ajuda a afrontar el repte de futur, que és la lliure competència, o, per exemple, l'aprovació d'un pla de dinamització comercial que garanteixi un equilibri dels diferents formats comercials entre els grans distribuïdors i el petit i mitjà comerç, que fomenti l'associacionisme territorial i que regionalitzi la prestació de serveis conjunta entre els seus membres.

Per tant, el nostre Grup votarà, excepte en el punt 1, en què hi coincidim, en contra de la Moció presentada pel Grup de Convergència i Unió.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Llobet. El senyor Fernández Teixidó, per posicionar-se entorn de les esmenes, té la paraula.

El Sr. Fernández i Teixidó

Gràcies, senyor president. Ho farem amb brevetat. La primera qüestió, malgrat que ja sé perfectament, amb el Reglament a la mà, senyor president, que ara el que hem de posicionar-nos és sobre les esmenes...

El vicepresident primer

Sí.

El Sr. Fernández i Teixidó

És així..., però vostè em permetrà, amb la seva flexibilitat, ja coneguda..., em permetrà només que faci una al·lusió breu a la intervenció del diputat del Partit Popular. Si vostè és tan amable..., serà breu, li ho prometo.

El vicepresident primer

Demanat així...

El Sr. Fernández i Teixidó

...en un sentit, senyor Llobet. *(Rialles.)* Gràcies, senyor president. En un sentit, senyor Llobet, que és el següent. Vostè, que ve a aquesta tribuna, diu: «De la posició respecte al que avui ens ocupa en parlarem quan discutim de la Llei de comerç, de la Llei d'horaris. D'acord?» Però vostè no s'ha pogut..., com li diria jo?, estar-se d'intervenir al final i dir quina és la seva posició. I, enviant un missatge que cap de nosaltres compartim i extraordinàriament perillós, a saber, que l'obertura en diumenges, la negativa de l'obertura en diumenges perjudica els consumidors d'aquest país, vostè ha fet aquest balanç i diu: «Escolti, nosaltres defensem els consumidors i, per tant, hem de tenir molt en compte...»

Nosaltres el que diem, senyor Llobet, és: «El model equilibrat que té el comerç a Catalunya, en cap cas perjudica els interessos dels consumidors.»

I li faig només aquesta puntualització perquè vostè prometia no entrar en el debat, però, finalment, això ens ho ha deixat dit. Que consti, si més no; penso que és l'opinió unànime de tots els que estem aquí, que no compartim la seva posició.

Dit això..., dit el model, que té equilibri, dit el model, que volem potenciar el sistema, no només de comerç català, sinó una concepció determinada de país, agrair tant al Partit Socialista com a Esquerra Republicana de Catalunya com a Iniciativa, les seves aportacions, que estic segur que enriqueixen el nostre plantejament.

Recollir, particularment, un aspecte important, a saber: tenim un repte, senyor Vigo –diputat Vigo–, tenim un repte en l'àmbit del blindatge del nostre Estatut perquè aquesta discussió deixi de tenir actualitat per sempre més. Amb l'Estatut a la mà aquest debat no tindrà cap interès d'aquí a..., quan l'Estatut estigui aprovat, d'aquí en endavant. I pensí que nosaltres compartim absolutament aquest criteri.

Per acabar, dues consideracions finals: el que és fonamental és el compromís polític. Tenim una moció que el que és fonamental: portar al Govern espanyol la pretensió d'aquest Parlament de Catalunya que l'1 de gener del 2005 no s'aplica la Llei. Aquest és l'element clau, després discutirem de models, de consumidors, d'equilibri, del que vulguin: l'1 de gener del 2005 això no s'aplica.

I, finalment, una aclucada d'ulls, si vostès m'ho permeten, en les esmenes que vostès ens plantegen... –una aclucada d'ulls, naturalment, absolutament honesta, diputat Vigo–, en les esmenes que vostès ens presenten ens diuen, a l'article 1 i a l'article 4..., article 1: «Seguir refermant i potenciant el model de comerç de Catalunya»; article 4: «Seguir enfortint la línia portada fins ara en l'àmbit del comerç».

I no em puc estar de pensar, senyor Vigo, senyor Postigo i senyor... *(Veus de fons.)* Fernández, no em puc estar de pensar..., vostès ja em permetran, si més no, aquesta alegria parlamentària, que quan vostès parlen de seguir enfortint, de seguir potenciant, de seguir

promocionant, tenen en compte el que l'anterior Govern de la Generalitat de Catalunya està fent per al comerç.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Teixidor. *(Veus de fons.)* Senyor Llobet, té un minut.

El Sr. Llobet Navarro

Gràcies, senyor president. Senyor Teixidó, a veure, jo em refermo totalment en el que he dit en l'exposició, però en cap moment he dit que nosaltres..., si no s'obriessin tots els diumenges... –tots els diumenges, que vostè és el que ha apuntat, en la meua intervenció, en cap moment he entrat en aquesta dinàmica–, seria perjudicar els consumidors. No he dit això.

He dit que el sector, li agradi o no, a la llarga, haurà d'anar a la lliure competència, haurà d'anar al lliure mercat, i el que hem de fer és analitzar les posicions que tenen..., per això hi havia..., el Reial decret era per transició a la lliure competència, es donaven uns anys, ja l'any 96 eren quatre anys, es va ampliar quatre anys més. I l'únic que li he dit és que quan arribi la Llei d'horaris comercials el Partit Popular es posicionarà depenent del seu contingut, que de moment, ara, que jo sàpiga, públic no és.

Res més.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Llobet.

Estem cridant a votació.

(Pausa.)

El Grup Popular ha demanat votació separada del primer punt. Per tant, votariem en primer lloc –votariem en primer lloc– el primer punt de la Moció.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Es votaria, seguidament, la resta de punts, amb les esmenes incorporades.

Comença la votació.

La resta de punts de la Moció han estat aprovats per 108 vots a favor, cap abstenció i 15 en contra.

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment pel que fa als ajuts a les famílies en l'àmbit educatiu (tram. 302-00015/07)

El vint-i-sisè punt de l'ordre del dia és debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment pel que fa als ajuts a les famílies en l'àmbit educatiu. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable senyora Irene Rigau per defensar-ne... *(Remor de veus.)*

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. Hem presentat aquesta Moció, derivada de la interpellació dels ajuts a les famílies en l'àmbit educatiu, convençuts que és una moció que es pot aprovar per unanimitat, i que la podem aprovar tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra, perquè quan ens pronunciem sobre els reptes que té avui dia el sistema educatiu, tots coincidim a identificar com un dels principals reptes la integració dels fills dels nouvinguts a les nostres escoles. Aquest ha estat sempre assenyalat com un dels principals reptes. I també estem d'acord, quan parlem d'aquesta nova situació, que és el conjunt del sistema educatiu el que ha de poder assumir aquest nou alumnat. I també estem d'acord en una tercera qüestió, en un tercer element: que no totes les escoles, no tots els centres tenen les mateixes possibilitats i situacions per fer-ho possible. Per això presentem una moció que preveu l'increment dels ajuts de menjador, transport i llibres de text des de tres a setze anys, conscients que els pares escullen les escoles a partir dels tres anys, i per això les ajudes s'han de preveure des d'aquesta etapa.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Però també, coincidint amb tantes propostes com s'han fet i anuncis de treballs iniciats, proposem presentar un pla especial d'acollida per als alumnes nouvinguts. Però una de les raons més importants que sustenten aquesta Moció és la necessitat, feta ja evident en els darrers mesos, arran de tot el debat entorn de l'escola concertada, que cal una nova definició del mòdul de concert. Aquí sí que hi ha una base comuna, fins i tot en l'Acord del tripartit de govern es parla d'iniciar un procés per igualar els centres concertats amb els centres públics. Per tant, tenim aquí una bona possibilitat de posar els fonaments d'aquest camí que ha d'igualar els dos tipus de centres.

Definim un nou model de concert i ho fem per a aquells centres que estan ubicats en realitats socioeconòmiques i educatives més fràgils. Per això, aquestes tres condicions, ampliant el conjunt dels ajuts, des dels ajuts per a l'ensenyament i la seva gratuïtat, als ajuts complementaris de menjador, llibres, transport, etcètera, han de fer possible que sigui el conjunt del sistema educatiu que ho pugui assumir.

I és aquí, doncs, com, convençuda que aquest acord era possible, m'ha estranyat veure que una posició que havia quedat marcada en el propi *Diari de Sessions* i que ha quedat recollida per part del grup tripartit, en les seves esmenes –i que ja tindrè oportunitat de comentar, si així les presenten–, hi ha un canvi substancial. I, per tant, jo estic ara amatent a veure quina és la posició dels grups.

Els animo que es puguin sumar al contingut d'aquesta Moció, i sinó que se m'expliqui i s'expliqui al conjunt de la cambra què ha passat entre el dia 30 i el dia 31. Perquè el dia 30, els grups que donen suport al Govern han presentat unes esmenes que reforcen perfectament i que permeten arribar a un ampli consens en aquest sentit.

Ara, doncs, estic a l'espera de veure com es posicionen, i també la resta de grups quines complementacions hi

presenten. Jo els animaria a donar un pas avançat envers aquest consens necessari en el sistema educatiu, donant suport a aquests punts que tots, si som coherents, coincidim que són necessaris.

Gràcies, senyor president. Gràcies per la seva atenció, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari Popular. L'illustre senyor Rafael López té la paraula per defensar-les.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, ningú no dubta que l'escola és avui en dia una institució bàsica per a la societat, i no només una institució bàsica per a la societat, sinó que cada cop més va del que és una socialització secundària –que abans es deia– cap a una socialització primària, perquè la compatibilització de la vida laboral i familiar, i sobretot l'avançament del que és el sistema educatiu per als nois, que avui estem parlant ja de zero a tres anys, així ho indica.

I una vegada més, amb aquesta proposta, amb aquesta Moció que fa Convergència i Unió, es demostra, doncs, que per a una vertadera política educativa el que cal són conviccions, per suposat, el que cal també és el concert de tots els sectors, el que cal és complir la legislació vigent –això també és molt important– i el que cal, sobretot, també són recursos humans i recursos econòmics.

I, per tant, sobretot, el que fa la Moció que presenta avui Convergència i Unió és tractar els recursos econòmics, i nosaltres bàsicament estem d'acord en tot el que ha exposat, perquè ja és una cosa que ja vam defensar durant la passada legislatura, la seguim defensant, per suposat, durant aquesta legislatura.

Nosaltres hi hem pogut afegir diverses esmenes que creiem que complementen i no modifiquen substancialment, que complementen, que milloren el text de la redacció.

Respecte al punt 1 hem de dir que les ajudes, les beques que es donen per al que és el menjador, el transport escolar o els llibres de text és una cosa recurrent en aquest Parlament. Les comissions de Política Cultural de la passada legislatura vam recollir em sembla que fins a sis cops aquestes demandes de la societat. I en totes el problema molt curiós era el desajustament que es produïa cada vegada més entre el que eren les famílies que es consideraven famílies amb necessitats especials i l'oferta que es donava per part del Govern de la Generalitat.

Fins i tot, el Síndic de Greuges va recollir aquesta preocupació de la societat catalana i en una queixa de l'Ajuntament de Castelldefels va arribar a dir que el problema no era que la Generalitat de Catalunya no donés..., o cada cop donés més ajudes, sinó que el problema era que cada cop hi havien més famílies, sobretot per l'aspecte dels immigrants, cada cop hi havia més famílies que ho necessitaven.

Per això nosaltres creiem que hem d'anar cap a una universalització, no només cap a uns increments significatius, sinó cap a una vertadera universalització d'aquestes ajudes en uns trams molt concrets econòmics. I jo voldria, doncs, que també el Partit Socialista es sumés a aquesta –i per suposat tots els grups que donen recolzament al Govern s'hi sumessin– a la nostra esmena, perquè li vull recordar el que deia la Pilar Malla, la passada legislatura, que deia: «Seria desitjable que tots els nens i nenes que van a l'ensenyança obligatòria tinguessin el menjador gratuït i els llibres escolars. Però crec que s'ha de començar pels que més ho necessiten.» Per això em sorprèn que ara només parlin de racionalització. Home, després d'haver defensat això a l'oposició, ara que estan al Govern és quan més ho han de fer.

I, per tant, aquesta és la nostra posició respecte al punt 1. Respecte al punt 2, nosaltres considerem la necessitat –per suposat compartida per tots els grups– d'introduir els plans d'acollida a les escoles amb un nombre important d'alumnes amb necessitats educatives derivades de situacions socials desfavorables, però creiem que s'ha de donar un pas més. No només hem de parlar de planificació; la planificació ha de comportar recursos econòmics –i ja la consellera ha dit que s'augmentarien en 2.100 professors nous; esperem que ho compleixi–, però també s'ha de complementar en el que és la monitorització del que és la planificació. Primer, per l'avaluació; hem de fer una avaluació en un país que no té molta tradició d'avaluar els seus programes que fa, les seves planificacions que fa, avaluació abans, durant i després dels plans. I també el que comentava dels recursos humans. Aquest és, almenys, el sentit de la nostra segona esmena.

I referent al punt tercer, nosaltres considerem que tots som conscients –no se li escapa a ningú– que avui en dia els mòduls no garanteixen la gratuïtat. Ho va dir el senyor Pasqual Maragall en el discurs de l'alternativa el 17 d'octubre de 2001, i ho ha repetit moltes vegades, doncs, el conseller..., el que fóra conseller d'educació, senyor Bargalló, actualment conseller en cap, i l'actual consellera Marta Cid; que, per cert, no ho tenia molt clar: uns dies deia que sí, altres dies deia que no. I hem de recordar, doncs, la polèmica que va tenir amb el president de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

Per cert, l'Escola Cristiana de Catalunya, que va quantificar en un 30 per cent la manca de recursos, la manca del que és l'ampliació dels convenis..., dels mòduls dels concerts, no?

Per això nosaltres, quin és el problema que tenim aquí? El problema és que, és clar, com sempre el que diuen és: «Ah, nosaltres no tenim competències, això ho ha de fer el Govern de l'Estat.» No, nosaltres pensem que sí que tenim competències, que només cal llegir –i amb el permís de la senyora consellera d'educació– l'article 76.2 de la LOCE, o només hem de llegir l'article 13 de la Llei de pressupostos de l'Estat, quan diu: «Las comunidades autónomas, en pleno ejercicio de competencias educativas, podran adecuar los módulos establecidos en el citado anexo a las exigencias derivadas del currículo, siempre que ello no suponga una disminución de las cuantías.» Vol dir que es poden augmentar.

Per tant, nosaltres, el que afegim en aquesta tercera esmena és no només dir al Govern de l'Estat el que ha de fer, sinó que també nosaltres, que som els representants de la sobirania de Catalunya, del poble de Catalunya, diguem també a la Generalitat que també té competències i que, per suposat, també pot fer-ho.

Per això nosaltres, senyora Rigau, votarem a favor de la seva proposta, però li volíem deixar molt clar que aquestes tres esmenes el que fan és donar una necessitat de recalcar els compromisos concrets quantificables i no quedar-nos només amb els valors i amb les bones intencions.

Gràcies senyores diputades, senyors diputats. Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se els grups parlamentaris té, en primer lloc, la paraula la il·lustre senyora Assumpta Baig, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

La Sra. Baig i Torras

Gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, per dir que nosaltres hem retirat l'esmena, precisament perquè hem valorat quina era la intenció més concreta de Convergència i Unió a partir del tema d'aquesta Moció.

Ens sembla, primer de tot, que hi ha una falsa comparació entre ajuts a les famílies en l'àmbit educatiu i la defensa dels concerts per aconseguir la gratuïtat. En el tema dels concerts, curiosament, després de vint-i-tres anys de Govern de Convergència, mai hi va haver –i això ho hem dit més d'una vegada en aquest Parlament–, mai hi va haver voluntat de vincular concert amb gratuïtat, per tal que es pogués fer una política determinada i així poder anar ampliant les escoles amb concert, encara que aquestes després cobressin quotes que no tenien autoritzades o es busquessin artíficis legals per poder-ho encobrir.

Ens sembla que en aquest moment no és el tema de poder, primer, vincular una cosa que és el concert, que no és un ajut directe a la família, sinó que és un acord amb el centre, eh?, en el que hi ha uns aspectes per complir. I aquí sí que diem que hi havia d'haver també compliment de la Llei i no es va fer, i fins i tot el president Pujol va admetre que hi havien trampes. Ens sembla que aquest no és ara, en el moment en el moment que s'està a l'oposició, de recordar, de vincular concert amb gratuïtat.

A nosaltres ens hauria agradat que aquest aspecte hagués sigut la norma de treball i la política a fer durant tots aquests anys, i així ho serà en aquesta nova etapa de Govern, d'aquest nou Govern de Catalunya.

Perquè també es parlava, i es va parlar d'uns estudis que hi havia a la conselleria respecte al tema dels concerts, i que, segons sembla –i ara ens ho ha dit també el representant del Partit Popular–, l'Escola Cristiana diu un tant per cent, altres associacions diuen un altre tant per cent, el que és cert és que el que va dir el Govern en el seu moment, el Govern de Convergència, era una quantitat molt menor, amb un 10 per cent semblava que

ja es podia cobrir el que era el mòdul dels concerts. Per tant, aquí al que es va anar és, també, a desconcertar, i el que cal en aquest moment és posar ordre en aquest concert. Per això a nosaltres ens sembla, a més a més..., i tal com ens ha dit avui el nostre portaveu de grup, nosaltres donarem els cent dies al proper govern. Per tant, no és el moment d'instar el Govern de l'Estat.

Per altra part, també se'ns diu d'incrementar els recursos d'ajuts de menjador, transport i llibres de text. Nosaltres hem rellegit molt bé la transcripció de la interpellació, i ens sembla que aquest és el compromís que ja va assumir la consellera en el moment de la interpellació. I, per tant, aquest es portarà a terme, i ho farem amb l'esperit que va dir la senyora Pilar Malla, que, evidentment, és que aquells que tenen menys puguin tenir aquests ajuts, i no com ara, que veïem que hi havien ajuts de transport i de menjador que, des de determinats consells comarcals, es feien arribar a famílies que els utilitzaven per anar a escoles concertades que pagaven unes quotes que segurament les mateixes famílies podien haver sufragat.

I l'altre aspecte del punt 2, també, és que, per nosaltres, el que cal en aquest moment és preparar bé l'inici del proper curs escolar perquè hi hagi, després de l'admissió d'alumnes, un percentatge d'alumnes en situacions socioeconòmiques..., ben repartit en les diferents escoles públiques i concertades, que puguin assumir tots aquest treball i que, per tant, hi hagi una línia comuna d'acollida en tots aquests centres a través dels ajuts que pugui donar la mateixa Administració. Per això no cal fer un pla en aquest moment; el que cal és tenir molt ben preparat l'inici del curs.

Per això nosaltres donem per retirada l'esmena, i votarem en contra de la proposta de Convergència i Unió en aquesta Moció, amb el benentès que per nosaltres la pau escolar està garantida; portarem endavant el que ens va recordar la senyora Irene Rigau com a acord en el punt 6 del Saló del Tinell, i també ho farem en el punt 3, perquè no ens dedicarem a treballar des d'incomodar el sector educatiu, sinó que farem, tant en centres públics com en centres concertats, una línia de diàleg, de sinceritat i de rigor, que em sembla que és el que ha de fer el Govern, el que farà el nostre Grup i el que farà el nostre Partit.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'il·lustre senyor Josep Maria Freixanet, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. Freixanet i Mayans

També des de l'escó, senyor president, gràcies. Miri, a nosaltres ens sembla que aquesta Moció, en alguns aspectes, és una obvietat de l'obvietat. És a dir, la senyora consellera, l'altre dia, en la interpellació que li van fer, va contestar sobrerament diferents temes del que estava fent la conselleria en aquests temes.

En el cas dels ajuts, és evident que allà es va dir que s'augmentarien els ajuts individuals de menjador per motius socioeconòmics, eh? Aquest augment ha d'aju-

dar també a corregir la insuficiència pressupostària dels darrers anys, i, sobretot, una altra cosa molt important és trobar els criteris idonis perquè els consells comarcals puguin fer uns criteris encara més idonis en els seus territoris perquè no es donin situacions de perplexitat a l'hora de concedir aquests ajuts, amb el benentès que evidentment que han d'augmentar –evidentment que han d'augmentar–, perquè hi ha sovint moltes famílies socioeconòmicament desfavorides que s'han incorporat al sistema educatiu, que fan que això privi d'alguns ajuts a altres famílies que els tenien fins ara. Per tant, això és evident que s'ha d'augmentar i tendir a aquella petita universalització, però sempre tenint uns criteris molt concrets.

Quant als llibres de text, es menciona, tant en la interpellació com també en el nostre programa de govern, que s'ha de tendir cap a la gratuïtat dels llibres de text. I, per tant, en aquest sentit anirem treballant progressivament.

Recordo que la majoria de centres –i ho dic per experiència–, no tant per l'ajut rebut, però sí per la voluntat dels professionals de l'ensenyament, la majoria d'ells han redactat un pla d'acollida que ja respon a una sèrie de necessitats. Aquests plans d'acollida, en general, a la majoria de centres, tant els que són d'atenció educativa preferent com aquells altres que en el seu si no tenien aquesta qualificació però que, d'alguna manera, n'han anat incrementant el nombre d'alumnes i que, amb bon criteri, no es vol estigmatitzar aquestes escoles o aquests centres perquè no resulti pejoratiu, han estat fent tots aquests plans d'acollida. I, en aquests moments, la voluntat també, com es mencionava també en la interpellació, era que el Departament d'Ensenyament, en aquest sentit, donaria un impuls important a aquest tema.

Però el que dona contingut a aquesta Moció sembla que és el punt 3; és a dir, d'alguna manera, sembla que s'hagi fet únicament pel tema dels concerts. I, per tant, és evident que nosaltres defensem –com ha dit la senyora Irene Rigau, però no ho ha dit tot–..., és a dir, «avançar cap a una xarxa integradora de tots els centres sostinguts amb fons públics, per evitar la dualització del sistema educatiu, assegurant un servei sense cap discriminació i amb un nivell de qualitat satisfactori. En aquesta direcció s'iniciarà un procés per igualar els centres concertats amb els centres públics, per tal d'assegurar progressivament la gratuïtat a les famílies i la igualtat de condició dels centres.» Creiem que això és especialment important reflectir-ho.

Per tant, en aquest sentit, el nostre Grup s'hi posicionarà en contra, i, en tot cas, aquelles esmenes ja han estat retirades correctament.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, finalment, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, la il·lustre senyora Dolors Camats.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Nosaltres també, des de l'escó, volem afegir-nos a les argumentacions del Grup

d'Esquerra Republicana i del Grup Socialista, per dir que pels mateixos motius votarem en contra de la Moció.

I, en tot cas, només afegir que, tal com s'ha dit, va ser la mateixa consellera, en la resposta a la interpellació, que va fer esment de la voluntat d'augmentar substancialment els ajuts als menjadors escolars, i que aquest ens sembla un tema clau a l'hora de garantir la pau escolar, que també es va citar en aquella interpellació, sobretot perquè la insuficiència d'aquests ajuts i la denegació d'aquests ajuts han pogut provocar en algunes ocasions que algunes famílies visquin de forma violenta i amb hostilitat cap a les noves famílies receptores, normalment d'origen immigrant, aquesta situació, i que, per tant, garantir que aquests ajuts arribaran a totes les persones, a totes les famílies que ho necessitin, és garantir la pau social.

Només afegir també que aquest Govern sí que té les mans lliures per negociar un nou mòdul educatiu de cara als nous pressupostos generals de l'Estat, i que, en tot cas, Convergència i Unió, ara que està a l'oposició, sembla que també té les mans lliures per reclamar-ho. Sembla clar que no era aquesta la situació quan estaven al Govern.

Gràcies.

El president

Gràcies. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'honorable senyora Irene Rigau.

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. Unes observacions a les esmenes que ha presentat el Grup Popular. Certament, nosaltres no les hem acceptat, perquè entenem que no afegien res de substantiu en el primer punt i en el segon punt. Certament, en el tercer, la discrepància era clara; vostè mateix ha argumentat que es basava en la LOCE per posar en consideració la possibilitat de complementar els mòduls, no?, i a partir d'aquí la nostra posició era clara perquè no és aquest moment... Però sí que li agraïm que vostè hagi volgut donar suport..., perquè nosaltres estem sempre d'acord a treballar per aquest consens necessari, que tan sovint s'ha demanat, per al sistema educatiu.

I, certament, aquesta és una posició que discrepa de les altres posicions presentades, perquè, tot i que no puc entrar en el detall del contingut de les observacions –i així ara m'ho deia el president–, sí que m'ha de permetre, molt honorable president, que digui que no s'han contestat les consideracions. Perquè el que no s'ha dit és per què s'ha canviat d'opinió del dia 30 al dia 31. I això només té una explicació, i és que s'havia d'instar el Govern central i, pel que sembla, aquesta qüestió no ha interessat.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyors diputats del PP, pel seu suport. I, la resta de grups, sàpiguen que sempre estarem a disposició per aconseguir el consens necessari en l'educació a Catalunya.

(Pausa llarga.)

El president

Posem, doncs, a votació la Moció tal com ha estat presentada.

Comença la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 66 vots en contra i 55 vots a favor.

————— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'infraestructures, amb especial referència al túnel de Bracons** (tram. 302-00016/07)

El vint-i-setè punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'infraestructures, amb especial referència al túnel de Bracons. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i unió, té la paraula, per exposar-la, l'honorable senyor Ramon Espadaler.

(*Remor de veus.*)

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, després de substanciar la interpellació i assistir... (*Persisteix la remor de veus. Pausa.*) Després de substanciar la interpellació en el darrer Ple d'aquest Parlament i assistir al que ha estat tot un –permetin-me l'expressió– «llarg culebrot» amb relació a la qüestió de Bracons, el Grup de Convergència i Unió ha cregut oportú presentar aquesta Moció, que vostès coneixen, i que crec que seria bo, no tant explicar-ne el contingut, perquè està a l'abast de totes les senyores i senyors diputats, sinó que seria bo explicar per què presentem aquesta Moció.

En primer lloc, la presentem per deixar molt clar, per explicitar quina és la posició de Convergència i unió amb relació a una infraestructura que ha portat tanta «cua» –si em permeten l'expressió. I la nostra posició és la de fer costat al Govern de la Generalitat a l'hora de tirar endavant aquesta infraestructura. I ho vam expressar per boca del president del nostre Grup Parlamentari en més d'una ocasió, i ara ho fem des de la instància parlamentària i a través d'un mecanisme parlamentari com és una moció, dient: «Escolteu, aquí té el Govern els quaranta-sis vots del Grup Parlamentari de Convergència i Unió» per tirar endavant aquesta infraestructura que respon a aquell model a què ens vam referir en el tràmit de la interpellació, aquell model de país, i concretament aquell model d'un país equilibrat territorialment, que de sempre hem defensat des de Convergència i Unió.

I ens sembla important que això sigui així. Ens sembla important, i creiem que no som els únics que pensem que és important que el Parlament es pronuncii a aquest respecte. I permetin-me que els llegeixi unes paraules d'un diputat d'aquesta cambra. «És interessant», aquest diputat deia, «és interessant escoltar els actors socials i les autoritats locals» –ho compartim. «Però, evidentment», continuava aquest diputat, «el Parlament ha de tenir opinió» –i això és importantíssim– «sobre el que és bo i el que no és bo sobre el territori.»

Aquestes paraules que subscriu des de la primera fins a l'última són del diputat Vendrell del Grup d'Esquerra Republicana referides al debat precisament sobre Bracons fa escassament sis mesos en aquest Parlament..., no, fa més, fa més d'un any, perdó, en aquesta cambra –ho trobaran en el *Diari de Sessions*–, en un debat que es va fer el 5 de juny de 2002.

Per aquella raó, per la qual el diputat Vendrell d'Esquerra Republicana exigia, plantejava, molt legítimament, en la Comissió de Política Territorial que el Parlament es pronunciés sobre aquesta infraestructura, i atès tot el que ha passat a l'entorn d'aquesta infraestructura, i per les raons que abans expressàvem de donar i explicitar el suport de Convergència i Unió al Govern en relació amb aquesta infraestructura, demanen, doncs, que es posi a consideració del Ple, i ja posem per endavant, doncs, el nostre suport a la infraestructura.

Pensem que també és important sotmetre a consideració del Ple aquesta Moció perquè s'ha donat una situació que no repetiré perquè coneixen tots prou bé. Perquè resulta que aquesta infraestructura que s'està continuant, aquesta obra que s'està continuant, doncs, no té, si fem la translació del que és el Govern de la Generalitat a la cambra parlamentària, no té el suport dels grups que, paradoxalment, doncs, donen suport al Govern, i pensem que és important que aquest suport, doncs, s'expressi en seu parlamentària.

I nosaltres ho fem, això sí, des de la coherència, des de la coherència del model territorial que vàrem defensar, en la Moció, vàrem explicitar a l'hora d'impulsar aquesta actuació, aquestes obres, i des de la coherència que volem i continuarem mantenint respecte a això. I per això demanem que la cambra es pronuncii respecte a això.

I per això posem un primer punt molt clar, molt explícit, molt nítid, que diu: «El Parlament de Catalunya dona suport a la continuació de les obres de l'eix Vic - Olot per Bracons en els termes que ho ha decidit el Govern de la Generalitat.» I pensem que és important que el Parlament es manifesti respecte a això; per clarificar, per no deixar en fals una obra del Govern de la Generalitat, i que els grups parlamentaris, que suposadament donen suport al Govern, s'han expressat en aquesta mateixa cambra, però no des d'aquesta tribuna, sinó des de la que hi ha aquí darrere dient que estan en contra d'aquesta obra.

Per tant, pensem que és just, que és bo, hi insisteixo, repeteixo les paraules, que és important que el Parlament tingui aquesta opinió pròpia sobre allò que és bo i allò que no és bo sobre el territori.

Hi afegim un conjunt d'apreciacions, de matisos, si vostès volen –el punt substancial, el substantiu, evidentment, és el primer punt de la Moció, a ningú no se li escapa–, importantíssims. Perquè hem vist que aquest model de carretera, d'eix viari, resulta que, sense fer contents els mateixos socis de Govern, presenta alteracions substantives que posen en risc un altre aspecte per nosaltres absolutament central, i creiem que pel Govern de la Generalitat també central, a l'hora de definir una estructura, que és la seguretat.

En aquest sentit, posarem a consideració de la cambra, algunes reflexions, i mandat, si la cambra té a bé de votar aquesta Moció, per tal que es recuperin els quatre carrils allà on les qüestions derivades de la seguretat ho exigeixin. I ens sembla molt i molt important que s'incorporin els aspectes relacionats amb la seguretat a l'hora que fem una infraestructura. I més quan aquest Govern ha mostrat públicament la seva preocupació pels temes de la seguretat viària i l'ha carregat, curiosament, només a les espatlles, a través del debat de la taxa d'alcoholèmia, dels ciutadans, dels usuaris de les carreteres.

Hi ha un moment en què és molt important definir quin és l'estàndard de seguretat que volem per a les carreteres i en el disseny d'aquestes. I, per tant, també demanem en aquesta Moció que es tingui a bé d'introduir i incorporar aquests aspectes de la seguretat, i també una altra gran qüestió relacionada amb Bracons, amb la infraestructura viària, a ningú no se li escapa, que són les qüestions ambientals. Aquest és el debat de fons. Per tant, demanem que si hi ha una alteració, que passa d'un a sis túnels, que encareix l'obra, se'ns ha dit a l'entorn de 10 milions d'euros, que altera el que era el projecte que havia posat en marxa l'anterior Govern de la Generalitat..., home, que es faci...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Espadaler i Parcerisas

...allò que pertoca –i amb això acabo, senyor president–, que es faci senzillament el que és el dictamen i la informació pública respecte a l'estudi d'impacte ambiental i la nova declaració d'impacte ambiental, una cosa tan senzilla com aquesta, que allò que es deia a la tribuna d'aquí darrere es pugui ara dir a la tribuna d'aquí davant i votar en aquesta cambra, i que se sigui coherent. Convergència i Unió és coherent amb allò que ha fet i amb la votació que farem a continuació.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre senyor Josep Llobet.

El Sr. Llobet Navarro

Gràcies, president. Il·lustres diputats i diputades, creiem necessària i encertada la represa de les obres de construcció de l'eix Vic - Olot per Bracons, acordada pel Govern el passat 16 de març, decisió que compartim. I alhora volem transmetre al Partit Socialista que sigui valent i que prengui en consideració les propostes que li fem els partits de l'oposició per donar una solució definitiva al problema.

Però també ens agradaria fer un incís en relació amb l'ajornament de la decisió. El nostre Grup no va veure correcte que el Govern diferís la decisió fins passades les eleccions generals, intentant evitar qualsevol des-

gast polític en la seva gestió de Govern; una decisió del tot política que prenen partits polítics però no governs, i a més a més quan era conegut per tothom que la decisió de fer-lo ja estava presa.

També dir a les formacions polítiques que donen suport al Govern i que no han estat d'acord amb el projecte que deixin d'actuar com si aquí no passés res, i a sobre mantenir una política de confrontació amb el Govern, assistint a les manifestacions convocades a l'efecte.

Per cert, dubto molt que aquest sigui l'últim episodi d'enfrontament en el si del Consell Executiu. Ja va ser problemàtica l'elecció del president de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, la taxa d'alcoholèmia zero i també ho seran les obres de l'AVE a l'aeroport o el quart cinturó. I, si no, al temps.

Bé, nosaltres entenem que el nou projecte del Govern és un veritable nyap, similar a les queixes que en el seu moment va crear l'Eix Transversal, i demostra una manca de previsió i de visió de futur, ja que faran una carretera d'àmbit comarcal que no solucionarà els problemes de vertebració del territori i de millora de les connexions de la Catalunya central, i menys de Catalunya amb França. Hem de tenir en compte que un dels objectius del Govern ha de ser la millora de les nostres comunicacions. I per això és realment sorprenent la decisió finalment presa.

També amb aquesta decisió es demostra la poca transversalitat del Govern i una visió centralista de les comunicacions. A més, sorprèn perquè les crítiques que sempre ha rebut el Partit Popular en matèria d'infraestructures era la seva política centralista. I també era criticat l'antic Govern de la Generalitat en el mateix sentit. I en la primera decisió important que tenen per poder començar a solucionar allò que criticaven, van i no ho fan. A l'inrevés, la retallen i la redueixen, perdent bona part del seu objecte.

A més a més, la reducció de la dimensió del traçat no impedirà el trànsit dels vehicles pesats pel nou eix, ja que trobaran aquesta via més directa per enllaçar amb la frontera que no pas l'Eix Transversal. Hem de tenir en compte que, vulguin o no, serà una alternativa a l'Eix Transversal, ja que el recorregut de l'Eix entre Vic i Girona és molt deficient, són més quilòmetres i més peatges a partir de Girona, i, en contraposició, el traçat per Bracons és més curt, enllaça amb l'autovia nacional 260 que construeix l'Estat i hi ha menys peatges.

Molt important és que el nou projecte sacrifiqui la seguretat dels usuaris, per això l'esmena d'addició que hem presentat demana que es contemplin les mitjanes, ja que en l'anterior projecte, amb quatre vies, sí que ho contemplava, separant les dues calçades. Aquest mateix tipus de vies és el que ha produït tants accidents mortals a l'Eix Transversal.

El que sí que seria convenient és que el Govern ens expliqués si és real la possibilitat d'un peatge per a camions, ja que veritablement seria molt perjudicial per a l'activitat econòmica de la zona, i seria alhora la primera administració a posar un peatge per a camions, i més, la primera en una carretera comarcal. I si a sobre tenim en compte que els partits que donen suport al Govern es van presentar a les eleccions demanant la

reducció de peatges a les carreteres catalanes, fins i tot amb eslògans com «Catalunya lliure de peatges», seria del tot inconcebible.

És per això que presentem l'esmena d'addició perquè els partits polítics que donen suport al Govern es posicionin clarament davant la possibilitat d'endegar una política de peatges que no compartim i que a més a més en els països que s'ha introduït no ha funcionat, com a França.

Per finalitzar, nosaltres entenem que l'eix de Bracons servirà per dinamitzar econòmicament la zona, alhora servirà per connectar ràpidament les dues comarques, incrementant les relacions comercials i l'activitat econòmica, i així mateix alliberarà el trànsit de l'Eix Transversal. I sí, a més a més, es fes amb les correccions que aporta la Moció seria la solució més adient per solucionar els problemes de comunicacions i transversalitat que Catalunya té en l'actualitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se, tenen la paraula ara la resta de grups parlamentaris. En primer lloc, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i té la paraula l'illustre senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Senyor president, moltes gràcies. Miri, nosaltres hem llegit atentament la Moció que ha presentat el senyor Ramon Espadaler en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. No trobem cap element substancial que evidentment vingui a millora la resolució del Govern en relació amb les comunicacions de les comarques de la Garrotxa i l'Osona.

I, per tant, el nostre vot serà contrari a aquesta Moció.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula seguidament, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'illustre senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup, senyor Espadaler, hi votarà evidentment en contra, d'aquesta Moció.

Primer, perquè entenem que no aporta res de nou. No aporta res de nou al projecte de l'eix Vic - Olot, i entenem que més aviat està feta amb l'ànim d'entrebancar les coses. Amb tot el respecte, jo diria que és una moció amb un cert caire oportunista, per no dir d'arribisme polític.

I hi ha una cosa que avui els ha dit el president, el molt honorable president de la Generalitat, que em sembla que encara no han entès. I és que haurien d'entendre la discrepància com un valor democràtic. Perquè, miri, en el breu costumari democràtic que tenim en aquest país, estem més amb la cultura del corró que no amb la cultura de la coalició. I després de vint-i-tres anys que ens hem passat que només n'hi hagués un que pensés i

decidís, ara estem en un altre paisatge polític, on la gent parla, discrepa, hi ha confrontació de parers... I això evidentment vol dir maduresa democràtica, vol dir que hem adquirit uns valors que abans no teníem, i que, per tant, ens hi haurem d'acostumar. Ara les coses s'enraonen, se'n parla i sobretot s'intenten fer amb diàleg i amb consens, una cosa que no havien intentat mai vostres en el seu projecte de túnel de Bracons, que no és el que presenta el Govern a hores d'ara.

Per tant, s'hi hauran d'acostumar, s'hi hauran d'acostumar, que hi hagi contradiccions. I n'hi haurà, i el mateix president de la Generalitat ho deia, doncs, perquè som tres partits diferents; si fóssim iguals, tindríem el mateix secretari general, m'entén? (*Remor de veus.*) I, per tant, és evident que les persones poden tenir opinions diferents. I hauríem d'acostumar-nos-hi. I hauria de ser un fet de normalitat democràtica, que es poguessin expressar els parers en total llibertat.

Per tant, entrem dins d'una altra cultura democràtica, li ho torno a dir, molt més madura, que països amb una tradició democràtica de més llarga durada que la nostra fa molts anys que practiquen. I, per tant, aquest hauria de ser un fet normal i que segurament es repetirà en alguna altra ocasió. Però no passa res. Perquè, escolti, aquest projecte no és el projecte d'Esquerra Republicana, però és el projecte del Govern de Catalunya, i això permet la discrepància i permet la lleialtat. I s'hauria d'entendre com un fet normal.

Per tant, escolti'm, si presenten aquesta Moció per intentar entrebancar, per intentar que el Govern pateixi encara més del que ha patit, per intentar posar pals a la roda al normal funcionament d'aquest Govern, no ho aconseguiran. I ja es va dir: després del que han passat, difícilment això entrebancarà qualsevol cosa.

Per tant, guaiti, aquesta Moció no aporta res de positiu –no aporta res de positiu–; està feta amb tot l'ànim –amb tot l'ànim– d'entrebancar les coses.

I, per tant, sàpiga, senyor Espadaler que li votarem entusiàsticament en contra.

Gràcies.

El president

Té la paraula seguidament, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, l'illustre senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Bé, des del nostre punt de vista aquesta Moció no té un objectiu massa propositiu, no? Més que res ens sembla, i segur que potser estem equivocats, però no deixa de ser una sensació, una moció més dirigida a un consum propi, per buscar algun titular mediàtic que mostri les discrepàncies que hi ha entre els partits que donen suport al Govern en aquest tema. De totes maneres, discrepàncies sabudes, expressades, publicades, manifestades, i fins i tot anant a manifestació. Senyor Llobet, home!, ens deixi anar a la manifestació que vulguem, no tingui cap problema. Vull dir... Ens deia: «Deixin d'anar a manifestacions!» No, no..., miri, no ens ho prohibeixi, sobretot, perquè

a vegades les manifestacions són una expressió de llibertat molt i molt important.

Miri, la següent..., escolti, saben vostès que el Grup Parlamentari, i tant Iniciativa per Catalunya Verds com Esquerra Unida i Alternativa, no compartim la decisió del Govern, i ho hem dit claríssimament, perquè no creiem necessari una nova traça en el territori, i ho hem explicat. De les cent decisions que es varen publicar i que varen veure vostès l'altre dia, estem d'acord amb noranta-nou, i sense cap tipus de problema; estem d'acord amb noranta-nou, amb una estem en desacord, des dels nostres partits polítics.

Aquest és un posicionament, podran estar-hi acostumats, podran estar-hi d'acord o no, m'importa ben poc. En tot cas, el que és important és poder-ho explicar, no? Sobretot perquè és un posicionament plural, d'un govern plural. Això sí, sotmès a un acord de govern públic i que aquest no s'ha violentat. En tot cas, podem estar d'acord amb la decisió o no. Però el procés ha estat el que estava marcat en aquest Acord de govern. En definitiva, debat, discrepància, transparència, com passa a altres governs plurals d'Europa. En tot cas, normalitat. Per això votarem en contra d'aquesta Moció.

Gràcies.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'honorable senyor Ramon Espadaler.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Sí? Senyor president, no només voldria pronunciar-me sobre les esmenes, sinó que crec que hi han hagut algunes al·lusions i contradiccions notòries i directes amb relació al que ha estat l'exposició de la Moció. Per tant, també crec que hauria de poder-me pronunciar al respecte. De quant de temps dispo? Ho dic per administrar-lo amb eficiència.

El president

Senyor diputat, vostè té tres minuts per posicionar-se sobre les esmenes. Li recomano que intenti...

El Sr. Espadaler i Parcerisas

És el temps suficient. Li ho agraeixo, senyor president. A veure, em sembla que ara, després del que acabem de sentir, sobretot de l'explicació que ens ha donat el Partit dels Socialistes, ja hem excel·lit en el que és la contradicció en el Govern. I permeti'm, senyor conseller, que li demani com pot votar, senyor conseller Nadal, al Govern que sí, en aquesta obra, i al Parlament que no, en aquesta mateixa obra. Ens ho haurà d'explicar, ens ho haurà d'explicar. Fins ara, havíem vist que hi havia un Grup, el Socialista, que tenia una posició, i els grups d'Iniciativa i d'Esquerra Republicana, que en tenien una altra. Legítim! Ens ho acaba de dir el senyor Boada: perfectament legítim que fos així. Ara hem passat un grau més. El mateix conseller de Política Territorial vota en aquesta cambra en contra de la infraestructura que ha impulsat, amb el seu vot a favor, al Govern.

(El conseller nega amb el dit.) Algú ens haurà d'explicar si això és ja una perfecció màxima del que és la democràcia. *(Remor de veus.)*

No hem sentit més que acusacions que vol entorpir... Diguin-me a quin dels cinc punts que té aquesta Moció posa alguna pega. L'hem feta amb l'ànim més constructiu possible. Li hem dit al Govern: aquí té els nostres vots per continuar una infraestructura que creiem que és necessària per al país. Digue'ns, digue'ns exactament on és el punt negatiu d'aquesta Moció. Per tant, no busquin cinc peus al gat. *(Persisteix la remor de veus.)*

El president

Senyores i senyors diputats...

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Li recordo quines eren les paraules que pronunciava Esquerra Republicana respecte a quines eren les posicions i els compromisos que havia d'assolir aquest Parlament. Ho deien els seus diputats, el senyor Vendrell, que ara no es troba present aquí a l'hemicicle. Deia: «Escolti, és que el Parlament ha de tenir posició...» És el que reclamem, allò mateix que vostès reclamaven fa exactament sis mesos.

Respecte a les esmenes que presenta el Grup Popular, les acceptarem, perquè creiem que milloren el text en l'aspecte de la seguretat, i aclareixen un aspecte en què nosaltres no havíem entrat, que és el dels peatges. Nosaltres estem radicalment en contra que, a més a més de fer una obra petita, cara, que té tant o més impacte sobre el medi, a més a més s'hi posi un peatge. Per això, les acceptarem i, senyor president, demanem votació separada de tots i cadascun dels punts de la Moció..., votació separada de tots i cadascun dels punts.

Moltes gràcies.

(El Sr. Iceta i Llorens demana per parlar.)

El president

Senyor Iceta.

El Sr. Iceta i Llorens

President, jo no sé en quin precepte s'empara per demanar una votació secreta un grup que no ha esmenat... *(Forta remor de veus.)* Ai, perdó, separada!, punt a punt, un grup que no ha esmenat, perquè la votació separada s'entén, en un mateix text, quan un grup té posicions diferents amb un d'un altre.

(El Sr. Sirera i Bellés demana per parlar.)

El president

Senyor Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, senyor president. Nosaltres hem esmenat aquesta Moció i, per tant, demanem també votació separada de tots els punts de la Moció. *(Remor de veus i pausa llarga.)*

El president

Senyores i senyors diputats, anem a procedir a la votació d'aquesta Moció. Com vostès saben, correspon a aquesta presidència l'ordenació del debat i la successiva execució d'aquest Ple. En qualsevol cas, senyor portaveu, és evident per què es demana votació separada, i em fa l'efecte que no cal que li ho expliqui a ningú. Evidentment, aquesta presidència, atès que hi ha hagut dos grups parlamentaris que han demanat fet aquesta votació, i per facilitar, doncs, en fi, la votació, farem votació separada.

(El Sr. Iceta i Llorens demana per parlar.)

Senyor Iceta, però és que em fa... En fi, digui, digui.

El Sr. Iceta i Llorens

Però voldria dir-li, president, que lògicament acceptem el seu criteri, però ens sembla que el que és legítim és que el Grup que esmena pugui demanar la votació separada, i no pas el Grup que ha presentat tot el text.

El president

Bé, en qualsevol cas, farem la votació separada, tal com s'ha demanat. Per tant, votarem en primer lloc... Perdó, la Moció incorpora les esmenes. Per tant, seran sis punts, sis votacions. Per tant, votem en primer lloc el primer punt de Moció presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió sobre la política d'infraestructures.

Comença la votació.

Punt primer.

Aquest punt ha estat rebutjat per 65 vots en contra i 56 a favor.

Iniciem la votació del punt segon.

Aquest punt ha estat rebutjat per 66 vots en contra i 56 vots a favor

Iniciem la votació del punt tercer.

Aquest punt ha estat rebutjat per 66 vots en contra i 56 vots a favor

Iniciem la votació del punt quart.

Aquest punt ha estat rebutjat per 65 vots en contra i 56 vots a favor

Iniciem la votació del punt cinquè.

Aquest punt ha estat rebutjat per 66 vots en contra i 56 vots a favor

Finalment, el punt sisè, que seria l'esmena del Grup Popular. Iniciem la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 66 vots en contra i 56 a favor. Consegüentment, la Moció ha estat rebutjada.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de vuit del vespre.

P R E U S**Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya**

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	50,00 euros	
Número solt	1,50 euros	

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	40,00 euros	IVA inclòs
Número solt	1,00 euros	

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya**i Diari de Sessions del Parlament de Catalunya**

Subscripció conjunta (edició impresa o en microfitxa)	80,00 euros	
---	-------------	--

ISSN 0213-7984 (sèrie P)
0213-7976 (general)
Dipòsit legal: B-27.966-1980
Impress a Multitext, SL • Barcelona

**Les publicacions oficials
també són consultables a
www.parlament-cat.net**